Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1224/2009

z dnia 20 listopada 2009 r.

ustanawiające ►M5 ►C3 unijny ◄ ◄ system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006

(Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r.	L 354	1	28.12.2013
►M2	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r.	L 354	22	28.12.2013
►M3	Rozporządzenie Rady (UE) nr 1385/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r.	L 354	86	28.12.2013
►M4	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r.	L 149	1	20.5.2014
►M5	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/812 z dnia 20 maja 2015 r.	L 133	1	29.5.2015
►M6	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 z dnia 19 marca 2019 r.	L 83	18	25.3.2019
►M7	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r.	L 198	105	25.7.2019
►M8	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2842 z dnia 22 listopada 2023 r.	L 2842	1	20.12.2023
►M9	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2594 z dnia 18 września 2024 r.	L 2594	1	8.10.2024

sprostowane przez:

►C1 Sprostowanie, Dz.U. L 355 z 31.12.2013, s. 94 (1224/2009)
►C2 Sprostowanie, Dz.U. L 149 z 16.6.2015, s. 23 (1224/2009)
►C3 Sprostowanie, Dz.U. L 319 z 4.12.2015, s. 21 (2015/812)
►C4 Sprostowanie, Dz.U. L 259 z 6.10.2022, s. 196 (1224/2009)
►C5 Sprostowanie, Dz.U. L 90169 z 8.3.2024, s. 1 (2023/2842)

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1224/2009

z dnia 20 listopada 2009 r.

ustanawiające ►M5 ►C3 unijny ◄ ◄ system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia ►M5 unijny ◄ system kontroli, inspekcji i egzekwowania (zwany dalej „►M5 unijnym ◄ systemem kontroli") służący zapewnieniu przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

Artykuł 2

Zakres zastosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszelkiej działalności objętej wspólną polityką rybołówstwa, prowadzonej na terytorium państw członkowskich, lub wodach ►M5 unijnych ◄ lub przez ►M5 unijne ◄ statki rybackie, lub, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa członkowskiego bandery, przez obywateli państw członkowskich.

2. Działalność prowadzona na wodach morskich w krajach i terytoriach zamorskich, o których mowa w załączniku II do Traktatu, jest traktowana jak działalność prowadzona na wodach morskich państw trzecich.

▼M3

Artykuł 2a

Stosowanie unijnego systemu kontroli do niektórych segmentów floty Majotty jako regionu najbardziej oddalonego

1. Do dnia 31 grudnia 2021 r. art. 5 ust. 3 oraz art. 6, 8, 41, 56, 58–62, 66, 68 i 109 nie mają zastosowania do Francji w odniesieniu do statków rybackich, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów i które wypływają z Majotty – regionu najbardziej oddalonego w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „Majottą"), oraz działalności prowadzonej przez takie statki i uzyskanych przez nie połowów.

2. Do dnia 30 września 2014 r. Francja ustanowi uproszczony, tymczasowy system kontroli mający zastosowanie do statków rybackich, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów i które wypływają z Majotty. System ten będzie uwzględniał następujące kwestie:

a) znajomość zdolności połowowej;

b) dostęp do wód Majotty;

c) wdrożenie obowiązków dotyczących deklaracji;

d) wyznaczenie organów odpowiadających za działania kontrolne;

▼M3

e) środki zapewniające, aby egzekwowanie prawa na statkach o długości przekraczającej 10 metrów odbywało się na zasadzie niedyskryminacyjnej.

Do dnia 30 września 2020 r. Francja przedstawi Komisji plan działania, określając w nim środki, które zostaną wprowadzone w celu zapewnienia pełnego wykonania rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 od dnia 1 stycznia 2022 r. w odniesieniu do statków rybackich, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów i które wypływają z Majotty. Plan działania będzie przedmiotem dialogu między Francją a Komisją. Francja podejmie wszelkie niezbędne środki, aby zrealizować ten plan działania.

▼B

Artykuł 3

Związek z przepisami międzynarodowymi i krajowymi

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla szczególnych postanowień określonych w porozumieniach w sprawie połowów zawartych między ►M5 Unią ◄ a państwami trzecimi lub stosowanych w ramach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem lub w ramach podobnych porozumień, których ►M5 Unia ◄ jest stroną umawiającą się lub współpracującym podmiotem niebędącym stroną.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla krajowych środków kontroli, które wykraczają poza zakres jego minimalnych wymogów, pod warunkiem że są zgodne z prawodawstwem ►M5 unijnym ◄ oraz wspólną polityką rybołówstwa. Na wniosek Komisji państwa członkowskie powiadamiają o tych środkach kontroli.

Artykuł 4

Definicje

▼M8

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ([1]) i art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 ([2]), o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej. Stosuje się również następujące definicje:

▼B

1) „*działalność połowowa*” oznacza poszukiwanie ryb, wydawanie, wystawianie, holowanie i wybieranie narzędzia połowowego, wciąganie połowu na pokład, przeładunek, zatrzymywanie na pokładzie, przetwarzanie na pokładzie, przenoszenie, umieszczanie w sadzach, tuczenie i wyładowywanie ryb i produktów rybołówstwa;

▼M8

1a) „*operacja połowowa*” oznacza wszelką działalność związaną z poszukiwaniem ryb, wydawaniem, holowaniem i wybieraniem narzędzia czynnego, stawianiem, pozostawianiem w wodzie, wybieraniem lub przestawianiem narzędzia biernego oraz usuwaniem jakiegokolwiek połowu z narzędzia, sieci do przechowywania lub z sadza transportowego do sadzów służących do tuczu i hodowli;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

▼M8

2) „*przepisy wspólnej polityki rybołówstwa*” oznaczają prawnie wiążące akty unijne i mające zastosowanie zobowiązania międzynarodowe Unii odnoszące się do kwestii ochrony i eksploatacji żywych zasobów morza oraz zarządzania nimi, do akwakultury, a także do przetwórstwa, przewozu i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury;

▼B

3) „k*ontrola*” oznacza monitorowanie i nadzór;

4) „*inspekcja*” oznacza wszelkie czynności kontrolne przeprowadzane przez urzędników, dotyczące przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa i wpisane do sprawozdania z inspekcji;

▼M8

5) „*nadzór*” oznacza obserwowanie działalności połowowej na podstawie obserwacji dokonywanych przez statki inspekcyjne, oficjalne statki powietrzne lub oficjalne zdalnie kierowane bezzałogowe systemy powietrzne (BSP), pojazdy lub przy użyciu innych środków, w tym technicznych metod wykrywania i identyfikacji;

6) „*urzędnik*” oznacza każdą osobę upoważnioną przez właściwy organ państwa członkowskiego, Komisję lub Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa (EFCA), ustanowioną na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 ([1]), do przeprowadzania kontroli lub inspekcji;

7) „*inspektor unijny*” oznacza urzędnika państwa członkowskiego, Komisji lub EFCA, którego imię i nazwisko jest zawarte w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 79;

▼B

8) „*obserwator kontroli*” oznacza osobę upoważnioną przez organ krajowy do obserwacji wykonywania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa;

▼M8

9) „*licencja połowowa*” oznacza urzędowy dokument nadający jego właścicielowi prawo, określone w przepisach krajowych, do wykorzystania danej zdolności połowowej w celu komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza;

10) „*upoważnienie do połowów*” oznacza upoważnienie wydane unijnemu statkowi rybackiemu, w stosownych przypadkach w uzupełnieniu jego licencji połowowej, upoważniające do prowadzenia określonej działalności połowowej w danym okresie, na danym obszarze lub w odniesieniu do danego łowiska przy spełnieniu warunków szczegółowych;

▼B

11) „*system automatycznej identyfikacji*” oznacza niezależny i stale działający system identyfikacji i monitorowania statków, który pozwala statkom na elektroniczną wymianę danych statku – w tym dotyczących identyfikacji, pozycji, kursu i prędkości – z innymi statkami znajdującymi się w pobliżu lub organami na lądzie;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 18).

▼**M8**

12) „*dane dotyczące pozycji statku*” oznaczają dane dotyczące identyfikacji statków rybackich, pozycji geograficznej, daty, godziny, kursu i prędkości, przesyłane do ośrodka monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery przez urządzenia lokacyjne znajdujące się na pokładzie statków rybackich;

▼**B**

13) „*system wykrywania statków*” oznacza satelitarną technikę teledetekcji, dzięki której można zidentyfikować statki i ustalać ich pozycje na morzu;

▼**M8**

14) „*obszar ograniczonych połowów*” oznacza konkretny określony geograficznie obszar morski w obrębie jednego basenu morskiego lub większej ich liczby, na którym wszystkie lub niektóre rodzaje działalności połowowej są czasowo lub na stałe ograniczone lub zakazane w celu poprawy ochrony żywych zasobów morza lub ochrony ekosystemów morskich zgodnie z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa;

15) „*ośrodek monitorowania rybołówstwa*” oznacza centrum operacyjne utworzone przez państwo członkowskie bandery i wyposażone w sprzęt i oprogramowanie komputerowe pozwalające na automatyczne odbieranie danych, ich przetwarzanie, analizowanie, kontrolowanie, monitorowanie i elektroniczne przesyłanie;

15a) „*miejsce wyładunku*” oznacza miejsce inne niż port morski zdefiniowany w art. 2 pkt 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/352 ([1]), oficjalnie uznane przez państwo członkowskie za odpowiednie do wyładunku;

▼**B**

16) „*przeładunek*” oznacza rozładowanie całości lub części produktów rybołówstwa lub akwakultury ze statku na inny statek;

17) „*ryzyko*” oznacza prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia, które mogłoby stanowić naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa;

18) „*zarządzanie ryzykiem*” oznacza systematyczną identyfikację ryzyka oraz wdrażanie wszelkich środków niezbędnych do ograniczenia występowania takiego ryzyka. Obejmuje takie działania, jak gromadzenie danych i informacji, analizę i ocenę ryzyka, przygotowywanie i podejmowanie działań, a także regularne monitorowanie i przegląd procesu oraz jego wyników, w oparciu o międzynarodowe, ►**M5** unijne ◄ i krajowe źródła i strategie;

19) „*operator*” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub posiada przedsiębiorstwo wykonujące działalność związaną z jakimkolwiek etapem produkcji, przetwarzania, wprowadzania do obrotu, dystrybucji i sieci sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa i akwakultury;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/352 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiające ramy w zakresie świadczenia usług portowych oraz wspólne zasady dotyczące przejrzystości finansowej portów (Dz.U. L 57 z 3.3.2017, s. 1).

▼M8

20) „*partia*” oznacza zestaw jednostek produktów rybołówstwa lub akwakultury;

21) „*przetwórstwo*” oznacza proces przygotowywania określonej postaci produktu. Obejmuje ono rozbiór, filetowanie, pakowanie, puszkowanie, mrożenie, wędzenie, solenie, gotowanie, marynowanie, suszenie lub przygotowywanie ryb do wprowadzenia do obrotu w jakikolwiek inny sposób;

22) „*wyładunek*” oznacza pierwsze rozładowanie jakiejkolwiek liczby produktów rybołówstwa z pokładu statku rybackiego na ląd;

———————

24) „*plan wieloletni*” oznacza plan, o którym mowa w art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, lub inny środek unijny przyjęty na podstawie art. 43 ust. 2 TFUE określający specjalne działania w zakresie zarządzania poszczególnymi stadami ryb lub ich odbudowy i obejmujący okres dłuższy niż rok;

▼B

25) „*państwo nadbrzeżne*” oznacza państwo, w którego wodach podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji lub portach prowadzona jest działalność;

26) „*egzekwowanie*” oznacza wszelkie działania podjęte w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa;

27) „*certyfikowana moc silnika*” oznacza maksymalną ciągłą moc silnika, która może być uzyskana w kołnierzu wyjściowym silnika zgodnie z certyfikatem wydanym przez organy państwa członkowskiego lub towarzystwa klasyfikujące lub innych operatorów przez nich wyznaczonych;

▼M8

28) „*połowy rekreacyjne*” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza eksploatowane są w celach rekreacyjnych, turystycznych lub sportowych;

▼B

29) „*przemieszczenie*” oznacza operacje połowowe, w przypadku których połów lub jego część są przenoszone lub przemieszczane ze wspólnego narzędzia połowowego na statek lub z ładowni statku rybackiego lub jego narzędzia połowowego na sieć, pojemnik lub do sadzów znajdujących się poza statkiem, gdzie żywy połów jest trzymany do wyładunku;

30) „*odpowiedni obszar geograficzny*” oznacza obszar morski, który jest uznawany za jednostkę do celów geograficznej klasyfikacji w rybołówstwie, wyrażony przez odniesienie do podobszaru FAO, rejonu lub podrejonu, lub, w stosownych przypadkach, statystycznego prostokąta ICES, strefy nakładu połowowego, strefy ekonomicznej lub obszaru ograniczonego współrzędnymi geograficznymi;

▼M8

31) „*statek rybacki*” oznacza statek łowczy lub każdy inny statek wykorzystywany do komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza, w tym statki pomocnicze, statki przetwórnie, statki dokonujące przeładunku, holowniki, statki pomocnicze rybołówstwa i statki transportowe wykorzystywane do przewozu produktów rybołówstwa, ale z wyłączeniem kontenerowców i statków wykorzystywanych wyłącznie do akwakultury;

▼B

32) „*uprawnienia do połowów*” oznaczają określone ilościowo prawne upoważnienie do łowienia, wyrażone jako połowy lub nakład połowowy;

▼M8

33) „*statek łowczy*” oznacza statek wyposażony lub wykorzystywany do połowu żywych zasobów morza w celach komercyjnych;

34) „*powodowanie wyślizgiwania się*” oznacza praktykę polegającą na celowym uwalnianiu ryb z narzędzi połowowych, zanim dane narzędzie zostanie w pełni wprowadzone na pokład statku łowczego;

35) „*rejs połowowy*” oznacza każdy rejs statku łowczego, który rozpoczyna się w momencie opuszczenia przez statek portu i kończy się po przybyciu do portu;

36) „*niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego*” oznacza specjalny numer wygenerowany przez elektroniczny dziennik połowowy dla każdego rejsu połowowego;

37) „*gatunek wrażliwy*” oznacza gatunek wrażliwy w rozumieniu art. 6 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2019/1241 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]);

38) „*połowy bez statku*” oznaczają działania mające na celu komercyjną eksploatację żywych zasobów morza, w ramach których to działań zasoby te są poławiane lub zbierane bez użycia statku łowczego, jak np. zbieranie skorupiaków, połowy podwodne, połowy pod lodem i połowy z brzegu, w tym połowy ręczne;

39) „*niepowtarzalny numer identyfikacyjny dnia połowowego*” oznacza konkretny numer wygenerowany w każdym nieprzerwanym okresie 24 godzin lub jego części, podczas którego odbywają się połowy bez statku.

▼B

TYTUŁ II

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 5

Zasady ogólne

1. Państwa członkowskie kontrolują działalność prowadzoną przez osoby fizyczne lub prawne w ramach wspólnej polityki rybołówstwa na swoim terytorium oraz na wodach podlegających ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji, a w szczególności połowy, przeładunki, przenoszenie ryb do sadzów lub urządzeń akwakultury, w tym urządzeń do tuczenia, wyładunek, wywóz, przewóz, przetwarzanie, wprowadzanie do obrotu i przechowywanie produktów rybołówstwa i akwakultury.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105).

▼B

2. Państwa członkowskie kontrolują również dostęp do wód i zasobów oraz działalność prowadzoną poza wodami ►M5 unijnymi ◄ przez ►M5 unijne ◄ statki rybackie pływające pod ich banderą oraz, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa bandery, przez swoich obywateli.

3. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki, przydzielają wystarczające zasoby finansowe, ludzkie i techniczne oraz tworzą struktury administracyjne i techniczne niezbędne do zapewnienia kontroli, inspekcji i egzekwowania przepisów w odniesieniu do działalności prowadzonej w ramach wspólnej polityki rybołówstwa. Państwa członkowskie udostępniają swoim właściwym organom i urzędnikom wszelkie odpowiednie środki do wykonywania przez nich ich zadań.

4. Każde państwo członkowskie dba o to, aby kontrola, inspekcje i egzekwowanie przepisów były przeprowadzane w sposób niedyskryminacyjny w odniesieniu do sektorów, statków lub osób, a także na podstawie zarządzania ryzykiem.

5. W każdym państwie członkowskim jeden organ zajmuje się koordynowaniem działalności kontrolnej wszystkich krajowych organów kontroli. Organ ten również odpowiada za koordynowanie gromadzenia, przetwarzania i certyfikacji informacji dotyczących działalności połowowej oraz za składanie sprawozdań Komisji, ►M8 EFCA ◄ ([1]), innym państwom członkowskim i, w stosownych przypadkach, państwom trzecim, oraz za współpracę z nimi i zapewnianie przekazywania im informacji.

▼M8

_____

▼B

7. Zgodnie ze swoimi kompetencjami Komisja i państwa członkowskie zapewniają realizację celów niniejszego rozporządzenia przy zarządzaniu pomocą finansową ►M5 Unii ◄ i jej kontroli.

TYTUŁ III

OGÓLNE WARUNKI DOSTĘPU DO WÓD I ZASOBÓW

▼M8

Artykuł 6

Licencja połowowa

1. Unijny statek łowczy może być wykorzystywany do komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza tylko pod warunkiem posiadania przez niego ważnej licencji połowowej.

2. Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby licencja połowowa spełniała minimalne wymogi informacyjne dotyczące identyfikacji, parametrów technicznych i wyposażenia statku łowczego oraz aby informacje zawarte w licencji połowowej były dokładne i zgodne z informacjami zawartymi w unijnym rejestrze floty rybackiej, o którym mowa w art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

3. Państwo członkowskie bandery cofa na stałe licencję połowową statku łowczego objętego środkiem dostosowania zdolności połowowej, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

([1]) Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1.

▼**M8**

4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące ważności licencji połowowych wydawanych przez państwa członkowskie bandery, a także określić zawarte w nich minimalne wymogi informacyjne dotyczące identyfikacji, parametrów technicznych i wyposażenia statku łowczego. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 7

Upoważnienia do połowów dla unijnych statków łowczych

1. Unijny statek łowczy jest upoważniony do prowadzenia konkretnego rodzaju działalności połowowej tylko wtedy, gdy jest ona wskazana na jego ważnym upoważnieniu do połowów, jeżeli łowiska lub strefy połowów, w których działalność połowowa jest dozwolona, lub statki, są objęte:

a) systemem zarządzania nakładem połowowym;

b) planem wieloletnim;

c) obszarem ograniczonych połowów;

d) połowami do celów naukowych;

e) obowiązkiem stosowania systemu zdalnego monitorowania elektronicznego (REM), w tym CCTV; lub

f) innymi przypadkami określonymi w prawodawstwie unijnym.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie ma specjalny krajowy system upoważnień do połowów dla statków łowczych pływających pod jego banderą, wysyła Komisji na jej żądanie streszczenie informacji zawartych w wydanym upoważnieniu do połowów oraz związane z nimi zagregowane dane dotyczące nakładu połowowego.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie bandery przyjęło przepisy krajowe w formie krajowego systemu upoważnień do połowów w celu rozdzielenia posiadanych uprawnień do połowów pomiędzy poszczególne statki łowcze, przesyła Komisji na jej żądanie informacje o statkach łowczych upoważnionych do prowadzenia działalności połowowej na danym łowisku, w szczególności informacje dotyczące oznak rybackich, nazw danych statków łowczych oraz przyznanych im uprawnień do połowów.

4. Upoważnienia do połowów nie wydaje się dla statku łowczego, który nie ma licencji połowowej uzyskanej zgodnie z art. 6 lub którego licencja połowowa została zawieszona lub cofnięta. W przypadku gdy licencja połowowa wydana dla statku łowczego została cofnięta na stałe, upoważnienie do połowów dla tego statku zostaje cofnięte automatycznie. W przypadku gdy licencja połowowa została zawieszona czasowo, zostaje ono zawieszone.

▼M8

5. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące upoważnień do połowów wydawanych przez państwo członkowskie bandery, w tym warunki ważności upoważnienia do połowów i minimalne informacje, które należy w nim zawrzeć, a także warunki dostępu do danych z systemów REM. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

6. Bez uszczerbku dla zobowiązań międzynarodowych Unii państwo członkowskie może zwolnić unijne statki łowcze o długości całkowitej poniżej 10 metrów z obowiązku posiadania upoważnienia do połowów, jeżeli prowadzą one działalność połowową wyłącznie w jednym lub w obu z następujących obszarów:

a) na jego wodach terytorialnych;

b) na wodach terytorialnych innego państwa członkowskiego, które zwolniono z obowiązku posiadania upoważnienia do połowów statki pływające pod jego banderą i prowadzące działalność połowową na tym samym łowisku.

Każde państwo członkowskie, które postanowi zastosować wyjątek, o którym mowa w akapicie pierwszym, informuje o tym Komisję i pozostałe zainteresowane państwa członkowskie w terminie dziesięciu dni roboczych od podjęcia decyzji.

Artykuł 7a

Upoważnienie do połowów dla unijnych statków rybackich innych niż statki łowcze

1. Unijne statki rybackie inne niż statki łowcze mogą prowadzić działalność połowową tylko wtedy, gdy otrzymały zezwolenie od swojego państwa członkowskiego bandery.

2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące ważności upoważnień do połowów dla unijnych statków rybackich, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, a także dotyczące minimalnego zakresu informacji, jakie muszą być w nich zawarte. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

▼B

Artykuł 8

▼M8

Oznakowanie i identyfikacja unijnych statków rybackich i narzędzi

▼B

1. Kapitan statku rybackiego przestrzega warunków i ograniczeń związanych z oznakowaniem i identyfikacją statków rybackich i ich narzędzi połowowych.

▼**M8**

2. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące:

a) oznakowania i identyfikacji statków;

b) dokumentów identyfikacyjnych statku przewożonych na pokładzie;

c) oznakowania i identyfikacji jednostek i urządzeń do sztucznej koncentracji ryb;

d) oznakowania i identyfikacji narzędzi połowowych;

e) etykiet do oznakowania narzędzi połowowych;

f) oznakowania boj i rozstawienia sznurów;

g) procedur powiadamiania i powrotu do portu wycofanych z eksploatacji narzędzi połowowych.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 9

Systemy monitorowania statków

1. Państwa członkowskie stosują systemy monitorowania statków w celu skutecznego monitorowania pozycji i ruchu statków rybackich pływających pod ich banderą, niezależnie od miejsca, w którym te statki się znajdują, a także statków rybackich na wodach tych państw. Każde państwo członkowskie bandery gromadzi i analizuje dane dotyczące pozycji statku i zapewnia ich stałe i systematyczne monitorowanie.

2. Każdy unijny statek rybacki ma zainstalowane na pokładzie w pełni działające urządzenie lokacyjne, które dzięki automatycznemu przesyłaniu danych dotyczących pozycji statku w regularnych odstępach czasu pozwala na automatyczną lokalizację statku i jego identyfikację przez system monitorowania statków.

Systemy monitorowania statków pozwalają również na sprawdzenie w dowolnym momencie pozycji statku rybackiego przez należący do państwa członkowskiego bandery ośrodek monitorowania rybołówstwa, o którym mowa w art. 9a. Przesyłanie danych dotyczących pozycji statku oraz gromadzenie informacji odbywa się albo za pośrednictwem połączenia satelitarnego, albo, w miarę możliwości, naziemnej sieci ruchomej lub równoważnej technologii.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 unijne statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 metrów mogą przewozić na pokładzie urządzenie, które nie musi być zainstalowane na pokładzie i które pozwala na automatyczną lokalizację statku przebywającego na morzu i jego identyfikację przez system monitorowania statków poprzez zapisywanie i przesyłanie danych dotyczących pozycji statku w regularnych odstępach czasu za pośrednictwem połączenia satelitarnego lub innej sieci.

▼M8

System monitorowania statków pozwala na sprawdzanie pozycji statku rybackiego przez należący do państwa członkowskiego bandery ośrodek monitorowania rybołówstwa, o którym mowa w art. 9a, za pośrednictwem połączenia satelitarnego lub, w miarę możliwości, jakiejkolwiek innej sieci. W przypadku gdy urządzenie, o którym mowa w niniejszym ustępie, nie znajduje się w zasięgu sieci, dane dotyczące pozycji statku są zapisywane przez ten czas i przesyłane automatycznie, gdy tylko statek znajdzie się w zasięgu takiej sieci. Połączenie z siecią zostaje przywrócone najpóźniej przed wejściem do portu lub miejsca wyładunku.

4. Bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z innych unijnych aktów prawnych państwo członkowskie może zwolnić do dnia 31 grudnia 2029 r. statki rybackie o długości całkowitej poniżej 9 metrów, pływające pod jego banderą, z wymogu posiadania systemu monitorowania statków, jeżeli takie statki:

a) działają wyłącznie:

   (i) na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji tego państwa członkowskiego w odległości do sześciu mil morskich od linii podstawowych, od których mierzy się szerokość morza terytorialnego, i stosują wyłącznie narzędzia bierne; lub

   (ii) na wodach po stronie lądowej linii podstawowej tego państwa członkowskiego;

b) nigdy nie spędzają więcej niż 24 godziny na morzu od wyjścia z portu do powrotu do portu; oraz

c) nie podlegają ograniczeniom mającym zastosowanie w którymkolwiek z obszarów ograniczonych połowów, w których prowadzą działalność.

5. W przypadku gdy unijny statek rybacki znajduje się na wodach innego państwa członkowskiego, państwo członkowskie bandery udostępnia dane dotyczące pozycji tego statku w drodze automatycznego przesyłania otrzymanych danych do ośrodków monitorowania rybołówstwa nadbrzeżnego państwa członkowskiego.

6. Jeżeli unijny statek rybacki prowadzi działalność połowową na wodach państwa trzeciego lub na wodach, na których zasoby rybne są zarządzane przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 3 ust. 1, oraz jeżeli umowa z tym państwem trzecim lub mające zastosowanie przepisy tej organizacji tak stanowią, dane dotyczące pozycji statku udostępnia się również temu krajowi lub tej organizacji.

7. Bez uszczerbku dla rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 ([1]) wszystkie statki rybackie państwa trzeciego upoważnione do prowadzenia działalności połowowej na wodach Unii mają zainstalowane na pokładzie w pełni działające urządzenie, które dzięki przesyłaniu w regularnych odstępach czasu danych dotyczących pozycji statku pozwala na automatyczną lokalizację statku i jego identyfikację przez system monitorowania statków w taki sam sposób, w jaki na podstawie niniejszego artykułu odbywa się to w odniesieniu do unijnych statków rybackich.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

▼**M8**

8. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące:

a) formatu i treści danych dotyczących pozycji statku;

b) minimalnych wymogów dotyczących urządzeń do monitorowania statków i minimalnych specyfikacji technicznych tych urządzeń;

c) częstotliwości przesyłania danych dotyczących pozycji i ruchu statków rybackich, w tym na obszarze ograniczonych połowów;

d) przekazywania danych do nadbrzeżnych państw członkowskich;

e) obowiązków kapitanów statków rybackich w zakresie eksploatacji urządzeń do monitorowania statku.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 9a

Ośrodki monitorowania rybołówstwa

1. Państwa członkowskie tworzą i prowadzą ośrodki monitorowania rybołówstwa, które monitorują działalność połowową i nakład połowowy. Ośrodek monitorowania rybołówstwa każdego państwa członkowskiego monitoruje statki rybackie pływające pod jego banderą bez względu na wody, na których prowadzą one działania, lub na port, w którym przebywają, jak również monitoruje statki rybackie pływające pod banderą innych państw członkowskich oraz statki rybackie państw trzecich upoważnione do prowadzenia działalności połowowej na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji danego państwa członkowskiego.

2. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwe organy odpowiadające za funkcjonowanie jego ośrodka monitorowania rybołówstwa i przyjmuje właściwe środki w celu zapewnienia, by jego ośrodek monitorowania rybołówstwa dysponował odpowiednimi zasobami ludzkimi i był wyposażony w sprzęt i oprogramowanie komputerowe pozwalające na automatyczne przetwarzanie danych, analizę, kontrolę, elektroniczne przesyłanie danych oraz monitorowanie danych przez siedem dni w tygodniu 24 godziny na dobę. Państwa członkowskie zapewniają procedury zabezpieczania i odzyskiwania danych w przypadku awarii systemu. Państwa członkowskie mogą prowadzić wspólny ośrodek monitorowania rybołówstwa.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ośrodki monitorowania rybołówstwa miały dostęp do wszystkich istotnych danych oraz, w szczególności, danych wymienionych w art. 109 i 110.

4. Ośrodki monitorowania rybołówstwa wspierają monitorowanie statków w czasie rzeczywistym, aby umożliwić podjęcie działań związanych z egzekwowaniem.

▼M8

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez przyjęcie szczegółowych przepisów w zakresie monitorowania działalności połowowej i nakładu połowowego przez ośrodki monitorowania rybołówstwa, w szczególności w zakresie:

a) monitorowania wejścia na konkretne obszary oraz wyjścia z takich obszarów;

b) monitorowania i zapisu działalności połowowej;

c) przepisów mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania urządzenia do monitorowania statku;

d) środków, które należy przyjąć w przypadku nieotrzymania danych dotyczących pozycji i ruchu statków rybackich.

Artykuł 10

Systemy automatycznej identyfikacji

1. Zgodnie z art. 6a dyrektywy 2002/59/WE unijne statki rybackie, których długość całkowita przekracza 15 metrów, mają być wyposażone w system automatycznej identyfikacji (AIS) spełniający normy eksploatacyjne, o których mowa w tej dyrektywie, i utrzymywać ten system w ciągłym działaniu.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 kapitan unijnego statku rybackiego może wyłączyć system AIS w wyjątkowych okolicznościach, gdy uzna, że bezpieczeństwo lub ochrona załogi są bezpośrednio zagrożone. W przypadku wyłączenia AIS zgodnie z niniejszym ustępem kapitan zgłasza to działanie oraz jego przyczynę właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery oraz, w stosownych przypadkach, również właściwym organom państwa nadbrzeżnego. Po ustaniu sytuacji, o której mowa w niniejszym ustępie, kapitan ponownie uruchamia system AIS, gdy tylko zniknie źródło niebezpieczeństwa.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby dane z AIS były udostępnianie ich właściwym organom odpowiedzialnym za kontrolę rybołówstwa w celach kontrolnych, w tym na potrzeby kontroli krzyżowych danych z AIS w odniesieniu do innych dostępnych danych zgodnie z art. 109.

▼B

Artykuł 11

System wykrywania statków

W przypadku gdy państwa członkowskie mają jasne dowody świadczące o korzyściach kosztowych w porównaniu z tradycyjnymi sposobami kontroli w wykrywaniu statków rybackich, stosują one system wykrywania statków pozwalający im na uzgodnienie pozycji pochodzących ze zobrazowań teledetekcyjnych wysłanych na Ziemię przez satelity lub inne równoważne systemy z danymi otrzymanymi z systemu monitorowania statków lub systemu automatycznej identyfikacji, aby ocenić obecność statków rybackich w danym obszarze. Państwa członkowskie dbają o to, aby ich ośrodki monitorowania rybołówstwa posiadały możliwości techniczne w zakresie stosowania systemu wykrywania statków.

▼M8

Artykuł 12

Przesyłanie danych na potrzeby operacji nadzoru

Do celów bezpieczeństwa morskiego i ochrony na morzu, kontroli granicznej, ochrony środowiska morskiego i ogólnego egzekwowania prawa dane z systemu(-ów) monitorowania statków i systemu wykrywania statków gromadzone w ramach niniejszego rozporządzenia są udostępniane Komisji, agencjom unijnym i właściwym organom państw członkowskich zaangażowanym w operacje nadzoru.

▼B

Artykuł 13

Nowe technologie

1. Na podstawie art. 37 Traktatu Rada może zdecydować o konieczności stosowania elektronicznych urządzeń do monitorowania i narzędzi identyfikujących, takich jak analiza genetyczna. W celu oceny, która technika ma być stosowana, państwa członkowskie, z własnej inicjatywy lub we współpracy z Komisją lub wyznaczonym przez nią organem, przeprowadzą przed dniem 1 czerwca 2013 r. projekty pilotażowe w zakresie narzędzi identyfikujących, takich jak analiza genetyczna.

2. Na podstawie art. 37 Traktatu Rada może zdecydować o wprowadzeniu innych nowych technik kontroli rybołówstwa, w przypadku gdy pozwalają one w sposób wydajny kosztowo poprawić przestrzeganie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

TYTUŁ IV

KONTROLA POŁOWÓW

ROZDZIAŁ I

Kontrola wykorzystania uprawnień do połowów

Sekcja 1

Przepisy ogólne

▼M8

Artykuł 14

Wypełnianie dziennika połowowego

1. Kapitan każdego unijnego statku łowczego prowadzi elektroniczny dziennik połowowy do celów zapisu działalności połowowej.

2. Dziennik połowowy, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje:

a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego;

b) numer w unijnym rejestrze floty rybackiej (CFR) lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku oraz nazwę statku łowczego;

▼**M8**

c) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;

d) datę oraz – w przypadku statków o długości całkowitej co najmniej 12 metrów – czas połowów;

e) datę i czas wyjścia z portu i przybycia do portu;

f) rodzaj narzędzia połowowego, jego specyfikacje techniczne i rozmiary;

g) szacowane ilości w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników każdego gatunku zatrzymanych na pokładzie, włączając w to, w ramach odrębnego wpisu, ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym od mającego zastosowanie minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony. W przypadku unijnych statków łowczych o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów informacje te przedstawia się dla każdej operacji połowowej;

h) szacunkowe odrzucone ilości każdego gatunku wyrażone w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, w liczbie osobników;

i) w odpowiednich przypadkach, zastosowany(-e) współczynnik(i) przeliczeniowy(-e);

j) dane wymagane w związku ze stosowaniem porozumień w sprawie połowów, o których mowa w art. 3 ust. 1.

3. W porównaniu z ilościami wyładowanymi lub z wynikiem inspekcji dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych zapisanych w dzienniku połowowym dotyczących wyrażonych w kilogramach ilości ryb zatrzymanych na pokładzie wynosi 10 % dla każdego gatunku.

W przypadku gatunków zatrzymanych na pokładzie, których ilość nie przekracza 100 kg ekwiwalentu masy w relacji pełnej, dopuszczalny margines tolerancji wynosi 20 % dla każdego gatunku.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 w przypadku połowów, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w odniesieniu do gatunków, które są wyładowywane nieposortowane, oraz w przypadku połowów tuńczyka tropikalnego okrężnicą w odniesieniu do gatunków, które są wyładowywane nieposortowane, zastosowanie mają następujące marginesy tolerancji:

a) w przypadku wyładunków w portach umieszczonych w wykazie i z zastrzeżeniem dodatkowych warunków dotyczących wyładunku i ważenia połowów w celu zapewnienia dokładnego raportowania połowów:

   (i) dla gatunków stanowiących co najmniej 2 % w kilogramach masy w relacji pełnej wszystkich wyładowanych gatunków dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych, zapisanych w dzienniku połowowym, wyrażonych w kilogramach ryb zatrzymanych na pokładzie, wynosi 10 % całkowitej ilości wszystkich gatunków zapisanych w dzienniku połowowym dla każdego gatunku;

▼M8

(ii) dla gatunków stanowiących mniej niż 2 % w kilogramach masy w relacji pełnej wszystkich wyładowanych gatunków dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych, zapisanych w dzienniku połowowym, wyrażonych w kilogramach ryb zatrzymanych na pokładzie, wynosi dla każdego gatunku 200 kg lub 0,5 % całkowitej ilości wszystkich gatunków zapisanych w dzienniku połowowym – w zależności od tego, która wartość jest większa.

Oprócz przepisów określonych w ppkt (i) i (ii), w każdym przypadku, dla całkowitej ilości wszystkich gatunków dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych, zapisanych w dzienniku połowowym dotyczących wyrażonych w kilogramach całkowitej ilości ryb zatrzymanych na pokładzie, wynosi 10 % całkowitej ilości wszystkich gatunków zapisanych w dzienniku połowowym.

Warunki dotyczące wyładunku i ważenia obejmują zabezpieczenia umożliwiające dokładne zgłaszanie połowów, takie jak zaangażowanie akredytowanych niezależnych stron trzecich lub szczególne wymogi dotyczące kontroli wyrywkowych i ważenia. Warunki te przewidują niezbędną kontrolę przeprowadzaną przez odpowiednie właściwe organy danego państwa oraz współpracę z nimi;

b) w przypadku wyładunków innych niż te, o których mowa w lit. a):

(i) dla gatunków stanowiących co najmniej 2 % w kilogramach masy w relacji pełnej wszystkich wyładowanych gatunków dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych, zapisanych w dzienniku połowowym, wyrażonych w kilogramach ryb zatrzymanych na pokładzie, wynosi 10% dla każdego gatunku;

(ii) dla gatunków stanowiących mniej niż 2 % w kilogramach masy w relacji pełnej wszystkich wyładowanych gatunków dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych, zapisanych w dzienniku połowowym, wyrażonych w kilogramach ryb zatrzymanych na pokładzie, wynosi dla każdego gatunku 200 kg lub 20 % ilości zapisanych w dzienniku połowowym – w zależności od tego, która wartość jest większa.

5. W przypadku unijnych statków łowczych prowadzących połowy, o których mowa w ust. 4, Komisja może, na wniosek co najmniej jednego państwa członkowskiego, zwrócić się do EFCA o opracowanie zharmonizowanych wytycznych technicznych dotyczących najlepszych praktyk w zakresie szacowania połowów na pokładzie.

6. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – do dnia 10 lipca 2024 r. ustanawia przepisy dotyczące warunków odnoszących się w szczególności do wyładunku i ważenia połowów, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, tak aby zapewnić dokładność raportowania połowów. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Komisja – w drodze aktów wykonawczych – zatwierdza porty, które spełniają warunki określone zgodnie z niniejszym artykułem i na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie. Wstępny wykaz portów zostanie przyjęty do dnia 10 lipca 2024 r. Komisja może zmienić wykaz i cofnąć zatwierdzenie portu umieszczonego w wykazie, w przypadku gdy warunki nie są już spełniane.

▼**M8**

7. W przypadku utracenia narzędzia połowowego na morzu dziennik połowowy zawiera również następujące informacje:

a) rodzaj i przybliżone rozmiary utraconych narzędzi połowowych;

b) data i szacowana godzina utraty narzędzi połowowych;

c) miejsce utraty narzędzi połowowych;

d) środki przedsięwzięte w celu odzyskania utraconych narzędzi połowowych.

8. W przypadku połowów gatunków wrażliwych, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2 oraz art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1241, informacje, o których mowa w ust. 2 lit. h) niniejszego artykułu, zawierają również ilości w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników z połowów, które zostały ranne, są martwe lub zostały uwolnione żywe.

9. Na łowiskach podlegających unijnemu systemowi nakładu połowowego kapitanowie unijnych statków łowczych zapisują i podliczają w swoich dziennikach połowowych czas spędzony na danym obszarze w następujący sposób:

a) w odniesieniu do narzędzi ciągnionych:

(i) wejście do portu i wyjście z portu znajdującego się na tym obszarze;

(ii) każde wejście na obszary morskie, na których obowiązują szczegółowe przepisy w sprawie dostępu do wód i zasobów, i wyjście z takich obszarów;

(iii) połowy zatrzymane na pokładzie w podziale na gatunki wyrażone w kilogramach masy w relacji pełnej w chwili wyjścia z tego obszaru lub przed wejściem do portu znajdującego się na tym obszarze;

b) w odniesieniu do biernych narzędzi połowowych:

(i) wejście do portu i wyjście z portu znajdującego się na tym obszarze;

(ii) każde wejście na obszary morskie, na których obowiązują szczegółowe przepisy w sprawie dostępu do wód i zasobów, i wyjście z takich obszarów;

(iii) datę i godzinę wystawienia lub ponownego wystawienia biernych narzędzi połowowych na tych obszarach;

(iv) datę i godzinę zakończenia operacji połowowych prowadzonych przy użyciu biernych narzędzi połowowych;

(v) połowy zatrzymane na pokładzie w podziale na gatunki wyrażone w kilogramach masy w relacji pełnej w chwili wyjścia z tego obszaru lub przed wejściem do portu znajdującego się na tym obszarze.

10. W celu przeliczenia masy zatrzymanych lub przetworzonych ryb na masę ryb w relacji pełnej na potrzeby dziennika połowowego kapitanowie unijnych statków łowczych stosują współczynnik przeliczeniowy ustalony zgodnie z ust. 12.

11. Za dokładność danych wpisanych do dziennika połowowego odpowiada kapitan.

▼M8

12. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustalić współczynniki przeliczeniowe i ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące:

a) stosowania marginesu tolerancji zdefiniowanego w ust. 3 i 4;

b) zastosowania współczynników przeliczeniowych.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 15

Przekazywanie dziennika połowowego drogą elektroniczną

1. Kapitanowie unijnych statków łowczych przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14, właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego bandery:

a) co najmniej raz dziennie;

b) po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed wejściem do portu lub miejsca wyładunku.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 kapitanowie unijnych statków łowczych o długości całkowitej wynoszącej poniżej 12 metrów przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14, właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego bandery po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed rozpoczęciem wyładunku.

3. Podczas inspekcji i na wniosek właściwego organu swojego państwa członkowskiego bandery kapitanowie unijnych statków łowczych zapisują i przekazują temu organowi drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14. W przypadku gdy statek znajduje się poza zasięgiem sieci, informacje są przekazywane, gdy tylko statek znajdzie się w zasięgu sieci.

4. Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego przyjmują od państwa członkowskiego bandery elektroniczne raporty zawierające dane ze statków rybackich, o których mowa w ust. 1, 2 i 3.

5. Kapitanowie statków łowczych państw trzecich prowadzących działania na wodach unijnych przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 14, właściwemu organowi nadbrzeżnego państwa członkowskiego na tych samych warunkach, które mają zastosowanie do unijnych statków łowczych.

Artykuł 15a

Elektroniczny dziennik połowowy i inne systemy dla statków o długości całkowitej poniżej 12 metrów

Do celów art. 14 i 15 w odniesieniu do statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów państwa członkowskie mogą stosować system dzienników połowowych opracowany na poziomie krajowym lub unijnym. Jeżeli do dnia 10 maja 2024 r. co najmniej jedno państwo członkowskie wystąpi z takim wnioskiem, Komisja opracuje taki system dla statków łowczych o długości całkowitej poniżej 12 metrów. Na wniosek co najmniej jednego państwa członkowskiego system opracowany przez Komisję będzie pozwalał zainteresowanym operatorom również na wypełnianie ich obowiązków na podstawie art. 9, 19a, 20, 21, 22, 23 i 24. Wnioskujące państwo członkowskie wdraża system opracowany przez Komisję.

▼M8

Artykuł 15b

Akty delegowane i wykonawcze dotyczące wymogów związanych z dziennikiem połowowym

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do:

a) zasad mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznego zapisu i raportowania danych z dziennika połowowego;

b) przyjęcia środków, które należy przedsięwziąć w przypadku nieotrzymania danych z dziennika połowowego;

c) dostępu do danych z dziennika połowowego i środków, które należy przyjąć w przypadku braku dostępu do tych danych;

d) zwolnienia niektórych kategorii unijnych statków łowczych z obowiązków określonych w art. 14 ust. 2 lit. d) i g) w zakresie zapisu w dzienniku połowowym czasu połowu i szacunkowych ilości przypadających na operację połowową.

2. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące:

a) formy, treści i procedury przekazywania dziennika połowowego;

b) wypełniania dziennika połowowego i elektronicznego zapisu informacji w tym dzienniku;

c) działania systemu elektronicznego zapisu i raportowania danych z dziennika połowowego;

d) wymogów dotyczących przekazywania danych z dziennika połowowego z unijnego statku łowczego właściwemu organowi jego państwa bandery i komunikatów zwrotnych od władz;

e) zadań jednego organu, o którym mowa w art. 5 ust. 5, w odniesieniu do dziennika połowowego;

f) częstotliwości przekazywania danych z dziennika połowowego.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

▼B

Artykuł 16

Statki rybackie niepodlegające wymogom związanym z dziennikiem połowowym

1. Każde państwo członkowskie monitoruje, na zasadzie kontroli wyrywkowej, działalność statków rybackich niepodlegających wymogom wyszczególnionym w art. 14 i 15, w celu zapewnienia przestrzegania przez te statki przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

▼B

2. Na potrzeby monitorowania, o którym mowa w ust. 1, każde państwo członkowskie opracowuje plan kontroli wyrywkowych opierający się na metodach przyjętych przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119, i przekazuje go Komisji co roku do dnia 31 stycznia, wskazując metody zastosowane przy opracowywaniu tego planu. Plany kontroli wyrywkowej są, w miarę możliwości, stabilne w czasie i ujednolicone w odpowiednich obszarach geograficznych.

3. Państwa członkowskie, które od pływających pod ich banderą statków rybackich o długości poniżej 10 metrów wymagają, aby przekazywały dzienniki połowowe, o których mowa w art. 14, zgodnie z ich prawem krajowym, są zwolnione z obowiązku określonego w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu dokumenty sprzedaży przekazane zgodnie z art. 62 i 63 są przyjmowane jako alternatywa planów kontroli wyrywkowych.

Artykuł 17

Uprzednie powiadomienie

▼M8

1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich kapitanowie unijnych statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 12 metrów przekazują drogą elektroniczną właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery najpóźniej na cztery godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu lub miejsca wyładunku w danym państwie członkowskim następujące informacje:

a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego oraz, w przypadku statków innych niż statki łowcze, niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego związanego z połowami;

b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku oraz nazwę statku rybackiego;

c) port przeznaczenia lub docelowe miejsce wyładunku oraz cel przybycia, jak np. wyładunek, przeładunek lub dostęp do usług;

d) daty rejsu połowowego;

e) przewidywaną datę i godzinę przybycia do portu lub miejsca wyładunku;

f) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiednie obszary geograficzne, w których dokonano połowów;

g) ilości każdego gatunku zapisane w dzienniku połowowym, w tym, jako odrębny wpis, ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony;

▼M8

h) ilości każdego gatunku, które podlegają wyładunkowi lub przeładunkowi, w tym, jako odrębny wpis, ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony.

1a. Nadbrzeżne państwo członkowskie, w którym odbywa się wyładunek, może ustalić krótszy okres uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do niektórych kategorii unijnych statków rybackich, z uwzględnieniem rodzaju produktów rybołówstwa i odległości między łowiskami a portem lub miejscem wyładunku oraz pod warunkiem, że taki krótszy okres uprzedniego powiadomienia nie narusza zdolności tego państwa członkowskiego do przeprowadzania inspekcji. Nadbrzeżne państwo członkowskie podaje do wiadomości taki krótszy termin uprzedniego powiadomienia i niezwłocznie informuje o tym Komisję. Komisja udostępnia tę informację na swojej stronie internetowej.

1b. W przypadku gdy połowy dokonywane są w okresie między uprzednim powiadomieniem a przybyciem do portu, te dodatkowe połowy zgłasza się w innym uprzednim powiadomieniu.

▼B

2. W przypadku gdy ►M5 unijny ◄ statek rybacki zamierza wejść do portu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego bandery niezwłocznie po otrzymaniu elektronicznego uprzedniego powiadomienia przekazują je właściwym organom nadbrzeżnego państwa członkowskiego.

3. Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego mogą zezwolić na wcześniejsze wejście do portu.

4. Dane z elektronicznego dziennika połowowego, o których mowa w art. 15, i elektroniczne uprzednie powiadomienie mogą być przesyłane w ramach jednego przekazu elektronicznego.

5. Kapitan odpowiada za dokładność danych wpisanych w elektronicznym uprzednim powiadomieniu.

▼M8

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez:

a) zwolnienie niektórych kategorii unijnych statków rybackich z obowiązku określonego w ust. 1, uwzględniając ilości i rodzaj produktów rybołówstwa, które mają zostać wyładowane, oraz ryzyko naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa;

b) przyjęcie przepisów, które mają mieć zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznego zapisu i raportowania danych pochodzących z uprzednich powiadomień;

c) przyjmowanie środków, które należy przedsięwziąć w przypadku nieotrzymania danych z uprzedniego powiadomienia;

▼M8

d) przyjęcie przepisów dotyczących dostępu do danych z uprzedniego powiadomienia i środków, które należy przyjąć w przypadku braku dostępu do danych.

Artykuł 19

Zezwolenie na wejście do portu

Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego mogą odmówić statkom rybackim dostępu do portu, jeżeli informacje, o których mowa w art. 17, nie są kompletne, oprócz przypadku siły wyższej lub niebezpieczeństwa.

Artykuł 19a

Uprzednie powiadomienie o wyładunku w portach w państwie trzecim

1. Unijnym statkom rybackim wolno dokonywać wyładunku w portach państw trzecich wyłącznie, jeżeli ich kapitanowie przekazali drogą elektroniczną właściwym organom ich państwa członkowskiego bandery informacje, o których mowa w ust. 3, co najmniej 48 godzin przed szacowaną godziną przybycia do portu w państwie trzecim i jeżeli państwo członkowskie bandery nie odmówiło takiego zezwolenia na wyładunek.

2. Państwo członkowskie bandery może ustalić krótszy okres, nie krótszy niż dwie godziny, na przedłożenie informacji, o którym mowa w ust. 1, dla statków rybackich pływających pod jego banderą, z uwzględnieniem rodzaju produktów rybołówstwa, odległości między łowiskami a portem oraz czasu potrzebnego na analizę informacji, o których mowa w ust. 3, oraz na wypełnienie obowiązków na podstawie ust. 4. Państwo członkowskie bandery powiadamia Komisję o takim krótszym terminie.

3. Kapitanowie unijnych statków rybackich przekazują państwu członkowskiemu bandery w szczególności następujące informacje:

a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego oraz, w przypadku statków rybackich innych niż statki łowcze, niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego związanego z połowami;

b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku oraz nazwę statku rybackiego;

c) port przeznaczenia oraz cel przybycia, jak np. wyładunek lub dostęp do usług;

d) daty rejsu połowowego;

e) przewidywaną datę i godzinę przybycia do portu;

f) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiednie obszary geograficzne, w których dokonano połowów;

▼M8

g) ilości w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników każdego gatunku zapisane w dzienniku połowowym lub deklaracji przeładunkowej, włączając w to, w ramach odrębnego wpisu, ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym od mającego zastosowanie minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony;

h) ilości w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników każdego gatunku, które mają zostać wyładowane, włączając w to, w ramach odrębnego wpisu, ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym od mającego zastosowanie minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony.

4. W przypadku gdy na podstawie analizy przekazanych informacji i innych dostępnych informacji można stwierdzić, że istnieją uzasadnione powody, by sądzić, że unijny statek rybacki nie przestrzega lub nie przestrzegał przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, właściwe organy jego państwa członkowskiego bandery wnoszą o współpracę z państwem trzecim, na terenie którego statek ma zamiar dokonać wyładunku, w celu przeprowadzenia ewentualnej inspekcji. W tym celu państwo członkowskie bandery może zażądać, aby statek rybacki dokonał rozładunku w innym porcie, lub opóźnić godzinę przybycia do portu lub wyładunku.

▼B

Artykuł 20

Operacje przeładunku

1. Na wodach ►M5 unijnych ◄ zabrania się przeładunków na morzu. Przeładunki są dozwolone – wyłącznie za zezwoleniem oraz przy spełnieniu warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu – w portach państw członkowskich wyznaczonych do tego celu lub w ►M8 w wyznaczonych do tego celu miejscach wyładunku w państwach członkowskich ◄, oraz zgodnie z warunkami określonymi w art. 43 ust. 5.

2. Jeżeli operacja przeładunku ulega przerwaniu, przed ponownym rozpoczęciem operacji przeładunku może być wymagane uzyskanie pozwolenia.

▼M8

2a. Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 ([1]) i art. 43 ust. 3 niniejszego rozporządzenia przeładowujące i przyjmujące unijne statki rybackie są uprawnione do dokonania przeładunku na morzu poza wodami unijnymi lub w portach w państwach trzecich wyłącznie po otrzymaniu zezwolenia przez ich państwo(-a) członkowskie bandery.

2b. Aby wystąpić o zezwolenie na przeładunek na podstawie ust. 2a, kapitanowie przeładowujących i przyjmujących unijnych statków rybackich co najmniej 48 godzin przed planowanym przeładunkiem przekazują drogą elektroniczną swojemu państwu członkowskiemu bandery następujące informacje:

a) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego oraz, w przypadku statków innych niż statki łowcze, niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego związanego z połowami;

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

▼M8

b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny(-e) numer(y) identyfikacyjne(-y) statku oraz nazwę zarówno przeładowującego, jak i przyjmującego statku rybackiego;

c) kod alfa-3 FAO każdego przeładowywanego gatunku i odpowiedni(e) obszar(y) geograficzny(-e), w którym(-ch) dokonano połowów;

d) szacunkowe ilości każdego przeładowywanego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu i masy w relacji pełnej, w podziale na postać produktu i stan przetwarzania;

e) port przeznaczenia przyjmującego statku rybackiego;

f) datę i godzinę planowanego przeładunku;

g) pozycję geograficzną lub dokładną nazwę portu, w którym planowana jest operacja przeładunku.

2c. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące prezentacji produktu i stanu przetwarzania, w szczególności za pomocą kodów i opisów. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

▼B

3. Na użytek niniejszego artykułu działania polegające na przemieszczeniu, trałowaniu w tukę i operacje połowowe obejmujące wspólne działania prowadzone przez co najmniej dwa ►M5 unijne ◄ statki rybackie nie są uznawane za przeładunek.

▼M8

Artykuł 21

Wypełnianie deklaracji przeładunkowej

1. Kapitanowie unijnych statków rybackich prowadzących operacje przeładunku wypełniają elektroniczną deklarację przeładunkową.

2. Deklaracja przeładunkowa, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje:

a) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego oraz, w przypadku statków innych niż statki łowcze, niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego związanego z połowami;

b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny(-e) numer(y) identyfikacyjne(-y) statku oraz nazwę zarówno przeładowującego, jak i przyjmującego statku rybackiego;

c) kod alfa-3 FAO każdego przeładowywanego gatunku i odpowiedni(e) obszar(y) geograficzny(-e), w którym(-ch) dokonano połowów;

d) szacunkowe ilości każdego przeładowanego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu i masy w relacji pełnej, w podziale na postać produktu i stan przetwarzania lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników, w tym – jako odrębny wpis – ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony;

▼M8

e) port lub miejsce wyładunku przeznaczenia otrzymującego statku rybackiego oraz przewidywaną datę i godzinę przybycia do portu;

f) datę i godzinę przeładunku;

g) obszar geograficzny lub wyznaczony port przeładunku;

h) zastosowany(-e) współczynnik(i) przeliczeniowy(-e).

3. W porównaniu z ilościami wyładowanymi lub z wynikiem inspekcji dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych zapisanych w deklaracji przeładunkowej dotyczących wyrażonych w kilogramach ilości ryb zatrzymanych na pokładzie ma wartość określoną w art. 14 ust. 3 i 4.

4. Kapitanowie zarówno przeładowującego, jak i przyjmującego statku rybackiego odpowiadają za dokładność danych wpisanych do odpowiednich deklaracji przeładunkowych.

5. W celu przeliczenia na potrzeby deklaracji przeładunkowych masy ryb przechowywanych lub przetworzonych na masę ryb w relacji pełnej kapitanowie statków rybackich stosują współczynnik przeliczeniowy ustalony zgodnie z art. 14 ust. 12.

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez wyłączenie niektórych kategorii unijnych statków rybackich z obowiązku określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, uwzględniając ilości lub rodzaj produktów rybołówstwa, odległość między łowiskami, miejscami przeładunku a portami, w których dane statki są zarejestrowane.

Artykuł 22

Elektroniczne przesyłanie danych z deklaracji przeładunkowej

1. Kapitanowie unijnych statków rybackich przekazują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 21, w terminie 24 godzin od zakończenia operacji przeładunku, właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery.

2. W przypadku gdy unijny statek rybacki dokonuje przeładunku połowu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego bandery niezwłocznie po otrzymaniu danych z deklaracji przeładunkowej przekazują je drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, w którym dokonano przeładunku połowu, i państwa członkowskiego, dla którego połowy są przeznaczone.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez:

a) ustanowienie przepisów mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznego zapisu i raportowania danych dotyczących przeładunku;

b) przyjęcie środków, które należy przedsięwziąć w przypadku nieotrzymania danych dotyczących przeładunku;

c) przyjęcie przepisów dotyczących dostępu do danych dotyczących przeładunku i środków, które należy przyjąć w przypadku braku dostępu do danych.

▼M8

4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące:

a) formatu i procedury przekazywania deklaracji przeładunkowej;

b) wypełniania i elektronicznego zapisu danych w deklaracji przeładunkowej;

c) działania systemu elektronicznego zapisu i raportowania danych dotyczących przeładunku;

d) wymogów dotyczących przekazywania danych dotyczących przeładunku z unijnego statku rybackiego właściwym organom jego państwa bandery i komunikatów zwrotnych od władz państwa członkowskiego bandery.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 23

Wypełnianie deklaracji wyładunkowej

1. Kapitan unijnego statku rybackiego lub przedstawiciel kapitana wypełnia elektroniczną deklarację wyładunkową.

2. Deklaracja wyładunkowa, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje:

a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego;

b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku oraz nazwę statku rybackiego;

c) kod alfa-3 FAO każdego wyładowanego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;

d) ilości każdego wyładowanego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu zważonego zgodnie z art. 60 i masy w relacji pełnej, w podziale na postać produktu i stan przetwarzania, lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników, w tym – jako odrębny wpis – ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony;

e) port wyładunku lub miejsce wyładunku;

f) datę i godzinę zakończenia wyładunku lub, w przypadku gdy wyładunek trwa dłużej niż 24 godziny, datę i godzinę rozpoczęcia i zakończenia wyładunku;

g) datę i godzinę zakończenia ważenia lub, w przypadku gdy ważenie trwa dłużej niż 24 godziny, datę i godzinę rozpoczęcia i zakończenia ważenia;

h) imię i nazwisko (nazwę) lub numer identyfikacyjny operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5;

i) wykorzystane współczynniki przeliczeniowe.

▼M8

3. Kapitan odpowiada za dokładność danych wpisanych do deklaracji wyładunkowej.

4. W celu przeliczenia masy zatrzymanych lub przetworzonych ryb na masę ryb w relacji pełnej na potrzeby wypełnienia deklaracji wyładunkowej kapitan statku rybackiego lub przedstawiciel kapitana stosują współczynnik przeliczeniowy ustalony zgodnie z art. 14 ust. 12.

Artykuł 24

Elektroniczne przesyłanie danych z deklaracji wyładunkowej

1. Kapitan unijnego statku rybackiego lub przedstawiciel kapitana przekazuje drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 23 ust. 2, w terminie 24 godzin od zakończenia operacji wyładunku, właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do produktów rybołówstwa ważonych zgodnie z art. 60 ust. 3 w lit. c) i d) kapitan lub przedstawiciel kapitana przekazuje drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 23, właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery w ciągu 24 godzin od zakończenia ważenia.

3. W przypadku gdy unijny statek rybacki dokonuje wyładunku połowu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego bandery niezwłocznie po otrzymaniu danych z deklaracji wyładunkowej przekazują je drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium dokonano wyładunku połowu.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez:

a) ustanowienie szczegółowych przepisów dotyczących odstępstw w zakresie przekazywania deklaracji wyładunkowej;

b) ustanowienie przepisów mających zastosowanie w przypadku awarii technicznej lub awarii systemu łączności lub niedziałania systemów elektronicznego zapisu i raportowania danych z deklaracji wyładunkowej;

c) przyjęcie środków, które należy przedsięwziąć w przypadku nieotrzymania danych z deklaracji wyładunkowej;

d) przyjęcie przepisów dotyczących dostępu do danych z deklaracji wyładunkowej i środków, które należy przyjąć w przypadku braku dostępu do danych.

5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące:

a) formatu i procedury przekazywania deklaracji wyładunkowej;

b) wypełniania i cyfrowego zapisu danych z deklaracji wyładunkowej;

▼M8

c) działania systemów elektronicznego zapisu i raportowania danych z deklaracji wyładunkowej;

d) wymogów dotyczących przekazywania danych z deklaracji wyładunkowej z unijnego statku rybackiego właściwym organom jego państwa bandery i komunikatów zwrotnych od władz.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

▼B

Artykuł 25

Statki niepodlegające wymogom związanym z deklaracjami wyładunkowymi

1. Każde państwo członkowskie monitoruje, na zasadzie kontroli wyrywkowej, działalność statków rybackich niepodlegających wymogom deklaracji wyładunkowej wyszczególnionym w art. 23 i 24, po to, aby zapewnić przestrzeganie przez te statki przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

2. Na potrzeby monitorowania, o którym mowa w ust. 1, każde państwo członkowskie opracowuje plan kontroli wyrywkowych opierający się na metodach przyjętych przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119, i przekazuje go Komisji co roku do dnia 31 stycznia, wskazując metody stosowane przy opracowywaniu tego planu. Plany kontroli wyrywkowej są, w miarę możliwości, stabilne w czasie i ujednolicone w odpowiednich obszarach geograficznych.

3. Państwa członkowskie, które od statków rybackich o całkowitej długości poniżej 10 metrów pływających pod ich banderą wymagają, aby przekazywały deklaracje wyładunkowe, o których mowa w art. 23, zgodnie z ich prawem krajowym, są zwolnione z obowiązku określonego w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, dokumenty sprzedaży przekazane zgodnie z art. 62 i 63 są przyjmowane jako alternatywa planów kontroli wyrywkowych.

Sekcja 2

Kontrola nakładu połowowego

Artykuł 26

Monitorowanie nakładu połowowego

1. Państwa członkowskie kontrolują zgodność z systemami zarządzania nakładem połowowym w obszarach geograficznych, co do których obowiązuje maksymalny dopuszczalny nakład połowowy. Zapewniają, aby ►M8 statki łowcze ◄, które pływają pod ich banderą i przewożą na pokładzie narzędzie lub narzędzia połowowe podlegające danemu systemowi zarządzania nakładem połowowym lub, w stosownym przypadku, je wykorzystują, lub, w stosownym przypadku, działają na łowisku podlegającym temu systemowi zarządzania nakładem połowowym, były obecne na obszarze geograficznym podlegającym temu systemowi zarządzania nakładem połowowym tylko wtedy, gdy maksymalny dopuszczalny nakład połowowy im dostępny nie został osiągnięty i jeżeli nie został wyczerpany nakład dostępny dla danego ►M8 statku łowczego ◄.

▼B

2. Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych, jeżeli ►M8 unijny statek łowczy ◄, który przewozi na pokładzie narzędzie lub narzędzia połowowe podlegające danemu systemowi zarządzania nakładem połowowym lub, w stosownym przypadku, je wykorzystuje, lub działa na łowisku podlegającym temu systemowi zarządzania nakładem połowowym, przekracza w ciągu tego samego dnia co najmniej dwa obszary geograficzne podlegające temu systemowi zarządzania nakładem połowowym, to wykorzystany nakład połowowy wlicza się do maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z tym narzędziem połowowym lub tym łowiskiem i z obszarem geograficznym, w którym w tym dniu spędzono najwięcej czasu.

3. Jeżeli państwo członkowskie zezwoliło na to, aby zgodnie z art. 27 ust. 2 dany ►M8 unijny statek łowczy ◄ podczas danego rejsu połowowego w obszarze geograficznym podlegającym danemu systemowi zarządzania nakładem połowowym używał więcej niż jednego narzędzia połowowego należącego do więcej niż jednej grupy narzędzi połowowych podlegających temu systemowi zarządzania nakładem połowowym, wówczas nakład połowowy wykorzystany podczas tego rejsu wlicza się jednocześnie do maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego dostępnego temu państwu członkowskiemu i związanego z każdym z tych narzędzi lub grup narzędzi połowowych i z tym obszarem geograficznym.

4. Jeżeli narzędzia połowowe należą do tej samej grupy narzędzi połowowych podlegających danemu systemowi zarządzania nakładem połowowym, wówczas nakład połowowy wykorzystany w danym obszarze geograficznym przez ►M8 unijne statki łowcze ◄, które przewoziły te narzędzia połowowe na pokładzie, wlicza się wyłącznie raz do maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z tą grupą narzędzi połowowych i z tym obszarem geograficznym.

5. Państwa członkowskie regulują nakład połowowy swoich flot w obszarach geograficznych podlegających systemowi zarządzania nakładem połowowym – gdy statki przewożą na pokładzie narzędzie lub narzędzia połowowe podlegające danemu systemowi zarządzania nakładem połowowym lub, w stosownym przypadku, je wykorzystują, lub działają na łowisku podlegającym temu systemowi zarządzania nakładem połowowym – przez podjęcie odpowiednich działań, jeżeli dostępny maksymalny dopuszczalny nakład połowowy jest bliski wyczerpania, tak aby zapewnić, by wykorzystany nakład połowowy nie przekroczył ustalonych limitów.

6. Dniem obecności na danym obszarze jest każdy nieprzerwany okres 24 godzin lub jego część, kiedy to dany ►M8 statek łowczy ◄ jest obecny na danym obszarze geograficznym i nie ma go w porcie lub gdy, w stosownym przypadku, wykorzystuje swoje narzędzie połowowe. Moment, od którego liczy się nieprzerwany okres dnia obecności na danym obszarze, zależy od państwa członkowskiego, pod którego banderą pływa dany statek rybacki. Dniem nieobecności w porcie jest każdy nieprzerwany okres 24 godzin lub jego część, podczas którego ►M8 statku łowczego ◄ nie ma w porcie.

Artykuł 27

Powiadomienie o narzędziu połowowym

1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych, w odpowiednich obszarach geograficznych podlegających systemowi zarządzania nakładem połowowym, co do których mają zastosowanie ograniczenia dotyczące narzędzi lub wobec których dla różnych narzędzi połowowych lub grup narzędzi połowowych ustalono maksymalne dopuszczalne nakłady połowowe, kapitan ►M8 unijnego statku łowczego ◄ – lub jego przedstawiciel – przed okresem, do którego ma zastosowanie maksymalny dopuszczalny nakład połowowy, powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego bandery, którego narzędzia połowowego lub, w stosownym przypadku, narzędzi połowowych ma zamiar używać w nadchodzącym okresie. Do czasu przekazania takiego powiadomienia ►M8 unijny statek łowczy ◄ nie jest upoważniony do łowienia na obszarach geograficznych, co do których ma zastosowanie dany system zarządzania nakładem połowowym.

▼B

2. Jeżeli system zarządzania nakładem połowowym zezwala na wykorzystanie w danym obszarze geograficznym narzędzi należących do więcej niż jednej grupy narzędzi połowowych, wykorzystanie więcej niż jednego narzędzia połowowego podczas rejsu połowowego podlega uprzedniemu upoważnieniu przez państwo członkowskie bandery.

▼M8

_____

▼B

Artykuł 29

Zwolnienia

1. ►M8 Unijny statek łowczy ◄ przewożący na pokładzie narzędzia połowowe podlegające systemowi zarządzania nakładem połowowym może przepłynąć przez obszar geograficzny podlegający temu systemowi zarządzania nakładem połowowym, jeżeli nie ma upoważnienia do połowów w tym obszarze geograficznym lub jeżeli najpierw powiadomił swoje właściwe organy o zamiarze przepłynięcia. Gdy ►M8 Unijny statek łowczy ◄ znajduje się na tym obszarze geograficznym, każde narzędzie połowowe podlegające temu systemowi zarządzania nakładem połowowym i przewożone na pokładzie jest przymocowane i zasztauowane zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 47.

2. Państwo członkowskie może zdecydować o tym, że do żadnego dostępnego maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego nie wlicza działań ►M8 unijnego statku łowczego ◄ niezwiązanych z połowami na obszarze geograficznym podlegającym systemowi zarządzania nakładem połowowym, pod warunkiem że dany ►M8 unijny statek łowczy ◄ powiadomi najpierw swoje państwo członkowskie bandery o takim zamiarze, charakterze swoich działań i że złoży na ten czas swoje upoważnienie do połowów. W tym czasie te ►M8 statki łowcze ◄ nie przewożą żadnego narzędzia połowowego ani nie łowią.

▼M8

3. Państwo członkowskie może zdecydować o tym, że do żadnego maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego nie wlicza działań unijnego statku łowczego na obszarze geograficznym podlegającym systemowi zarządzania nakładem połowowym, w przypadku gdy ten unijny statek łowczy był obecny na danym obszarze geograficznym, ale nie mógł dokonywać połowów, ponieważ pomagał innemu statkowi będącemu w potrzebie lub ponieważ przewoził rannego w celu uzyskania przez niego nagłej pomocy medycznej.

▼B

Artykuł 30

Wyczerpanie nakładu połowowego

1. Bez uszczerbku dla art. 29 i 31, na obszarze geograficznym, w którym narzędzia połowowe podlegają systemowi zarządzania nakładem połowowym, ►M8 unijny statek łowczy ◄ posiadający na pokładzie takie narzędzie lub narzędzia połowowe pozostaje w porcie lub poza obszarem geograficznym przez pozostałą część okresu, do którego ma zastosowanie taki system zarządzania nakładem połowowym, jeżeli:

a) wyczerpał część maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z tym obszarem geograficznym i z tym narzędziem lub narzędziami połowowymi, która została mu przyznana; lub

▼B

b) wyczerpany został maksymalny dopuszczalny nakład połowowy związany z tym obszarem geograficznym i z tym narzędziem lub narzędziami połowowymi dostępny państwu członkowskiemu jego bandery.

2. Bez uszczerbku dla art. 29, na obszarze geograficznym, na którym łowisko podlega systemowi zarządzania nakładem połowowym, ►M8 unijny statek łowczy ◄ nie prowadzi działalności na tym łowisku na tym obszarze, jeżeli:

a) wyczerpał część maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z tym obszarem geograficznym i z tym łowiskiem, która została mu przyznana; lub

b) wyczerpany został maksymalny dopuszczalny nakład połowowy związany z tym obszarem geograficznym i z tym łowiskiem dostępny państwu członkowskiemu jego bandery.

▼M8

Artykuł 31

Statki łowcze zwolnione ze stosowania systemu zarządzania nakładem połowowym

Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do unijnych statków łowczych, które są zwolnione ze stosowania systemu zarządzania nakładem połowowym.

———————

▼B

Sekcja 3

Zapis danych i ich wymiana między państwami członkowskimi

▼M8

Artykuł 33

Zapis połowów i nakładu połowowego

1. Każde państwo członkowskie bandery lub, w przypadku połowów bez statku, każde nadbrzeżne państwo członkowskie zapisuje wszelkie dane dotyczące połowów i nakładu połowowego, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności dane, o których mowa w art. 14, 21, 23, 54d, 55, 62, 66 i 68, oraz zachowuje te dane w oryginalnym formacie przez okres co najmniej trzech lat zgodnie z prawem krajowym.

2. Przed 15. dniem każdego miesiąca każde państwo członkowskie bandery lub – w przypadku połowów bez statku – każde nadbrzeżne państwo członkowskie przekazuje Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi drogą elektroniczną zagregowane dane dotyczące:

a) ilości każdego gatunku, w stosownych przypadkach w podziale na stada lub grupy stad, złowione i zatrzymane na pokładzie oraz ilości każdego odrzuconego gatunku, w ekwiwalencie masy w relacji pełnej, w poprzednim miesiącu, w tym – jako odrębny wpis – ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony;

b) nakładu połowowego wykorzystanego w poprzednim miesiącu dla każdego obszaru połowowego objętego systemem zarządzania nakładem połowowym lub, w stosownych przypadkach, dla każdego łowiska objętego systemem zarządzania nakładem połowowym;

▼M8

c) ilości każdego gatunku, w stosownych przypadkach w podziale na stada lub grupy stad, złowione w przypadku połowów bez statku oraz ilości każdego odrzuconego gatunku, w ekwiwalencie masy w relacji pełnej, w poprzednim miesiącu, w tym – jako odrębny wpis – ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony.

3. W przypadku gdy dane przekazane zgodnie z ust. 2 przez państwo członkowskie opierają się na szacunkach dotyczących danego gatunku, danego stada lub danej grupy stad, państwo członkowskie przekazuje Komisji skorygowane dane dotyczące ilości ustalone na podstawie deklaracji wyładunkowych, dokumentów sprzedaży lub deklaracji połowowych, gdy tylko to będzie możliwe, nie później jednak niż trzy miesiące po zakończeniu okresu, w odniesieniu do którego ustalono kwotę lub limit nakładu połowowego.

4. W przypadku gdy państwo członkowskie wykryje rozbieżności między informacjami przekazanymi Komisji zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu a wynikami procesu zatwierdzania przeprowadzonego zgodnie z art. 109, państwo członkowskie przekazuje Komisji skorygowane dane dotyczące ilości ustalone na podstawie tego procesu zatwierdzania, gdy tylko to będzie możliwe, nie później jednak niż sześć miesięcy od zakończenia okresu, w odniesieniu do którego ustalono kwotę lub nakład połowowy.

5. W przypadku gdy Komisja wykryje rozbieżności dotyczące danych przekazanych Komisji przez państwo członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem, konsultuje się z zainteresowanym państwem członkowskim, które poprawia dane i jak najszybciej przekazuje Komisji poprawione dane.

6. Połowy ryb należących do każdego gatunku, danego stada lub danej grupy stad objętych kwotą wlicza się zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 do kwot przysługujących państwom członkowskim.

7. Państwa członkowskie zapisują dokonane w ramach badań naukowych połowy, które są wprowadzane do obrotu i sprzedawane, w tym, w stosownych przypadkach, te o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, oraz przekazują Komisji dane na temat takich połowów. Połowy te wlicza się do kwoty mającej zastosowanie w państwie członkowskim bandery, o ile przekraczają one 2 % danej kwoty. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do połowów dokonanych podczas obowiązkowych połowów kontrolnych na morzu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 ([1]).

8. Z wyjątkiem nakładu połowowego wykorzystanego przez statki łowcze, które zostały zwolnione ze stosowania systemu zarządzania nakładem połowowym, każdy nakład połowowy wykorzystany przez unijne statki łowcze, które przewożą na pokładzie narzędzie połowowe, które jest objęte systemem zarządzania nakładem połowowym, lub, w stosownym przypadku, je wykorzystują, lub działają na łowisku objętym systemem zarządzania nakładem połowowym w obszarze geograficznym objętym tym systemem zarządzania nakładem połowowym, odlicza się od maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z takim narzędziem połowowym, łowiskiem lub obszarem geograficznym dostępnym zainteresowanemu państwu członkowskiemu bandery.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 (Dz.U. L 157 z 20.6.2017, s. 1).

▼M8

9. Nakład połowowy wykorzystany w ramach badań naukowych prowadzonych przez statek łowczy przewożący na pokładzie narzędzie połowowe, które jest objęte systemem zarządzania nakładem połowowym, lub działający na łowisku objętym systemem zarządzania nakładem połowowym w obszarze geograficznym objętym tym systemem zarządzania nakładem połowowym odlicza się od maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z tym narzędziem połowowym, łowiskiem lub obszarem geograficznym, który jest dostępny jego państwu członkowskiemu bandery, jeżeli połowy dokonane podczas wykorzystywania tego nakładu połowowego są wprowadzane do obrotu i sprzedawane, o ile przekraczają one 2 % przyznanego nakładu połowowego. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do połowów dokonanych podczas obowiązkowych połowów kontrolnych na morzu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1004.

10. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić przepisy dotyczące formatów przesyłania danych, o których mowa w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 34

Dane dotyczące wyczerpania uprawnień do połowów

Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego o przekazywanie bardziej szczegółowych informacji niż te przewidziane w art. 33, w przypadku gdy 80 % kwoty w odniesieniu do danego stada lub danej grupy stad zostało uznane za wyczerpane lub w przypadku gdy uznano, że osiągnięto 80 % maksymalnego nakładu połowowego odpowiadającego danemu narzędziu połowowemu lub łowisku i odpowiedniemu obszarowi geograficznemu.

▼B

Sekcja 4

Zamykanie łowisk

Artykuł 35

Zamykanie łowisk przez państwa członkowskie

▼M8

1. Każde państwo członkowskie ustala datę, począwszy od której:

a) uznaje się, że połowy ze stada lub grupy stad objętych kwotą państwa członkowskiego wyczerpały tę kwotę;

b) uznaje się, że osiągnięto maksymalny dopuszczalny nakład połowowy dla narzędzi połowowych i łowiska i odpowiadającego mu obszaru geograficznego.

2. Od daty, o której mowa w ust. 1, dane państwo członkowskie zakazuje prowadzenia operacji połowowych, a także połowów bez statku ze stada lub grupy stad, w odniesieniu do których wyczerpano kwotę, na danym łowisku, lub podczas przewożenia na pokładzie danego narzędzia połowowego na obszarze geograficznym, na którym osiągnięto maksymalny dopuszczalny nakład połowowy, przez wszystkie statki łowcze pływające pod banderą tego państwa członkowskiego lub ich część lub, w stosownych przypadkach, przez jego operatorów w przypadku połowów bez statku. W takim przypadku to państwo członkowskie może ustalić datę, do której należy zakończyć przeładunki, przenoszenie i wyładunki lub wypełnić końcowe deklaracje połowowe.

▼M8

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest podawana do wiadomości publicznej przez dane państwo członkowskie i niezwłocznie przekazywana Komisji. Komisja udostępnia ją publicznie na swojej stronie internetowej.

3a. Od dnia, w którym zainteresowane państwo członkowskie podało do wiadomości publicznej decyzję, o której mowa w ust. 2, to państwo członkowskie zapewnia, aby żadne operacje połowowe statku łowczego pływającego pod jego banderą lub dokonującego połowów bez statku przez jego operatorów nie miały miejsca w odniesieniu do danego stada lub danej grupy stad.

▼B

4. Komisja udostępnia państwom członkowskim drogą elektroniczną powiadomienia otrzymane na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 36

Zamykanie łowisk przez Komisję

1. Jeżeli Komisja ustali, że państwo członkowskie nie wypełniło obowiązku przekazywania co miesiąc danych dotyczących uprawnień do połowów zgodnie z art. 33 ust. 2, może sama wyznaczyć datę, z którą można uznać, że 80 % uprawnień do połowów danego państwa członkowskiego zostało wyczerpanych, oraz może wyznaczyć przewidywaną datę, z którą można uznać, że uprawnienia do połowów zostały wyczerpane.

▼M8

2. W przypadku gdy Komisja ustali, że uprawnienia do połowów przysługujące Unii, danemu państwu członkowskiemu lub grupie państw członkowskich można uznać za wyczerpane, Komisja powiadamia o tym dane państwa członkowskie i może – w drodze aktów wykonawczych – zakazać prowadzenia operacji połowowych, a także połowów bez statku w odniesieniu do danego obszaru, narzędzia połowowego, stada, grupy stad lub floty biorącej udział w tych konkretnych operacjach połowowych.

▼B

Artykuł 37

Środki naprawcze

▼M8

1. W przypadku gdy Komisja zakazała operacji połowowych, a także połowów bez statku z uwagi na domniemane wyczerpanie uprawnień do połowów przysługujących danemu państwu członkowskiemu, grupie państw członkowskich lub Unii, a okaże się, że państwo członkowskie w rzeczywistości nie wyczerpało swoich uprawnień do połowów, stosuje się niniejszy artykuł.

2. Jeżeli szkoda poniesiona przez państwo członkowskie, któremu zakazano prowadzenia operacji połowowych przed wyczerpaniem jego uprawnień do połowów, nie została naprawiona, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje środki mające na celu naprawę spowodowanej szkody we właściwy sposób. W tych aktach wykonawczych określa się w szczególności:

a) powiadomienie o poniesionej szkodzie;

▼M8

b) które państwa członkowskie poniosły szkodę, a także wielkość szkody;

c) które państwa członkowskie dokonały przełowienia, a także ilości ryb złowionych w nadmiernych ilościach;

d) odliczenia, których należy dokonać od uprawnień do połowów państw członkowskich, które dokonały przełowienia, proporcjonalnie do przekroczonych uprawnień do połowów;

e) dodatkowe ilości, które należy dodać do uprawnień do połowów poszkodowanych państw członkowskich, proporcjonalnie do poniesionej szkody;

f) daty, w których te dodatkowe ilości i odliczenia staną się skuteczne.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

▼B

3. Odliczeń, o których mowa w ust. 2, i wynikających z nich przydziałów dokonuje się po uwzględnieniu, jako kwestii priorytetowej, gatunków i odpowiednich obszarów geograficznych, dla których ustalone zostały uprawnienia do połowów. Można ich dokonać w roku, w którym wystąpiła szkoda, lub w roku następnym, lub latach następnych.

▼M8

_____

ROZDZIAŁ II

Kontrola zdolności połowowej

▼B

Sekcja 1

Zdolność połowowa

Artykuł 38

Zdolność połowowa

1. Państwa członkowskie odpowiadają za przeprowadzanie niezbędnych czynności kontrolnych w celu zadbania o to, by całkowita zdolność połowowa odpowiadająca wydanym przez państwo członkowskie licencjom połowowym, wyrażona w GT i kW, nie była nigdy wyższa niż maksymalne poziomy zdolności połowowych dla tego państwa członkowskiego ustalone zgodnie z:

a) art. 13 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;

b) rozporządzeniem (WE) nr 639/2004;

c) rozporządzeniem (WE) nr 1438/2003; oraz

d) rozporządzeniem (WE) nr 2104/2004.

2. Szczegółowe przepisy stosowania niniejszego artykułu, w szczególności w zakresie:

a) rejestracji statków rybackich;

▼B

b) weryfikacji mocy silnika statków rybackich;

▼C1

c) weryfikacji pojemności statków rybackich;

▼B

d) weryfikacji rodzaju, numeru i cech charakterystycznych narzędzia połowowego;

mogą być przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

3. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję, w ramach sprawozdania, o którym mowa w art. 118, o stosowanych metodach prowadzenia czynności kontrolnych, wraz z nazwami i adresami organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie weryfikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

Sekcja 2

Moc silnika

Artykuł 39

Monitorowanie mocy silników

1. Zakazuje się połowów statkom rybackim wyposażonym w silniki, których moc przekracza moc określoną w licencji połowowej.

2. Państwa członkowskie dbają o to, by certyfikowana moc silników nie była przekraczana. Państwa członkowskie informują Komisję, w ramach sprawozdania, o którym mowa w art. 118, o środkach kontroli podjętych w celu zapewnienia, aby certyfikowana moc silników nie była przekraczana.

3. Państwa członkowskie mogą obciążać operatorów statków rybackich częścią lub całością kosztów wynikających z certyfikacji mocy silnika.

Artykuł 40

Certyfikacja mocy silników

1. Państwa członkowskie odpowiadają za certyfikowanie mocy silnika i wydawanie certyfikatów silnika ►**M5** unijnym ◄ statkom rybackim, których moc silnika napędu przekracza 120 kilowatów (kW), z wyjątkiem statków używających wyłącznie biernych narzędzi lub drag, statków pomocniczych i statków wykorzystywanych wyłącznie w akwakulturze.

2. Nowy silnik napędowy, zastępczy silnik napędowy i zmodyfikowany technicznie silnik napędowy w statkach rybackich, o których mowa w ust. 1, są certyfikowane oficjalnie przez właściwe organy państw członkowskich jako niezdolne do osiągania maksymalnej ciągłej mocy większej niż moc określona w certyfikacie silnika. Taki certyfikat jest wydawany wyłącznie w przypadku, gdy silnik nie jest zdolny do osiągnięcia większej mocy niż określona maksymalna ciągła moc silnika.

▼B

3. Właściwe organy państw członkowskich mogą powierzyć certyfikację mocy silników towarzystwom klasyfikacyjnym lub innym operatorom posiadającym odpowiednią wiedzę niezbędną do badania technicznego mocy silników. Takie towarzystwa klasyfikacyjne lub inni operatorzy certyfikują silniki napędowe jako niezdolne do osiągnięcia mocy większej niż określona oficjalnie wyłącznie wtedy, jeżeli nie istnieje żadna możliwość zwiększenia osiągów silnika napędowego ponad certyfikowaną moc silnika.

4. Zabrania się używania nowego silnika napędowego, zastępczego silnika napędowego i zmodyfikowanego technicznie silnika napędowego, o ile silnik taki nie został oficjalnie certyfikowany przez dane państwo członkowskie.

5. Niniejszy artykuł ma od dnia 1 stycznia 2012 r. zastosowanie do statków rybackich podlegających systemowi zarządzania nakładem połowowym. W przypadku innych statków rybackich ma on zastosowanie od dnia 1 stycznia 2013 r.

6. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszej sekcji są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 41

Weryfikacja mocy silnika

1. Po przeprowadzeniu analizy ryzyka państwa członkowskie przeprowadzają weryfikacje danych ustanowione na podstawie planu kontroli wyrywkowych w oparciu o metody przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119, dotyczące zgodności mocy silnika przy użyciu wszelkich informacji dostępnych administracji na temat danych technicznych danego statku. W szczególności sprawdzają informacje zamieszczone w:

a) zapisach z systemu monitorowania statków;

b) dzienniku połowowym;

c) międzynarodowym certyfikacie o zapobieganiu zanieczyszczaniu powietrza przez silnik (EIAPP) wydanym dla danego silnika zgodnie z załącznikiem VI do konwencji MARPOL 73/78;

d) świadectwach klasy statku wydanych przez zatwierdzoną organizację dokonującą inspekcji i przeglądów na statkach w rozumieniu dyrektywy 94/57/WE;

e) protokole z prób morskich;

f) rejestrze floty rybackiej Wspólnoty; oraz

g) każdym innym dokumencie dostarczającym istotnych informacji o mocy statku lub innych związanych z nią danych technicznych.

2. Po przeprowadzeniu analizy informacji, o których mowa w ust. 1, jeżeli istnieją oznaki, że moc silnika statku rybackiego jest większa niż moc określona w jego licencji połowowej, państwo członkowskie przeprowadza bezpośrednią weryfikację mocy silnika.

▼B

ROZDZIAŁ III

Kontrola planów wieloletnich

Artykuł 42

Przeładunek w porcie

1. Statki rybackie prowadzące połowy objęte planem wieloletnim nie przeładowują swoich połowów na pokład żadnego innego statku w wyznaczonym porcie ani ►M8 w miejscach wyładunku ◄, chyba że zostały one zważone zgodnie z art. 60.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, statki rybackie mogą w wyznaczonych portach lub ►M8 w miejscach wyładunku ◄ przeładowywać objęte planem wieloletnim połowy pelagiczne, które nie zostały zważone, pod warunkiem że na pokładzie statku otrzymującego obecny jest obserwator lub urzędnik lub zanim statek otrzymujący opuści port lub miejsce po zakończeniu przeładunku, została przeprowadzona inspekcja. Kapitan otrzymującego statku odpowiada za poinformowanie właściwych organów nadbrzeżnego państwa członkowskiego 24 godziny przez szacowanym wyjściem w morze statku otrzymującego. Jeżeli statek otrzymujący prowadzi działalność połowową przed otrzymaniem tych połowów lub po ich otrzymaniu, ma on na pokładzie obserwatora kontroli lub urzędnika aż do wyładunku otrzymanych połowów. Statek otrzymujący wyładowuje otrzymane połowy w porcie państwa członkowskiego wyznaczonym do tego celu zgodnie z warunkami określonymi w art. 43 ust. 4, gdzie połowy są ważone zgodnie z ►M8 art. 60 ◄.

Artykuł 43

Wyznaczone porty

▼M8

1. W planie wieloletnim można ustalić próg mający zastosowanie do masy w relacji pełnej gatunków objętych takim planem, powyżej którego to progu unijny statek rybacki będzie miał obowiązek wyładować połowy w wyznaczonym porcie lub w wyznaczonym miejscu wyładunku.

2. W przypadku gdy ilości ryb zatrzymane na pokładzie przekraczają ilość progową, o której mowa w ust. 1, kapitan unijnego statku rybackiego zapewnia, aby wyładunek połowów odbywał się w wyznaczonym porcie lub w wyznaczonym miejscu wyładunku w Unii.

▼B

3. Jeżeli plan wieloletni jest stosowany w ramach regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, wyładunek lub przeładunek może mieć miejsce w porcie umawiającej się strony lub współpracującego podmiotu niebędącego stroną tej organizacji, zgodnie z przepisami ustalonymi przez tę regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem.

4. Każde państwo członkowskie wyznacza porty lub miejsca ►M8 wyładunku ◄, w których mają miejsce wyładunki, o których mowa w ust. 2.

▼B

5. Aby port lub miejsce ►M8 wyładunku ◄ mogły zostać określone jako port wyznaczony, muszą zostać spełnione następujące warunki:

a) ustalenie czasu wyładunku lub przeładunku;

b) ustalenie miejsca wyładunku lub przeładunku;

c) ustalenie procedur inspekcji i nadzoru.

6. Jeżeli port lub miejsce ►M8 wyładunku ◄ zostały określone jako port wyznaczony do wyładunku danego gatunku objętego planem wieloletnim, mogą być one także wykorzystywane do wyładunków innych gatunków.

▼M8

_____

Artykuł 44

Oddzielne sztauowanie połowów gatunków dennych objętych planami wieloletnimi

1. Połowy ze stad dennych objętych planem wieloletnim, które są zatrzymywane na pokładzie unijnego statku rybackiego o długości całkowitej co najmniej 12 metrów i których wielkość nie jest poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, są umieszczane – każde takie stado osobno – w skrzyniach, komorach lub pojemnikach, które można odróżnić od innych skrzyń, komór lub pojemników.

2. Kapitanowie unijnych statków rybackich przechowują połowy, o których mowa w ust. 1, zgodnie z planem sztauowania, który wskazuje rozmieszczenie różnych gatunków w ładowniach.

3. Zabrania się zatrzymywania na pokładzie unijnego statku rybackiego w jakiejkolwiek skrzyni, komorze lub pojemniku jakichkolwiek ilości połowów, o których mowa w ust. 1, wraz z innymi produktami rybołówstwa.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych dotyczących wyłączenia niektórych stad dennych z obowiązku określonego w niniejszym artykule.

_____

▼B

ROZDZIAŁ IV

Kontrola środków technicznych

Sekcja 1

Stosowanie narzędzi połowowych

Artykuł 47

Narzędzie połowowe

W połowach, dla których nie dopuszcza się używania więcej niż jednego rodzaju narzędzia połowowego, każde inne narzędzie jest przymocowane i zasztauowane w taki sposób, aby nie mogło być natychmiastowo użyte, z zastosowaniem następujących warunków:

▼C1

a) sieci, obciążniki i podobne narzędzia są odłączone od desek trałowych oraz lin trałowych i podciągowych, stalowych i włókienniczych;

▼B

b) sieci, które są umieszczone na pokładzie lub nad pokładem, są bezpiecznie przymocowane i zasztauowane;

c) takle są zasztauowane na dolnym pokładzie.

Artykuł 48

Odzyskiwanie utraconych narzędzi

▼M8

1. Unijny statek łowczy ma na pokładzie sprzęt do odzyskiwania utraconych narzędzi, w tym narzędzi połowowych, urządzeń do sztucznej koncentracji ryb i boj.

▼B

2. Kapitan ►M5 unijnego ◄►M8 statku łowczego ◄, który utracił narzędzie lub jego część, podejmuje jak najszybciej próbę jego odzyskania.

▼M8

3. W przypadku gdy nie można odzyskać utraconych narzędzi połowowych, kapitanowie statku łowczego umieszczają informacje na temat tych narzędzi w dzienniku połowowym na podstawie art. 14 ust. 7. Właściwy organ państwa członkowskiego bandery niezwłocznie przekazuje te informacje właściwemu organowi nadbrzeżnego państwa członkowskiego.

▼B

4. Jeżeli narzędzie, które zostało odzyskane przez właściwe organy państwa członkowskiego, nie zostało wcześniej zgłoszone jako utracone, organy te mogą odzyskać koszty od kapitana ►M8 statku łowczego ◄, który utracił narzędzie.

▼M8

5. Państwa członkowskie gromadzą i zapisują informacje dotyczące utraconych narzędzi i przekazują te informacje na żądanie Komisji lub EFCA.

6. Do dnia 31 grudnia każdego roku Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej zestawienie informacji, o których mowa w ust. 5, za poprzedni rok. Komisja może zwrócić się do EFCA o pomoc w zestawieniu takich informacji.

▼B

Artykuł 49

Skład połowu

1. Jeżeli połowy zatrzymane na pokładzie ►M5 unijnego ◄ ►M8 statku łowczego ◄ zostały dokonane przy pomocy sieci o różnej minimalnej wielkości oczek podczas tego samego rejsu, skład gatunkowy ustala się dla każdej części połowu dokonanego w odmiennych warunkach. W tym celu wszelkie zmiany względem wcześniej stosowanej wielkości oczek sieci, a także skład połowu na pokładzie w chwili dokonania takiej zmiany wpisuje się do dziennika połowowego.

▼M8

2. Bez uszczerbku dla art. 44 Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące przechowywania na pokładzie planu sztauowania, w podziale na gatunki, w odniesieniu do produktów przetworzonych ze wskazaniem miejsca, w którym znajdują się one w ładowni. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

▼M5

Artykuł 49a

Oddzielne sztauowanie połowów o rozmiarze mniejszym niż minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony

1. Wszystkie połowy o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony zatrzymane na pokładzie unijnego statku rybackiego są umieszczane w skrzyniach, komorach lub pojemnikach w sposób umożliwiający odróżnienie ich od innych skrzyń, komór lub pojemników. Połowów tych nie umieszcza się tam wraz z jakimikolwiek innymi produktami rybołówstwa.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania:

a) w przypadku gdy połowy zawierają więcej niż 80 % jednego lub większej liczby małych gatunków pelagicznych lub gatunków przemysłowych wymienionych w art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

b) do statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów, w przypadku gdy połowy o rozmiarze mniejszym niż minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony zostały przesortowane, oszacowane i zarejestrowane zgodnie z art. 14 niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, państwa członkowskie monitorują skład połowów w drodze pobierania próbek.

Artykuł 49b

Zasada de minimis

Państwa członkowskie zapewniają, aby połowy objęte wyłączeniem *de minimis*, o którym mowa w art. 15 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, nie przekraczały wartości procentowej wyłączenia ustalonej w odnośnym środku unijnym.

Artykuł 49c

Wyładowywanie połowów o rozmiarach mniejszych niż minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony

W przypadku gdy połowy o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony są wyładowywane, połowy te są przechowywane osobno i są traktowane w taki sposób, aby można było je odróżnić od produktów rybołówstwa przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi. Państwa członkowie kontrolują wywiązywanie się z tego obowiązku zgodnie z art. 5.

▼B

Sekcja 2

Kontrola obszarów ograniczonych połowów

▼M8

Artykuł 50

Kontrola obszarów ograniczonych połowów

1. Działalność połowowa na zlokalizowanych na wodach unijnych obszarach ograniczonych połowów jest kontrolowana przez nadbrzeżne państwo członkowskie. Nadbrzeżne państwo członkowskie posiada system wykrywania i rejestracji statków rybackich wchodzących na obszary ograniczonych połowów podlegających ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji, przepływających przez te obszary i z nich wychodzących.

2. Działalność połowowa unijnych statków rybackich prowadzona na obszarach ograniczonych połowów zlokalizowanych na wodach państw trzecich lub na morzach pełnych jest kontrolowana przez państwa członkowskie bandery.

3. Unijne statki łowcze i statki łowcze z państw trzecich, które nie są upoważnione do prowadzenia działalności połowowej na obszarach ograniczonych połowów, mogą przepływać przez takie obszary wyłącznie z zastrzeżeniem następujących warunków:

a) podczas przepływania wszystkie narzędzia połowowe na pokładzie są przymocowane i zasztauowane;

b) przepływanie ma charakter nieprzerwany i szybki, a prędkość w czasie przepływania jest nie mniejsza niż sześć węzłów, z wyjątkiem przypadków siły wyższej. W takich przypadkach kapitan unijnego statku łowczego niezwłocznie informuje ośrodek monitorowania rybołówstwa swojego państwa członkowskiego bandery, który informuje właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego, a kapitan statku łowczego państwa trzeciego niezwłocznie informuje właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego; oraz

c) działa urządzenie do monitorowania statków, o którym mowa w art. 9.

4. Ust. 3 ma zastosowanie wyłącznie w zakresie, w jakim obowiązuje odpowiednie ograniczenie lub zakaz prowadzenia wszystkich lub niektórych rodzajów działalności połowowej na obszarach ograniczonych połowów.

▼M7

———

Sekcja 4

Przetwarzanie na statku oraz połowy pelagiczne

Artykuł 54a

Przetwarzanie na statku

1. Zabrania się prowadzenia na statku rybackim jakiegokolwiek fizycznego lub chemicznego przetwarzania ryb w celu produkcji mączki rybnej, oleju z ryb lub produktów podobnych lub przeładunku połowów ryb do tych celów.

2. Ust. 1 nie stosuje się do:

a) przetwarzania lub przeładunku podrobów; lub

▼M7

b) produkcji na statku rybackim surimi.

▼M9

———————

▼B

ROZDZIAŁ V

Kontrola rybołówstwa rekreacyjnego

▼M8

Artykuł 55

Połowy rekreacyjne

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby połowy rekreacyjne na ich terytorium i na wodach Unii prowadzone były w sposób spójny z celami i przepisami wspólnej polityki rybołówstwa.

W tym celu nadbrzeżne państwa członkowskie dysponują elektronicznym systemem zapisu i raportowania połowów w ramach połowów rekreacyjnych.

Nadbrzeżne państwa członkowskie mogą korzystać z systemu elektronicznego, o którym mowa w akapicie drugim, opracowanego na poziomie krajowym lub unijnym. Jeżeli do dnia 10 maja 2024 r. co najmniej jedno nadbrzeżne państwo członkowskie wystąpi z takim wnioskiem, Komisja opracowuje taki system. Wnioskujące państwo członkowskie wdraża system opracowany przez Komisję.

2. Z wyjątkiem danych dotyczących połowów rekreacyjnych zapisanych i zgłoszonych na podstawie ust. 3 i bez uszczerbku dla gromadzenia danych dotyczących połowów rekreacyjnych na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1004 nadbrzeżne państwa członkowskie gromadzą dane dotyczące połowów przez osoby fizyczne prowadzące połowy rekreacyjne w przypadku gatunków, stad lub grup stad, dla których uprawnienia do połowów zostały ustalone przez Unię, które są objęte planem wieloletnim lub podlegają obowiązkowi wyładunku. Dane te są gromadzone za pomocą mechanizmów gromadzenia danych opartych na metodzie, która zostanie określona przez każde nadbrzeżne państwo członkowskie i o której powiadamia się Komisję. Nadbrzeżne państwa członkowskie przesyłają te dane Komisji nie rzadziej niż raz w roku, odnosząc się do poprzedniego roku kalendarzowego.

3. Nadbrzeżne państwa członkowskie zapewniają, aby osoby fizyczne prowadzące połowy rekreacyjne były rejestrowane oraz zapisywały i zgłaszały swoje połowy za pośrednictwem systemu elektronicznego, o którym mowa w ust. 1, jak następuje:

a) w odniesieniu do gatunków, stad lub grup stad objętych unijnymi środkami ochronnymi mającymi konkretnie zastosowanie do połowów rekreacyjnych, takimi jak kwoty, limity połowów i limity ilościowe, codziennie; oraz

b) w odniesieniu do gatunków, stad lub grup stad, dla których uprawnienia do połowów zostały ustalone przez Unię lub które są objęte planem wieloletnim lub podlegają obowiązkowi wyładunku, i w odniesieniu do których to gatunków opinie naukowe Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF), ICES lub równoważnego organu naukowego wskazują, że od dnia 1 stycznia 2030 r. połowy rekreacyjne mają znaczący wpływ na śmiertelność połowową.

▼M8

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć wykaz gatunków, stad lub grup stad, do których ma zastosowanie akapit pierwszy lit. b), oraz ustalić częstotliwość zapisu i raportowania tych połowów. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

4. Zapis i raportowanie połowów pochodzących z połowów rekreacyjnych przez osoby fizyczne może prowadzić osoba prawna działająca w ich imieniu.

5. Zabrania się wprowadzania do obrotu lub sprzedaży połowów pochodzących z połowów rekreacyjnych.

6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące:

a) przekazywania Komisji danych dotyczących połowów gromadzonych przez państwa członkowskie na podstawie ust. 2 i 3;

b) oznakowania w prosty i proporcjonalny sposób narzędzi, z wyjątkiem narzędzi ręcznych, używanych w połowach rekreacyjnych.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

7. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do działalności połowowej prowadzonej w celach rekreacyjnych, w tym działalności połowowej organizowanej przez podmioty handlowe w sektorze turystyki i sektorze zawodów sportowych.

TYTUŁ V

KONTROLA W ŁAŃCUCHU DOSTAW

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 56

Zasady dotyczące kontroli wprowadzania do obrotu

1. Każde państwo członkowskie odpowiada na swoim terytorium za kontrolę stosowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa na każdym etapie wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, od wprowadzenia do obrotu po sprzedaż detaliczną, w tym przewóz. Państwa członkowskie w szczególności przyjmują środki w celu zapewnienia, aby wykorzystanie produktów rybołówstwa o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, objętych obowiązkiem wyładunku określonym w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, było ograniczone do celów innych niż bezpośrednie spożycie przez ludzi, o ile inne przepisy wspólnej polityki rybołówstwa nie stanowią inaczej.

2. W przypadku gdy dla danego gatunku ustalono w prawodawstwie unijnym wielkość minimalną, operatorzy, którzy odpowiadają za zakup, sprzedaż, składowanie lub przewóz, muszą być w stanie udowodnić, że dane produkty pochodzą z określonego obszaru geograficznego.

▼M8

Artykuł 56a

Skład partii niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury

1. Złowione lub zebrane produkty rybołówstwa i akwakultury dzieli się na partie przed wprowadzeniem do obrotu.

2. Partia produktów rybołówstwa lub partia produktów akwakultury, objęta działem 3 Nomenklatury scalonej ustanowionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 ([1]) („Nomenklatura scalona”), zawiera wyłącznie:

a) produkty rybołówstwa pochodzące z jednego gatunku, mające taką samą postać produktu oraz pochodzące z tego samego obszaru geograficznego i z tego samego statku rybackiego lub grupy statków rybackich; lub

b) produkty akwakultury pochodzące z jednego gatunku, mające taką samą postać produktu oraz pochodzące z tej samej jednostki produkcji akwakultury.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, przed wprowadzeniem do obrotu, ilości produktów rybołówstwa objętych działem 3 Nomenklatury scalonej wynoszące mniej niż 30 kg kilku gatunków i pochodzące z tego samego odpowiedniego obszaru geograficznego i o takiej samej postaci produktu, na statek łowczy i na dzień, mogą zostać umieszczone w tej samej partii.

4. W drodze odstępstwa od ust. 2, przed wprowadzeniem do obrotu, ilości produktów rybołówstwa objętych działem 3 Nomenklatury scalonej z kilku gatunków, składające się z osobników o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony i pochodzące z tego samego odpowiedniego obszaru geograficznego i z tego samego statku łowczego lub grupy statków łowczych, mogą zostać podzielone na partie do celów innych niż bezpośrednie spożycie przez ludzi.

5. Po wprowadzeniu do obrotu partia produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3 Nomenklatury scalonej może zostać połączona z inną partią lub podzielona, jeżeli partia utworzona w wyniku połączenia lub partie utworzone w wyniku podzielenia spełniają następujące warunki:

a) w odniesieniu do nowo utworzonych partii podaje się informacje dotyczące identyfikowalności wymienione w art. 58 ust. 5;

b) operator odpowiedzialny za wprowadzenie nowo utworzonej(-ych) partii do obrotu zatrzymuje i jest w stanie dostarczyć informacje na temat składu nowo utworzonej(-ych) partii, w szczególności informacje dotyczące każdej partii produktów rybołówstwa lub akwakultury tworzącej nową(-e) partię(-e) oraz ilości produktów rybołówstwa lub akwakultury pochodzących z każdej partii tworzących nową(-e) partię(-e).

6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do ryb ozdobnych, skorupiaków ozdobnych, mięczaków ozdobnych lub alg ozdobnych.

([1]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

▼M8

Artykuł 57

Wspólne normy handlowe

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby produkty, do których mają zastosowanie wspólne normy handlowe, były udostępniane na rynku zgodnie z tymi normami. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole służące zapewnieniu takiej zgodności.

Takie kontrole mogą odbywać się na wszystkich etapach w łańcuchu dostaw, w tym podczas przewozu i świadczenia usług gastronomicznych.

2. Operatorzy na wszystkich etapach łańcucha dostaw odpowiedzialni za zakup, sprzedaż, składowanie lub przewóz partii produktów rybołówstwa i akwakultury są w stanie udowodnić, że produkty te spełniają, w stosownych przypadkach, wspólne normy handlowe.

Artykuł 58

Identyfikowalność

1. Bez uszczerbku dla wymogów dotyczących identyfikowalności określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 ([1]) produkty rybołówstwa i akwakultury są umieszczane przez operatorów w partiach i są identyfikowalne na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, od ich połowu lub zebrania do etapu handlu detalicznego.

2. Partie produktów rybołówstwa lub akwakultury, które udostępniono na rynku lub które mogą być udostępnione na rynku, są odpowiednio oznakowane, aby zapewnić identyfikowalność każdej partii.

3. Państwa członkowskie sprawdzają, czy operatorzy wprowadzili systemy i procedury pozwalające zidentyfikować każdego operatora, który dostarczył im partie produktów rybołówstwa i akwakultury, i któremu dostarczono te produkty. Informacje te są udostępniane na żądanie właściwym organom.

4. Partiom produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3, pozycjami 1604 i 1605 rozdziału 16 oraz podpozycją 1212 21 działu 12 Nomenklatury scalonej towarzyszy minimalny zestaw informacji zgodnie z, odpowiednio, ust. 5, 10 i 11 niniejszego artykułu.

5. W odniesieniu do partii produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3 Nomenklatury scalonej udostępnia się co najmniej następujące informacje:

a) numer identyfikacyjny partii;

b) w przypadku produktów, które nie są przywożone do Unii:

   (i) w odniesieniu do wszystkich produktów rybołówstwa wchodzących w skład partii – niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego lub niepowtarzalny(-e) numer(-y) identyfikacyjny(-e) dni połowowych, lub

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

▼**M8**

(ii) w odniesieniu do wszystkich produktów akwakultury wchodzących w skład partii – nazwę i numer rejestracyjny producenta lub jednostki produkcyjnej akwakultury;

c) w przypadku produktów przywożonych:

(i) w odniesieniu do wszystkich produktów rybołówstwa wchodzących w skład partii – numer IMO lub, jeżeli nie dotyczy, inny niepowtarzalny identyfikator statku(-ów) łowczego(-ych), w stosownych przypadkach, i numer(y) świadectwa(świadectw) połowowego(-ych) przedłożonego(-ych) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008, stosownie do przypadku, lub

(ii) w odniesieniu do wszystkich produktów akwakultury wchodzących w skład partii – nazwę i, jeżeli jest dostępny, numer rejestracyjny jednostki produkcyjnej akwakultury;

d) kod alfa-3 FAO gatunku i nazwę naukową;

e) odpowiedni(-e) obszar(-y) geograficzny(-e) w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na morzu lub obszar połowu lub produkcji w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów w wodach słodkich i produktów akwakultury, o których mowa w art. 38 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013;

f) w przypadku produktów rybołówstwa – kategoria narzędzia połowowego, jak określono w pierwszej kolumnie załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 1379/2013;

g) data(-y) złowienia produktów rybołówstwa lub zbioru produktów akwakultury;

h) ilości w kilogramach wyrażone jako masa netto lub, w stosownych przypadkach, liczba osobników;

i) w przypadku gdy w skład partii wchodzą produkty rybołówstwa o rozmiarze mniejszym niż minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, oddzielne informacje na temat ilości w kilogramach wyrażonej przez masę netto lub liczbę osobników poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony;

j) w przypadku produktów rybołówstwa i akwakultury podlegających wspólnym normom handlowym – informacje wymagane w celu zapewnienia zgodności z tymi normami.

6. Operatorzy zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji – od złowienia lub zebrania do etapu handlu detalicznego, aby w odniesieniu do każdej partii produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3 Nomenklatury scalonej informacje wymienione w ust. 5:

a) były przechowywane; oraz

b) udostępniane w sposób cyfrowy operatorowi, któremu dostarczany jest dany produkt rybołówstwa lub akwakultury, oraz – na żądanie – właściwym organom.

7. Państwa członkowskie współpracują ze sobą, aby zapewnić właściwym organom państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, w którym produkty rybołówstwa lub akwakultury zostały podzielone na partie lub do którego zostały przywiezione, dostęp do informacji, o których mowa w ust. 5, w szczególności jeżeli informacje te są podawane za pomocą narzędzia identyfikacji, takiego jak kod, kod kreskowy, chip elektroniczny lub podobne urządzenie lub system oznakowania.

▼**M8**

8. Państwa członkowskie mogą zwolnić z wymogów określonych w niniejszym artykule małe ilości produktów rybołówstwa, które są sprzedawane bezpośrednio konsumentom ze statków łowczych, od operatorów połowów bez statku lub od operatorów połowów słodkowodnych, pod warunkiem że produkty te są wykorzystywane wyłącznie do spożycia prywatnego i że ilości te nie przekraczają 10 kg produktów rybołówstwa na konsumenta dziennie. W przypadku łososia atlantyckiego (*Salmo salar*) złowionego w Morzu Bałtyckim próg ten wynosi dwa osobniki na konsumenta dziennie.

Państwa członkowskie mogą zwolnić z wymogów określonych w niniejszym artykule małe ilości produktów akwakultury, które są sprzedawane bezpośrednio konsumentom z jednostki produkcyjnej sektora akwakultury, pod warunkiem że produkty te są wykorzystywane wyłącznie do spożycia prywatnego i że ilości te nie przekraczają 10 kg produktów akwakultury na konsumenta dziennie.

9. Komisja przeprowadza badanie dotyczące wykonalnych systemów i procedur identyfikowalności, w tym minimalnych informacji dotyczących identyfikowalności, w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury objętych pozycjami 1604 i 1605 działu 16 Nomenklatury scalonej w celu określenia szczegółowych zasad dotyczących takich produktów. Badanie obejmuje analizę dostępnych rozwiązań lub metod cyfrowych, które spełniają wymogi dotyczące identyfikowalności określone w niniejszym rozporządzeniu, przy jednoczesnym uwzględnieniu wpływu na małych operatorów.

10. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 119a akty delegowane uzupełniające niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do wymogów dotyczących identyfikowalności partii produktów rybołówstwa i akwakultury objętych pozycjami 1604 i 1605 działu 16 Nomenklatury scalonej, w tym stosowania systemów cyfrowych, na podstawie wyników badania przeprowadzonego zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu. Wymogi te stosuje się od dnia 10 stycznia 2029 r.

11. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 119a akty delegowane uzupełniające niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do wymogów dotyczących identyfikowalności partii i składu partii produktów rybołówstwa i akwakultury objętych podpozycją 1212 21 działu 12 Nomenklatury scalonej, w tym stosowania systemów cyfrowych. Wymogi te stosuje się od dnia 10 stycznia 2029 r.

12. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych dotyczących:

a) minimalnych wymogów technicznych dotyczących rejestrowania i przesyłania informacji, o których mowa w ust. 5, na podstawie ust. 6;

b) metod oznaczania partii i bezpośredniego umieszczania informacji dotyczących identyfikowalności na partiach produktów rybołówstwa i akwakultury;

c) dalszej współpracy między państwami członkowskimi w sprawie dostępu do informacji dołączonych do partii;

▼M8

d) wymogów dotyczących identyfikowalności partii produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3 Nomenklatury scalonej zawierających kilka gatunków, o których mowa w art. 56a ust. 3 i 4, oraz partii produktów rybołówstwa lub akwakultury objętych działem 3 Nomenklatury scalonej powstałych w wyniku połączenia lub podziału różnych partii, o którym mowa w art. 56a ust. 5;

e) informacji na temat odpowiedniego obszaru geograficznego.

13. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do ozdobnych ryb, ozdobnych skorupiaków, ozdobnych mięczaków i ozdobnych alg.

▼B

ROZDZIAŁ II

Działania podejmowane po wyładunku

Artykuł 59

Pierwsza sprzedaż produktów rybołówstwa

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie produkty rybołówstwa były po raz pierwszy wprowadzane do obrotu lub rejestrowane w ośrodku aukcyjnym lub u zarejestrowanych nabywców, lub w organizacjach producentów.

▼M8

2. Nabywca produktów rybołówstwa w pierwszej sprzedaży musi być zarejestrowany przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym odbywa się pierwsza sprzedaż. Do celów rejestracji każdy nabywca jest w krajowych bazach danych identyfikowany za pomocą jego numeru VAT, podatkowego numeru identyfikacyjnego lub innego niepowtarzalnego identyfikatora.

3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do konsumentów nabywających produkty rybołówstwa, które nie są następnie wprowadzane do obrotu, lecz wykorzystywane wyłącznie do spożycia prywatnego, pod warunkiem że ilości te nie przekraczają 10 kg produktów rybołówstwa na konsumenta dziennie. W przypadku łososia atlantyckiego (*Salmo salar*) złowionego w Morzu Bałtyckim próg ten wynosi dwa osobniki na konsumenta dziennie.

Artykuł 60

Ważenie produktów rybołówstwa

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie ilości produktów rybołówstwa były ważone w podziale na gatunki bezpośrednio po wyładunku w państwie członkowskim przez operatorów, o których mowa w ust. 5, oraz przy użyciu systemów ważenia zatwierdzonych przez właściwe organy, zanim produkty te będą przechowywane, przewożone lub wprowadzane do obrotu.

Kapitanowie statków rybackich państw trzecich wyładowujących produkty rybołówstwa w Unii przestrzegają przepisów dotyczących ważenia mających zastosowanie do kapitanów unijnych statków rybackich.

▼M8

2. W przypadku wyładunków poza Unią i bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów szczegółowych określonych w szczególności w umowach o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów lub w prawie zainteresowanych państw trzecich kapitanowie unijnych statków rybackich lub ich przedstawiciele zapewniają, aby wszystkie ilości produktów rybołówstwa były ważone, w miarę możliwości, bezpośrednio po wyładunku i przed przechowywaniem, przewozem lub wprowadzeniem do obrotu tych produktów.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i pod warunkiem zatwierdzenia przez Komisję w drodze aktów wykonawczych państwa członkowskie, w których wyładowywane są produkty rybołówstwa, mogą zezwolić na ważenie tych produktów w systemach ważenia zatwierdzonych przez właściwe organy:

a) przy wyładunku zgodnie z planem kontroli wyrywkowych przyjętym na podstawie ust. 10, niezależnie od tego, czy produkty rybołówstwa są posortowane czy nieposortowane;

b) na pokładzie, w przypadku posortowanych produktów rybołówstwa, pod warunkiem że produkty te są ważone przy wyładunku zgodnie z planem kontroli wyrywkowych przyjętym na podstawie ust. 10. Państwo członkowskie bandery jest odpowiedzialne za przyznanie odstępstwa statkom łowczym pływającym pod jego banderą oraz za zapewnienie zatwierdzenia systemów ważenia na pokładzie;

c) po przewiezieniu do miejsca docelowego na terytorium państwa członkowskiego, w którym nastąpił wyładunek, zgodnie z planem kontroli przyjętym na podstawie ust. 10, niezależnie od tego, czy produkty rybołówstwa są posortowane czy nieposortowane;

d) po przewiezieniu z państwa członkowskiego, w którym produkty rybołówstwa zostały wyładowane, do miejsca przeznaczenia na terytorium innego państwa członkowskiego, zgodnie ze wspólnym programem kontroli przyjętym na podstawie ust. 10 i za zgodą zainteresowanych państw członkowskich, niezależnie od tego, czy produkty rybołówstwa są posortowane czy nieposortowane.

4. Kapitanowie zapewniają, aby wszystkie ilości wyładowanych produktów rybołówstwa zostały zważone przez operatora, o którym mowa w ust. 5.

5. Ważenie przeprowadza operator będący zarejestrowanym nabywcą, zarejestrowanym ośrodkiem aukcyjnym, organizacją producentów lub inną osobą fizyczną lub prawną, w tym kapitanem, upoważnionym przez właściwe organy do prowadzenia działań związanych z ważeniem. Operator przeprowadzający ważenie odpowiada za dokładność ważenia. Operatorzy ważący produkty rybołówstwa wypełniają rejestr ważenia dla każdego wyładunku. Przechowują rejestry ważenia przez okres trzech lat.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy, o których mowa w ust. 5, byli odpowiednio wyposażeni do przeprowadzania ważenia.

7. Rejestry ważenia są niezwłocznie przekazywane kapitanowi i, w stosownych przypadkach, przewoźnikowi. Wykorzystuje się je przy wypełnianiu deklaracji wyładunkowej i, w stosownych przypadkach, dokumentu przewozowego.

▼M8

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, w przypadku produktów rybołówstwa zważonych przez urzędnika zgodnie z ust. 9, wynik takiego ważenia wykorzystuje się do wypełnienia deklaracji wyładunkowej i, w stosownych przypadkach, dokumentu przewozowego.

8. Państwa członkowskie mogą wymagać, by operatorzy, o których mowa w ust. 5, w regularnych odstępach czasu lub na żądanie właściwych organów przekazywali rejestry ważenia tym organom.

9. Właściwe organy państwa członkowskiego mogą zażądać, aby każda ilość produktów rybołówstwa wyładowana w tym państwie członkowskim została przed przewiezieniem z miejsca wyładunku zważona przez urzędników tych organów lub w ich obecności.

10. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć plany kontroli wyrywkowych, plany kontroli i wspólne programy kontroli, o których mowa w ust. 3 lit. a), b), c) i d) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 60a

Szczegółowe przepisy dotyczące ważenia

1. Komisja w drodze aktów wykonawczych może przyjmować przepisy dotyczące:

a) określenia procedur ważenia;

b) rejestrów ważenia, w tym przechowywania tych rejestrów;

c) czasu ważenia;

d) systemów ważenia, w tym systemów ważenia do celów kontroli;

e) ważenia mrożonych produktów rybołówstwa;

f) odliczania lodu i wody;

g) dostępu właściwych organów do systemów ważenia i rejestrów ważenia.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie specjalnych przepisów dotyczących ważenia pewnych gatunków pelagicznych. Przepisy te mogą dotyczyć:

a) ważenia połowów śledzia atlantyckiego, makreli, witlinka i ostroboka;

b) portów ważenia;

c) informacji wysyłanych właściwym organom przed wejściem do portu;

d) wyładunku;

▼M8

e) dziennika połowowego;

f) publicznych wag najazdowych;

g) prywatnych wag najazdowych;

h) ważenia ryb mrożonych;

i) przechowywania rejestrów ważenia;

j) dokumentu sprzedaży i deklaracji przejęcia;

k) kontroli krzyżowych;

l) monitorowania ważenia.

Artykuł 62

Wypełnienie i przekazanie dokumentów sprzedaży

1. Zarejestrowani nabywcy, zarejestrowane ośrodki aukcyjne lub organizacje producentów upoważnione przez państwa członkowskie zapisują w postaci elektronicznej informacje, o których mowa w art. 64 ust. 1, i w ciągu 48 godzin od pierwszej sprzedaży przedkładają drogą elektroniczną zawierające takie informacje dokumenty sprzedaży właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium miała miejsce pierwsza sprzedaż. Za dokładność dokumentu sprzedaży odpowiadają ci nabywcy, te ośrodki aukcyjne, organy lub organizacje producentów.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie, na którego terytorium ma miejsce pierwsza sprzedaż, nie jest państwem członkowskim bandery danego statku łowczego, zapewnia ono, aby kopia dokumentu sprzedaży, po jego otrzymaniu, została przekazana drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego bandery.

3. W przypadku gdy pierwsza sprzedaż produktów rybołówstwa nie ma miejsca w państwie członkowskim, w którym produkty zostały wyładowane, państwo członkowskie, na którego terytorium miała miejsce pierwsza sprzedaż, zapewnia, aby kopia dokumentu sprzedaży, po jego otrzymaniu, została przekazana drogą elektroniczną właściwym organom państw członkowskich, w których przedmiotowe produkty zostały wyładowane.

4. W przypadku gdy pierwsza sprzedaż ma miejsce poza Unią, kapitan unijnego statku łowczego lub przedstawiciel kapitana w ciągu 48 godzin od pierwszej sprzedaży przesyłają właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery drogą elektroniczną kopię dokumentu sprzedaży lub jakiegokolwiek innego równoważnego dokumentu zawierającego te same informacje.

5. W przypadku gdy dokument sprzedaży nie odpowiada fakturze lub dokumentowi, który ją zastępuje, jak określono w art. 218 i 219 dyrektywy Rady 2006/112/WE ([1]), dane państwo członkowskie przyjmuje niezbędne przepisy w celu zapewnienia, aby informacje o ilościach i cenie, bez podatku, za dostawy towarów kupującemu były identyczne z cenami podanymi na fakturze.

([1]) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

▼**M8**

6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące:

a) rejestracji nabywców;

b) formatu dokumentów sprzedaży;

c) elektronicznego zapisu i elektronicznego przedkładania dokumentów sprzedaży.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

———————

Artykuł 64

Treść dokumentów sprzedaży

1. Dokumenty sprzedaży, o których mowa w art. 62, mają niepowtarzalny numer identyfikacyjny i zawierają następujące dane:

a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego;

b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku łowczego oraz nazwę statku łowczego;

c) port wyładunku lub miejsce wyładunku oraz data zakończenia wyładunku;

d) imię i nazwisko (nazwa) operatora lub kapitana statku łowczego oraz imię i nazwisko (nazwa) sprzedawcy, jeżeli jest to inna osoba;

e) imię i nazwisko (nazwa) nabywcy oraz jego numer VAT, jego podatkowy numer identyfikacyjny lub inny niepowtarzalny identyfikator;

f) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;

g) ilości każdego gatunku wyrażone jako masa produktu w podziale na postać produktu i stan przetwarzania lub, w stosownych przypadkach, liczba osobników;

h) w przypadku wszystkich produktów objętych wspólnymi normami handlowymi – stosownie do przypadku – jednostkowa wielkość lub masa, kategoria wielkości, postać produktu oraz świeżość;

i) w przypadku produktów rybołówstwa poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – ilości w kilogramach wyrażone jako masa netto lub, w stosownych przypadkach, liczba osobników;

j) imię i nazwisko (nazwa) lub numer identyfikacyjny operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5;

k) miejsce i data sprzedaży;

l) w miarę możliwości, numer referencyjny i data faktury oraz, w stosownych przypadkach, umowy sprzedaży;

▼M8

m) w stosownych przypadkach, odniesienie do deklaracji przejęcia, o której mowa w art. 66, lub do dokumentu przewozowego, o którym mowa w art. 68;

n) cena, bez podatku, i waluta;

o) w miarę dostępności, planowane wykorzystanie produktów rybołówstwa, takie jak spożycie przez ludzi lub wykorzystanie jako produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w przypadku połowów bez statku dokument sprzedaży zawiera co najmniej następujące informacje:

a) niepowtarzalny identyfikator w systemie, o którym mowa w art. 54d ust. 2 lit. a);

b) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego;

c) informacje, o których mowa w ust. 1 lit. e), f), g), h), i), k), l), m), n) oraz o) niniejszego artykułu.

Artykuł 65

Zwolnienia z wymogów dotyczących dokumentów sprzedaży

Art. 62 i 64 nie mają zastosowania do konsumentów nabywających produkty rybołówstwa o masie nieprzekraczającej 10 kg dziennie, które nie są następnie sprzedawane, lecz wykorzystywane wyłącznie do spożycia prywatnego. W przypadku łososia atlantyckiego (*Salmo salar*) złowionego w Morzu Bałtyckim próg ten wynosi dwa osobniki na konsumenta dziennie.

Artykuł 66

Wypełnienie i przekazanie deklaracji przejęcia

1. W przypadku gdy produkty rybołówstwa są przeznaczone do sprzedaży na późniejszym etapie, operatorzy, którzy odpowiadają za przechowywanie produktów rybołówstwa wyładowanych w danym państwie członkowskim, zapisują informacje, o których mowa w ust. 4, w formie elektronicznej i w ciągu 24 godzin od wyładunku przekazują drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium ma miejsce przejęcie, deklarację przejęcia zawierającą takie informacje. Operatorzy ci odpowiadają za dokładność deklaracji przejęcia.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie, na którego terytorium ma miejsce przejęcie, nie jest państwem członkowskim bandery statku rybackiego, z którego wyładowano ryby, zapewnia ono, aby kopia deklaracji przejęcia, po jej otrzymaniu, została przekazana drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego bandery.

3. W przypadku gdy przejęcie ma miejsce poza Unią, kapitan unijnego statku rybackiego lub przedstawiciel kapitana w ciągu 48 godzin od przejęcia przesyłają właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery drogą elektroniczną kopię deklaracji przejęcia lub jakiegokolwiek innego równoważnego dokumentu zawierającego te same informacje.

▼**M8**

4. Deklaracja przejęcia, o której mowa w ust. 1, ma niepowtarzalny numer identyfikacyjny i zawiera co najmniej następujące informacje:

a) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego;

b) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku łowczego oraz nazwę statku łowczego;

c) port wyładunku lub miejsce wyładunku oraz data zakończenia wyładunku;

d) imię i nazwisko (nazwę) operatora lub kapitana statku łowczego;

e) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;

f) ilości każdego przechowywanego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu w podziale na postać produktu i stan przetwarzania lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników;

g) imię i nazwisko (nazwa) lub numer identyfikacyjny operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5;

h) nazwa i adres obiektu, w którym produkty są przechowywane, oraz jego niepowtarzalny identyfikator;

i) w stosownych przypadkach, odniesienie do dokumentu przewozowego, o którym mowa w art. 68;

j) w przypadku produktów rybołówstwa poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – ilości w kilogramach wyrażone jako masa netto lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 w przypadku połowów bez statku deklaracja przejęcia zawiera co najmniej następujące informacje:

a) niepowtarzalny identyfikator w systemie, o którym mowa w art. 54d ust. 2 lit. a);

b) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego;

c) informacje, o których mowa w ust. 4 lit. e), f), h), i) oraz j) niniejszego artykułu.

6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące formatu i przekazywania deklaracji przejęcia. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

———————

▼M8

Artykuł 68

Przewóz produktów rybołówstwa oraz wypełnianie i przekazywanie dokumentu przewozowego

1. W przypadku gdy produkty rybołówstwa są przewożone przed ich pierwszą sprzedażą, w tym w przypadkach, o których mowa w art. 60 ust. 3 lit. c) i d), lub przed ich pierwszą sprzedażą w państwie trzecim, towarzyszy im dokument przewozowy wskazujący produkty rybołówstwa i przewożone ilości.

2. Przed rozpoczęciem przewozu, o którym mowa w ust. 1, przewoźnik przekazuje drogą elektroniczną dokument przewozowy właściwym organom państwa członkowskiego bandery, państwa członkowskiego wyładunku, państwa(państw) członkowskiego(-ch) tranzytu oraz państwa członkowskiego przeznaczenia produktów rybołówstwa, stosownie do przypadku.

3. Za dokładność dokumentu przewozowego odpowiada przewoźnik.

4. Dokument przewozowy, o którym mowa w ust. 1, ma niepowtarzalny numer identyfikacyjny i zawiera co najmniej następujące informacje:

a) docelowe miejsce(-a) i adresat(-ci) przesyłki(-łek) oraz identyfikacja pojazdu transportowego i przewoźnika;

b) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego;

c) numer CFR lub, w przypadku gdy numer ten nie jest dostępny, inny numer identyfikacyjny statku łowczego oraz nazwę statku łowczego;

d) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;

e) ilości każdego przewożonego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu w podziale na postać produktu i stan przetwarzania lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników oraz, w stosownych przypadkach, docelowe miejsca;

f) w stosownych przypadkach – imię i nazwisko (nazwę) lub numer identyfikacyjny operatora, o którym mowa w art. 60 ust. 5;

g) imię(-ona) i nazwisko(-a) (nazwa(-y)), niepowtarzalny(-e) identyfikator(y) i adres(-y) odbiorcy(-ów);

h) miejsce i data oraz godzina załadunku towarów;

i) w przypadku produktów rybołówstwa poniżej mającego zastosowanie minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – ilości w kilogramach wyrażone jako masa netto lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 w przypadku połowów bez statku dokument przewozowy zawiera co najmniej następujące informacje:

a) niepowtarzalny identyfikator w systemie, o którym mowa w art. 54d ust. 2 lit. a);

▼M8

b) niepowtarzalny(-e) numer(y) identyfikacyjny(-e) rejsu połowowego;

c) informacje, o których mowa w ust. 4 lit. a), d), e), g), h) oraz i) niniejszego artykułu.

6. Właściwe organy państw członkowskich mogą zwolnić z obowiązku określonego w ust. 1 i 2, jeżeli produkty rybołówstwa są przewożone na terenie portu lub w odległości nie większej niż 25 km od miejsca wyładunku.

7. W przypadku gdy produkty rybołówstwa zadeklarowane w dokumencie sprzedaży jako sprzedane są przewożone do innego miejsca niż miejsce wyładunku, przewoźnik jest w stanie udowodnić, że sprzedaż rzeczywiście miała miejsce.

8. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że obowiązki i zadania przewoźnika na podstawie ust. 2, 3 i 7 mają zastosowanie do każdego innego operatora.

9. Dokument przewozowy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może zostać zastąpiony kopią deklaracji wyładunkowej, o której mowa w art. 23, lub każdym innym równoważnym dokumentem dotyczącym liczby przewożonych produktów rybołówstwa, pod warunkiem że dokument zastępujący dokument przewozowy zawiera te same informacje przewidziane w ust. 4 lub 5 niniejszego artykułu, stosownie do przypadku.

10. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące formatu i przekazywania dokumentu przewozowego. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

_____

▼B

TYTUŁ VI

NADZÓR

Artykuł 71

Obserwacje na morzu i wykrywanie przez państwa członkowskie

1. Państwa członkowskie sprawują nadzór na wodach ►M5 unijnych ◄ podlegających ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji w oparciu o:

▼M8

a) obserwację statków rybackich przez statki inspekcyjne, nadzorujące statki powietrzne lub inne środki nadzoru;

▼B

b) system monitorowania statków, o którym mowa w art. 9; lub

c) wszelkie inne metody wykrywania i identyfikacji.

▼B

2. Jeżeli informacje uzyskane w wyniku obserwacji lub wykrywania nie są zgodne z informacjami, którymi dysponuje państwo członkowskie, prowadzi ono wszelkie dalsze postępowania wyjaśniające niezbędne do określenia właściwych działań następczych.

▼M8

3. Jeżeli obserwacje lub wykrywanie dotyczą statku rybackiego innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, a informacje nie są zgodne z innymi informacjami, którymi dysponuje nadbrzeżne państwo członkowskie, i jeżeli to nadbrzeżne państwo członkowskie nie może podjąć dalszych działań, odnotowuje swoje ustalenia w sprawozdaniu z nadzoru, które przekazuje niezwłocznie, w miarę możliwości drogą elektroniczną, państwu członkowskiemu bandery lub danemu państwu trzeciemu. W przypadku statku państwa trzeciego sprawozdanie z nadzoru wysyła się również do Komisji lub do EFCA.

▼B

4. Jeżeli urzędnik państwa członkowskiego zaobserwuje lub wykryje statek rybacki prowadzący działalność, którą można uznać za naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, niezwłocznie sporządza sprawozdanie z nadzoru i wysyła je swoim właściwym organom.

▼M8

5. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić przepisy dotyczące formatu i treści sprawozdania z nadzoru. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

▼B

Artykuł 72

Działania, które należy podjąć po otrzymaniu informacji o obserwacjach i wykrywaniu

1. Po otrzymaniu sprawozdania z nadzoru sporządzonego przez inne państwo członkowskie państwa członkowskie bandery podejmują niezwłocznie działania i prowadzą wszelkie dalsze postępowania wyjaśniające niezbędne do określenia właściwych działań następczych.

2. Państwa członkowskie inne niż dane państwo członkowskie bandery sprawdzają, w stosownych przypadkach, czy zgłoszony zaobserwowany statek rybacki prowadził działalność na wodach podlegających ich jurysdykcji lub zwierzchnictwu lub czy produkty rybołówstwa pochodzące z tego statku zostały wyładowane lub przywiezione na ich terytorium, i sprawdzają, czy w przeszłości statek ten przestrzegał odpowiednich środków ochrony i zarządzania.

3. Komisja lub wyznaczony przez nią organ lub, w stosownych przypadkach, państwo członkowskie bandery i pozostałe państwa członkowskie badają również odpowiednio udokumentowane informacje dotyczące zaobserwowanych statków rybackich przedstawione przez poszczególnych obywateli, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacje ekologiczne, jak również przedstawicieli danych stron z sektora gospodarki rybnej lub handlu.

▼B

Artykuł 73

Obserwatorzy kontroli

▼M8

1. W przypadku gdy zgodnie z Traktatem ustanowiono unijny program obecności obserwatorów kontroli, obserwatorzy kontroli na pokładach statków rybackich wyznaczonych przez państwa członkowskie monitorują przestrzeganie przez statki rybackie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Wykonują oni wszystkie zadania w ramach programu obecności obserwatorów, w szczególności rejestrują działalność połowową statku oraz analizują odpowiednie dokumenty.

2. Obserwatorzy kontroli:

a) mają kwalifikacje do wykonywania swoich zadań i przechodzą regularne szkolenia organizowane przez państwa członkowskie lub, w stosownych przypadkach, przez EFCA;

b) są niezależni od właściciela, właściciela licencji, kapitana statku rybackiego i jakiegokolwiek członka załogi;

c) nie mają żadnych ekonomicznych powiązań z operatorem;

d) wykonują swoje zadania w sposób niedyskryminacyjny;

e) są wyposażeni w dwukierunkowe urządzenie komunikacyjne niezależne od statku na morzu.

▼B

3. O ile to możliwe, obserwatorzy kontroli dbają o to, by ich obecność na pokładzie statków rybackich nie utrudniała ani nie zakłócała działalności połowowej i sprawnego przebiegu operacji statku.

▼M8

4. W przypadku gdy obserwatorzy kontroli zauważą poważne naruszenie, w tym utrudnienie lub uniemożliwienie innym obserwatorom kontroli wykonywania obowiązków, informują oni o tym niezwłocznie właściwe organy państwa członkowskiego bandery.

▼B

5. Obserwatorzy kontroli sporządzają – w miarę możliwości elektronicznie – sprawozdanie obserwatora z nadzoru i przekazują je niezwłocznie, w razie konieczności drogą elektroniczną z pokładu statku rybackiego, swoim właściwym organom i właściwym organom państwa członkowskiego bandery. Państwa członkowskie wprowadzają sprawozdanie do bazy danych, o której mowa w art. 78.

6. W przypadku gdy ze sprawozdania obserwatora z nadzoru wynika, że obserwowany statek prowadził działalność połowową niezgodną z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, właściwe organy, o których mowa w ust. 4, podejmują wszelkie odpowiednie działania służące zbadaniu tej kwestii.

7. Kapitanowie ►M5 unijnych ◄ statków rybackich zapewniają wyznaczonym obserwatorom kontroli odpowiednie zakwaterowanie, ułatwiają im pracę i unikają wszelkiej ingerencji w wykonywanie przez nich zadania. Kapitanowie ►M5 unijnych ◄ statków rybackich umożliwiają obserwatorom kontroli dostęp do odpowiednich części statku, w tym do połowu, oraz do dokumentów statku, w tym do plików elektronicznych.

▼M8

8. Wszystkie koszty związane z działalnością obserwatorów kontroli na podstawie niniejszego artykułu ponoszą państwa członkowskie bandery. Zgodnie z art. 39 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 państwa członkowskie mogą wymagać od operatorów statków rybackich pływających pod ich banderą działających w danym łowisku, aby wzięli udział w tych kosztach, bez uszczerbku dla ust. 2 lit. b).

9. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych dotyczących:

a) metody stosowanej do identyfikacji statków do celów stosowania programu obecności obserwatorów kontroli;

b) formatu i treści sprawozdań obserwatorów;

c) systemu komunikacji dla obserwatorów kontroli;

d) przepisów dotyczących bezpieczeństwa obserwatorów kontroli na statkach;

e) środków w celu zapewnienia niezależności obserwatorów kontroli, w tym ustaleń dotyczących ich wynagradzania;

f) obowiązków obserwatorów kontroli, w tym w przypadku wystąpienia podejrzenia poważnego naruszenia;

g) minimalnych wymogów dotyczących kwalifikacji i szkolenia obserwatorów kontroli.

▼M5

Artykuł 73a

Obserwatorzy kontroli ds. monitorowania obowiązku wyładunku

Bez uszczerbku dla art. 73 ust. 1 niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie mogą rozmieszczać obserwatorów kontroli na statkach rybackich pływających pod ich banderą w celu monitorowania połowów podlegających obowiązkowi wyładunku określonemu w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Do tych obserwatorów kontroli zastosowanie ma art. 73 ust. 2–9 niniejszego rozporządzenia.

▼B

TYTUŁ VII

INSPEKCJA I POSTĘPOWANIA

▼M8

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 74

Przeprowadzanie inspekcji

1. Państwa członkowskie sporządzają i uaktualniają wykaz urzędników odpowiedzialnych za przeprowadzanie inspekcji.

▼**M8**

2. Urzędnicy wykonują swoje obowiązki zgodnie z prawem unijnym. Przygotowują i przeprowadzają w sposób niedyskryminacyjny inspekcje na morzu, na wybrzeżach, w portach i w miejscach wyładunku, podczas przewozu, w obiektach przetwórstwa oraz w całym łańcuchu dostaw produktów rybołówstwa.

3. Urzędnicy sprawdzają zgodność działań przeprowadzanych przez operatorów i kapitanów z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności:

a) legalność produktów rybołówstwa zatrzymanych na pokładzie, przechowywanych, przewożonych, przeładowywanych, przenoszonych, wyładowywanych, przetwarzanych lub wprowadzanych do obrotu oraz dokładność związanej z nimi dokumentacji lub przekazów elektronicznych;

b) legalność narzędzi połowowych używanych do połowów gatunków docelowych i gatunków stanowiących przyłów oraz do zatrzymanych na pokładzie połowów, a także przestrzeganie innych mających zastosowanie środków technicznych dotyczących zachowania zasobów rybołówstwa i ochrony ekosystemów morskich;

c) obecność na pokładzie wyposażenia używanego do odzyskiwania narzędzi połowowych, o którym mowa w art. 48;

d) w stosownych przypadkach, plan sztauowania i oddzielne sztauowanie gatunków;

e) oznakowanie i identyfikację statków i narzędzi połowowych;

f) informacje na temat silnika, o których mowa w art. 40;

g) stosowanie i funkcjonowanie systemów REM i innych elektronicznych urządzeń monitorujących, w stosownych przypadkach;

h) zgodność z przepisami dotyczącymi obserwatorów kontroli, w stosownych przypadkach.

4. Urzędnicy mogą badać wszystkie odpowiednie obszary, pokłady i pomieszczenia. Mogą również badać połowy, przetworzone lub nie, wszelkie narzędzia połowowe, wyposażenie, pojemniki i opakowania zawierające ryby lub produkty rybołówstwa oraz wszelkie istotne dokumenty lub przekazy elektroniczne, w stosunku do których stwierdzą konieczność sprawdzenia zgodności z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa. Mogą również przepytywać osoby, które mogą dysponować informacjami związanymi z przedmiotem inspekcji.

5. Urzędnicy przechodzą szkolenia niezbędne do wykonywania swoich zadań.

6. Urzędnicy przeprowadzają inspekcje w sposób powodujący jak najmniejsze zakłócenia lub niedogodności dla statku lub pojazdu transportowego i jego działalności oraz dla przechowywania, przetwarzania i wprowadzania połowów do obrotu. Unikają, w miarę możliwości, jakiegokolwiek pogorszenia jakości połowów w trakcie inspekcji.

7. Właściwe organy państw członkowskich mają ustanowione procedury w celu zapewnienia, by wszelkie skargi dotyczące prowadzenia inspekcji zostały należycie wyjaśnione.

▼M8

8. Jeżeli urzędnik przeprowadzający inspekcję ma powody, by sądzić, że statek rybacki prowadzi działalność połowową z wykorzystaniem pracy przymusowej, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 29 dotyczącej pracy przymusowej, urzędnik ten powiadamia o tym wszelkie inne właściwe organy tego państwa członkowskiego.

9. Nadbrzeżne państwa członkowskie mogą – z zastrzeżeniem odpowiednich uzgodnień z państwem członkowskim bandery – zaprosić urzędników właściwych organów tego państwa członkowskiego do udziału w inspekcjach statków rybackich pływających pod banderą tego państwa członkowskiego w trakcie prowadzenia przez te statki działań na wodach tego nadbrzeżnego państwa członkowskiego lub dokonywania wyładunków w jego portach lub w jego miejscach wyładunku.

10. Państwa członkowskie przyjmują oparte na ryzyku podejście do wyboru celów inspekcji. W odniesieniu do połowów objętych szczegółowymi programami kontroli i inspekcji, o których mowa w art. 95, podejście to ustanawia się zgodnie ze zharmonizowaną metodą ustanowioną przez państwa członkowskie we współpracy z EFCA.

11. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie szczegółowych przepisów dotyczących przeprowadzania inspekcji. Przepisy te mogą dotyczyć:

a) upoważnienia i minimalnych norm w zakresie kwalifikacji urzędników odpowiedzialnych za prowadzenie inspekcji na morzu lub na lądzie;

b) koordynacji kontroli, inspekcji oraz działań związanych z egzekwowaniem prawa między państwami członkowskimi;

c) obowiązków urzędników upoważnionych do przeprowadzania inspekcji;

d) przeprowadzania inspekcji na morzu i na lądzie.

Artykuł 75

Obowiązki operatora i kapitana

1. Operator i kapitan pomagają urzędnikom i współpracują z nimi przy wykonywaniu ich obowiązków związanych z inspekcjami. Ułatwiają bezpieczny dostęp do statku, w tym jego ładowni, pojazdów transportowych, pojemników lub pomieszczeń magazynowych, w których produkty rybołówstwa są przechowywane, przetwarzane lub wprowadzane do obrotu, lub obiektów, w których są przechowywane lub naprawiane narzędzia połowowe. Zapewniają bezpieczeństwo urzędników i nie utrudniają im wykonywania obowiązków, nie ingerują w nie ani nie próbują zastraszać urzędników.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanawianie przepisów dotyczących nałożonych na operatorów i kapitanów obowiązków odnoszących się do inspekcji.

▼M8

Artykuł 76

Sprawozdanie z inspekcji

1. Po każdej inspekcji urzędnicy sporządzają sprawozdanie z inspekcji i przekazują je swoim właściwym organom. Dane zawarte w tym sprawozdaniu są zapisywane i przesyłane drogą elektroniczną. W przypadku inspekcji statku rybackiego pływającego pod banderą innego państwa członkowskiego kopia sprawozdania z inspekcji jest przesyłana niezwłocznie do danego państwa członkowskiego bandery drogą elektroniczną.

W przypadku inspekcji statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego kopia sprawozdania z inspekcji jest niezwłocznie przesyłana drogą elektroniczną do właściwych organów danego państwa trzeciego. W przypadku wykrycia poważnego naruszenia kopia sprawozdania z inspekcji jest również przesyłana Komisji.

W przypadku gdy inspekcja przeprowadzana jest na wodach lub w portach podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję – zgodnie z niniejszym rozporządzeniem – lub na wodach lub w portach podlegających jurysdykcji państwa trzeciego – zgodnie z umowami międzynarodowymi, kopia sprawozdania z inspekcji jest niezwłocznie przesyłana do tego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego drogą elektroniczną.

2. O swoich ustaleniach z inspekcji urzędnicy informują operatora lub kapitana, którzy mają możliwość zgłoszenia uwag na temat inspekcji i jej ustaleń. Uwagi te uwzględnia się w sprawozdaniu z inspekcji. Urzędnicy odnotowują w dzienniku połowowym, że przeprowadzono inspekcję.

3. Kopię sprawozdania z inspekcji przesyła się operatorowi lub kapitanowi jak najszybciej, nie później jednak niż w ciągu piętnastu dni roboczych po zakończeniu inspekcji.

4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące minimalnego formatu i treści sprawozdań z inspekcji oraz wypełniania i przekazywania sprawozdań z inspekcji. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 77

Dopuszczalność sprawozdań z inspekcji i z nadzoru

Sprawozdania z inspekcji i z nadzoru sporządzone przez inspektorów unijnych lub urzędników z innego państwa członkowskiego lub urzędników Komisji lub właściwe organy z państwa trzeciego stanowią dopuszczalny dowód w postępowaniu administracyjnym lub sądowym prowadzonym przez dowolne państwo członkowskie. Do celów ustalenia faktów sprawozdania z inspekcji i z nadzoru sporządzone przez inspektorów unijnych lub urzędników z innego państwa członkowskiego lub urzędników Komisji są traktowane na tych samych zasadach co sprawozdania z inspekcji i z nadzoru sporządzane przez państwa członkowskie.

▼M8

Artykuł 78

Elektroniczna baza danych

1. Każde państwo członkowskie tworzy i aktualizuje elektroniczną bazę danych, w której umieszcza wszystkie sprawozdania z inspekcji i sprawozdania z nadzoru dotyczące operatorów mających siedzibę na ich terytorium oraz statków rybackich pływających pod ich banderą, które to sprawozdania zostały sporządzone przez urzędników z tego państwa członkowskiego, a także inne sprawozdania z inspekcji i sprawozdania z nadzoru sporządzone przez urzędników z tego państwa. Komisja i EFCA mają zdalny dostęp do baz danych państw członkowskich zgodnie z art. 110.

2. Każde państwo członkowskie przechowuje, w formacie elektronicznym, sprawozdania z inspekcji i sprawozdania z nadzoru dotyczące statków rybackich pływających pod jego banderą, sporządzone przez urzędników z państw trzecich.

3. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące funkcjonowania elektronicznej bazy danych. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 79

Inspektorzy unijni

1. Państwa członkowskie i Komisja przekazują EFCA wykaz urzędników, którzy mają zostać włączeni do wykazu inspektorów unijnych. EFCA przechowuje i aktualizuje wykaz inspektorów unijnych obejmujący urzędników państw członkowskich, urzędników Komisji i urzędników EFCA. EFCA udostępnia ten wykaz Komisji i państwom członkowskim.

2. Bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności nadbrzeżnego państwa członkowskiego inspektorzy unijni mogą przeprowadzać inspekcje zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na terytoriach państw członkowskich oraz na wodach Unii i na unijnych statkach rybackich poza wodami Unii. W przypadku inspekcji na terytorium państwa członkowskiego inspektorzy unijni, którzy nie zostali wyznaczeni przez to państwo członkowskie, mogą przeprowadzać takie inspekcje wyłącznie w obecności urzędnika wyznaczonego przez to państwo członkowskie odpowiedzialnego za inspekcję lub za zgodą tego państwa członkowskiego.

3. Inspektorzy unijni mogą zostać wyznaczeni do:

a) wdrażania indywidualnych programów kontroli i inspekcji, przyjętych zgodnie z art. 95;

b) realizacji międzynarodowych programów kontroli rybołówstwa, w ramach których Unia jest zobowiązana do przeprowadzania kontroli.

4. Inspektorzy unijni mogą pomagać w szkoleniach związanych z kontrolą orazinspekcją, w tym w działaniach szkoleniowych obejmujących urzędników z państw trzecich.

5. W celu wywiązania się ze swoich zadań i z zastrzeżeniem ust. 6 inspektorzy unijni mają w takim samym zakresie i na tych samych warunkach co urzędnicy z państwa członkowskiego, w którym ma miejsce inspekcja, niezwłocznie dostęp do:

▼M8

a) wszystkich obszarów na pokładzie unijnych statków rybackich i wszelkich innych statków prowadzących działalność połowową, obiektów publicznych lub miejsc i środków transportu; oraz

b) wszelkich odpowiednich informacji i dokumentów, które są potrzebne do wypełniania ich zadań, w szczególności do dzienników połowowych, licencji połowowych, certyfikacji mocy silnika, danych pochodzących z systemów REM, deklaracji wyładunkowych, świadectw połowowych, deklaracji przeładunkowych oraz dokumentów sprzedaży.

6. Inspektorzy unijni poza terytorium swojego państwa członkowskiego pochodzenia lub poza wodami Unii podlegającymi zwierzchnictwu i jurysdykcji ich państwa członkowskiego pochodzenia nie mają żadnych uprawnień przysługujących policji lub organom ścigania.

7. Urzędnicy Komisji lub EFCA, którzy zostali wyznaczeni na inspektorów unijnych, nie mają żadnych uprawnień przysługujących policji lub organom ścigania.

8. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące:

a) zgłaszania EFCA wykazu inspektorów unijnych;

b) przyjęcia i utrzymania wykazu inspektorów unijnych;

c) zgłaszania wykazu inspektorów unijnych regionalnym organizacjom ds. zarządzania rybołówstwem;

d) uprawnień i obowiązków inspektorów unijnych;

e) sprawozdań inspektorów unijnych;

f) działań podejmowanych w następstwie sprawozdań inspektorów unijnych.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

▼B

ROZDZIAŁ II

Inspekcje poza wodami państwa członkowskiego przeprowadzającego inspekcję

Artykuł 80

Inspekcje statków rybackich poza wodami państwa członkowskiego przeprowadzającego inspekcję

1. Bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności nadbrzeżnego państwa członkowskiego, państwa członkowskie mogą przeprowadzać inspekcje statków rybackich pływających pod ich banderą na wszystkich wodach ►M5 unijnych ◄ poza wodami podlegającymi zwierzchnictwu innego państwa członkowskiego.

2. Państwa członkowskie mogą na statkach rybackich innego państwa członkowskiego przeprowadzać zgodnie z niniejszym rozporządzeniem inspekcje dotyczące działalności połowowej na wszystkich wodach ►M5 unijnych ◄ poza wodami podlegającymi zwierzchnictwu innego państwa członkowskiego:

a) po uzyskaniu upoważnienia od danego nadbrzeżnego państwa członkowskiego; lub

▼B

b) jeżeli przyjęto indywidualne programy kontroli i inspekcji zgodnie z art. 95.

3. Państwo członkowskie jest upoważnione do przeprowadzania inspekcji ►M5 unijnych ◄ statków rybackich pływających pod banderą innego państwa członkowskiego na wodach międzynarodowych.

▼M8

4. Państwo członkowskie może przeprowadzać inspekcje unijnych statków rybackich pływających pod jego banderą lub pod banderą innego państwa członkowskiego na wodach lub w portach w państwach trzecich zgodnie z umowami międzynarodowymi.

▼B

5. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ działający jako punkt kontaktowy do celów niniejszego artykułu. Punkt kontaktowy państw członkowskich działa 24 godziny na dobę.

Artykuł 81

Wnioski o upoważnienie

1. Decyzje w sprawie wniosków o upoważnienie państwa członkowskiego do przeprowadzania inspekcji na statkach rybackich na wodach ►M5 unijnych ◄ niepodlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, o czym mowa w art. 80 ust. 2 lit. a), podejmowane są przez odnośne nadbrzeżne państwo członkowskie w terminie 12 godzin od złożenia wniosku lub w odpowiednim terminie, jeżeli powodem złożenia wniosku jest pościg rozpoczęty na wodach państwa członkowskiego przeprowadzającego inspekcję.

2. Państwo członkowskie składające wniosek jest niezwłocznie informowane o podjętej decyzji. Decyzje są również przekazywane Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi.

3. Wnioski o upoważnienie są odrzucane całkowicie lub częściowo jedynie w stopniu, w jakim jest to konieczne z istotnych przyczyn. Odmowy i ich powody są niezwłocznie przesyłane do państwa członkowskiego składającego wniosek i do Komisji lub wyznaczonego przez nią organu.

ROZDZIAŁ III

▼M8

Procedury w przypadku naruszenia przepisów

Artykuł 82

Obowiązki urzędników w przypadku naruszenia przepisów

1. Jeżeli informacje zebrane podczas inspekcji lub wszelkie inne odpowiednie dane lub informacje pozwalają urzędnikowi sądzić, że miało miejsce naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, urzędnik ten:

a) odnotowuje wykryte naruszenie w sprawozdaniu z inspekcji;

b) podejmuje wszelkie niezbędne działania, aby zapewnić zabezpieczenie dowodów odnoszących się do takiego wykrytego naruszenia;

▼M8

c) niezwłocznie przekazuje sprawozdanie z inspekcji właściwemu organowi;

d) informuje osobę fizyczną lub prawną podejrzaną o dopuszczenie się naruszenia lub która została przyłapana na dopuszczaniu się naruszenia, że naruszenie przepisów może skutkować nałożeniem kar oraz przyznaniem odpowiedniej liczby punktów zgodnie z art. 92. Zostaje to odnotowane w sprawozdaniu z inspekcji.

2. Urzędnicy mogą pozostać na pokładzie statku rybackiego do czasu podjęcia niezbędnych kroków w związku z dochodzeniem, o którym mowa w art. 85. To samo stosuje się odpowiednio do inspekcji przeprowadzanych w obiektach, w których produkty rybołówstwa lub akwakultury są wyładowywane, składowane, przetwarzane lub wprowadzane do obrotu, a także do inspekcji podczas przewozu tych produktów. W przypadku gdy kontrola jest przeprowadzana w odniesieniu do pojazdu używanego do przewozu produktów rybołówstwa lub akwakultury, pojazd ten nie może być dalej używany, dopóki nie zostaną podjęte niezbędne kroki w związku z dochodzeniem, o których mowa w art. 85.

▼B

Artykuł 83

Naruszenia przepisów wykryte poza wodami państwa członkowskiego przeprowadzającego inspekcję

1. Jeżeli w następstwie inspekcji przeprowadzonej zgodnie z art. 80 wykryto naruszenie przepisów, państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję niezwłocznie przedstawia skrócone sprawozdanie z inspekcji nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu lub, w przypadku inspekcji poza wodami ►M5 unijnymi ◄, państwu członkowskiemu bandery danego statku rybackiego. Pełne sprawozdanie z inspekcji zostaje przedstawione państwu nadbrzeżnemu i państwu członkowskiemu bandery w terminie 15 dni od daty przeprowadzenia inspekcji.

2. Nadbrzeżne państwo członkowskie lub, w przypadku inspekcji poza wodami ►M5 unijnymi ◄, państwo członkowskie bandery danego statku rybackiego podejmuje wszelkie odpowiednie środku w związku z naruszeniem, o którym mowa w ust. 1.

▼M8

_____

_____

Artykuł 85

Postępowanie

1. Bez uszczerbku dla art. 72, art. 83 ust. 2 i art. 86 właściwe organy państw członkowskich przyjmują odpowiednie środki zgodnie z tytułem VIII i natychmiast przeprowadzają dochodzenie, w przypadku gdy w trakcie inspekcji przeprowadzanej przez urzędników z tego państwa członkowskiego, urzędników z innych państw członkowskich, inspektorów unijnych lub urzędników z państw trzecich wykryto jakiekolwiek naruszenie lub w przypadku gdy jakiekolwiek istotne dane lub informacje pozwalają właściwym organom państw członkowskich sądzić, że miało miejsce naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

▼M8

2. W przypadku poważnego naruszenia państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie natychmiastowe środki zgodnie z art. 91.

Artykuł 86

Przekazanie postępowania

1. Państwo członkowskie na terytorium lub wodach, na których wykryto naruszenie przepisów, może przekazać postępowanie związane z tym naruszeniem właściwym organom państwa członkowskiego bandery lub państwa członkowskiego, którego obywatelem jest osoba podejrzewana o dopuszczenie się naruszenia przepisów, w porozumieniu z tym państwem członkowskim i pod warunkiem że w wyniku przekazania istnieją większe szanse na osiągnięcie skutku, o którym mowa w art. 89a ust. 2.

2. Państwo członkowskie bandery może przekazać postępowanie związane z danym naruszeniem przepisów właściwym organom państwa członkowskiego, które wykryło to naruszenie, w porozumieniu z tym państwem członkowskim i pod warunkiem że w wyniku przekazania istnieją większe szanse na osiągnięcie skutku, o którym mowa w art. 89a ust. 2.

———————

Artykuł 88

Środki naprawcze w przypadku braku postępowania ze strony państwa członkowskiego wyładunku lub przeładunku

1. Jeżeli państwo członkowskie wyładunku lub przeładunku nie jest państwem członkowskim bandery, a jego właściwe organy nie podejmą odpowiednich działań przeciw osobom fizycznym lub prawnym odpowiedzialnym za naruszenia przepisów lub nie przekażą postępowania zgodnie z art. 86, ilości ryb złowionych, odrzuconych, wyładowanych lub przeładowanych z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa mogą zostać wliczone do kwoty państwa członkowskiego wyładunku lub przeładunku.

2. Komisja po konsultacji z zainteresowanymi państwami członkowskimi podejmuje – w drodze aktów wykonawczych – decyzję dotyczącą ilości ryb, które mają zostać wliczone do kwoty państwa członkowskiego wyładunku lub przeładunku.

3. Jeżeli państwo członkowskie wyładunku lub przeładunku nie dysponuje już odpowiednią kwotą, zastosowanie ma art. 37. W tym celu ilości ryb złowionych, odrzuconych, wyładowanych lub przeładowanych z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa uznaje się za odpowiednik poniesionej przez państwo członkowskie bandery wielkości szkody, o której mowa w wymienionym artykule.

TYTUŁ VIII

EGZEKWOWANIE

Artykuł 89

Środki i kary służące zapewnieniu przestrzegania przepisów

1. Państwa członkowskie zgodnie ze swoim prawem krajowym i przepisami niniejszego rozporządzenia ustanawiają przepisy dotyczące środków i kar w odniesieniu do osoby fizycznej, która dopuściła się naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, lub osoby prawnej odpowiedzialnej za naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, i systematycznie:

▼M8

a) inicjują postępowanie zgodnie z art. 85;

b) przyjmują odpowiednie środki w przypadku wykrycia naruszenia; oraz

c) stosują kary na podstawie niniejszego tytułu wobec osób fizycznych lub prawnych, które dopuściły się naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub są za nie odpowiedzialne.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego sprawującego jurysdykcję w przypadku naruszenia przepisów niezwłocznie i zgodnie ze swoim prawem krajowym powiadamiają państwo członkowskie bandery, państwo członkowskie, którego obywatelem jest sprawca naruszenia, lub każde inne państwo członkowskie istotne ze względu na postępowanie administracyjne lub karne o takim postępowaniu lub innych środkach przyjętych na podstawie niniejszego tytułu.

3. Państwa członkowskie do dnia 10 kwietnia 2026 r. powiadamiają Komisję o krajowych przepisach, o których mowa w ust. 1, oraz informują ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach mających wpływ na te przepisy.

Artykuł 89a

Kary

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoba fizyczna, która dopuściła się naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, lub osoba prawna odpowiedzialna za naruszenie tych przepisów podlegała skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom administracyjnym. Państwa członkowskie mogą również – lub na zasadzie alternatywy – stosować skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje karne.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby łączny poziom kar i kar dodatkowych stosowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i odpowiednimi przepisami prawa krajowego był proporcjonalny do wagi naruszeń i odpowiednio surowy, by skutecznie przeciwdziałać dalszym naruszeniom i pozbawiać podmioty, które są odpowiedzialne za naruszenia, korzyści ekonomicznych uzyskanych lub spodziewanych w wyniku dopuszczenia się tego naruszenia, bez uszczerbku dla uznanego prawa do wykonywania zawodu. W tym celu uwzględnia się natychmiastowe środki egzekwowania przyjmowane na podstawie art. 91.

3. Określając te kary, państwa członkowskie uwzględniają w szczególności wagę, charakter i zakres naruszenia, w tym uszczerbek lub poziom szkody w zasobach rybnych oraz w danym środowisku morskim, czas jego trwania lub powtarzalność oraz nagromadzenie równoległych naruszeń. Państwa członkowskie mogą również wziąć pod uwagę sytuację ekonomiczną sprawcy w celu zapewnienia odstraszającego charakteru tych kar.

4. Państwa członkowskie mogą stosować system, zgodnie z którym kara finansowa jest proporcjonalna do obrotów osoby prawnej lub do osiągniętej lub oczekiwanej korzyści gospodarczej z danego naruszenia.

▼M8

Artykuł 90

Poważne naruszenia

1. Do celów niniejszego rozporządzenia „poważne naruszenie” oznacza jedno z naruszeń wymienionych w ust. 2 lub uznane za poważne na podstawie ust. 3.

2. Za poważne naruszenie uznaje się każde z następujących działań:

a) prowadzenie połowów bez ważnej licencji, upoważnienia lub pozwolenia wydanych przez państwo bandery lub odpowiednie państwo nadbrzeżne;

b) fałszowanie lub zatajanie oznakowań, oznaczeń identyfikacyjnych lub rejestracji statku rybackiego;

c) ukrywanie dowodów związanych z dochodzeniem, manipulowanie nimi lub ich usuwanie;

d) utrudnianie pracy urzędnikom lub obserwatorom przy wykonywaniu ich obowiązków;

e) dokonywanie przeładunku bez wymaganego zezwolenia lub w przypadku, gdy jest to zakazane;

f) prowadzenie operacji przekazywania lub umieszczania w sadzach, w szczególności o czym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2053 ([1]), z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa;

g) dokonywanie przeładunku ze statków ujętych w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, jak również dokonywanie przeładunku na takie statki lub prowadzenie z nimi operacji przekazywania, uczestnictwo we wspólnych operacjach połowowych z takimi statkami, udzielanie im wsparcia lub ich zaopatrywanie;

h) uczestnictwo, w tym jako beneficjent rzeczywisty określony w art. 3 pkt 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 ([2]), w prowadzeniu operacji przez statek ujęty w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, w zarządzaniu takim statkiem i we własności tego statku lub świadczenie usług, w tym logistycznych, ubezpieczeniowych i innych usług finansowych, na rzecz operatorów związanych z takim statkiem;

i) prowadzenie działalności połowowej z naruszeniem przepisów mających zastosowanie na obszarze ograniczonych połowów;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2053 z dnia 13 września 2023 r. ustanawiające wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833 oraz uchylające rozporządzenie (UE) 2016/1627 (Dz.U. L 238 z 27.9.2023, s. 1).

([2]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

▼M8

j) połowy, odłów, zatrzymywanie na pokładzie, przeładunek, wyładunek, przechowywanie, sprzedaż, wystawianie lub oferowanie do sprzedaży gatunków, w odniesieniu do których takie działania są zakazane, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 10 i 11 rozporządzenia (UE) 2019/1241;

k) prowadzenie działalności połowowej z udziałem gatunków objętych limitami połowowymi, w odniesieniu do których operator nie dysponuje kwotą lub nie ma dostępu do kwoty państwa członkowskiego bandery, gatunków, w odniesieniu do których kwota została wyczerpana, lub gatunków objętych moratorium na połowy, tymczasowym zakazem lub okresem zamkniętym, z wyjątkiem przypadkowych połowów, chyba że działalność stanowi poważne naruszenie na podstawie lit. j);

l) kierowanie statkiem rybackim niemającym przynależności państwowej, a zatem – zgodnie z prawem międzynarodowym – statkiem bez bandery, zarządzanie takim statkiem lub jego posiadanie;

m) stosowanie zakazanych narzędzi połowowych lub metod, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) 2019/1241 lub we wszelkich innych równoważnych przepisach wspólnej polityki rybołówstwa;

n) fałszowanie dokumentów, informacji lub danych, zapisanych na papierze lub przechowywanych w formie elektronicznej, o których mowa w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa;

o) manipulowanie przy silniku lub urządzeniu do monitorowania ciągłej mocy silnika mające na celu zwiększenie mocy statku ponad maksymalną ciągłą moc silnika zgodną z certyfikatem silnika;

p) prowadzenie działalności połowowej z wykorzystaniem pracy przymusowej, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 Konwencji MOP nr 29 dotyczącej pracy przymusowej.

3. Za poważne naruszenie uznaje się następujące działania, w przypadku gdy właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego ustali, że spełnione jest co najmniej jedno z kryteriów określonych w załączniku IV:

a) wykorzystanie sfałszowanych lub nieważnych dokumentów, informacji lub danych, zapisanych na papierze lub przechowywanych w formie elektronicznej, o których mowa w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa;

b) niedopełnienie obowiązków dokładnego zapisywania, przechowywania i przekazywania danych związanych z działalnością połowową, w tym danych przekazywanych za pośrednictwem systemu monitorowania statków, a także danych dotyczących uprzednich powiadomień, deklaracji połowowych, deklaracji przeładunkowych, dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych, rejestrów ważenia, deklaracji przejęcia, dokumentów przewozowych lub dokumentów sprzedaży zgodnie z wymogami przepisów wspólnej polityki rybołówstwa z wyjątkiem obowiązków odnoszących się do marginesu tolerancji, o którym mowa w lit. c);

▼M8

c) niedopełnienie obowiązku dokładnego zapisu szacunkowych ilości w granicach dopuszczalnego marginesu tolerancji, zgodnie z art. 14 ust. 3 i 4 oraz art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia oraz art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 ([1]);

d) niedopełnienie obowiązków dotyczących właściwości lub stosowania narzędzi połowowych, dźwiękowych urządzeń odstraszających, selektywności lub urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, w szczególności w odniesieniu do oznaczeń i identyfikacji, obszarów, głębokości, okresów, liczby narzędzi i rozmiaru oczek sieci, lub urządzeń sortujących, separatora wody lub przetwarzania lub nieprzestrzeganie środków w zakresie ograniczania przypadkowych połowów gatunków wrażliwych zgodnie z wymogami przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, chyba że działanie stanowi poważne naruszenie na podstawie ust. 2;

e) niedopełnienie obowiązku wyciągnięcia i zatrzymania na pokładzie statku rybackiego, również w związku z powodowaniem wyślizgiwania się, lub niedopełnienie obowiązku wyładunku lub, w stosownych przypadkach, przeładunku lub przekazania gatunków objętych obowiązkiem wyładunku, w tym połowów o rozmiarze mniejszym niż minimalny rozmiar do celów ochrony, będące naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa mających zastosowanie do połowów lub obszarów połowowych;

f) prowadzenie działalności połowowej na obszarze regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem w sposób niezgodny z mającymi zastosowanie środkami ochrony i zarządzania tej organizacji lub z ich naruszeniem, chyba że działalność ta stanowi poważne naruszenie na podstawie ust. 2 lub na podstawie innych liter niniejszego ustępu;

g) udostępnianie na rynku produktów rybołówstwa lub akwakultury z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, chyba że działalność ta stanowi poważne naruszenie na podstawie ust. 2 lub innych liter niniejszego ustępu;

h) prowadzenie rekreacyjnej działalności połowowej z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub sprzedawanie produktów rybołówstwa pochodzących z połowów rekreacyjnych;

i) dopuszczenie się wielokrotnych naruszeń przepisów wspólnej polityki rybołówstwa;

j) prowadzenie któregokolwiek z działań, o których mowa w ust. 2 lit. g), w odniesieniu do statku prowadzącego połowy NNN w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, ale niewymienionego w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem;

k) wykorzystywanie mocy silnika przekraczającej maksymalną ciągłą moc silnika certyfikowaną i zarejestrowaną w rejestrze floty rybackiej państwa członkowskiego;

l) wyładunki w portach państw trzecich bez uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w art. 19a;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).

▼M8

m) prowadzenie działalności gospodarczej bezpośrednio związanej z połowami NNN, w tym handel produktami rybołówstwa pochodzącymi z połowów NNN, przywóz takich produktów, ich wywóz, przetwarzanie i wprowadzanie takich produktów do obrotu;

n) nielegalne zbycie narzędzi połowowych lub narzędzi na morzu ze statku rybackiego.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych w celu zmiany kryteriów określonych w załączniku IV, w przypadku gdy istnieją wyraźne przesłanki wskazujące, że jest to konieczne do zapewnienia skutecznego i proporcjonalnego egzekwowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie i między nimi. Uwzględnia ono w szczególności porady grupy ekspertów ds. zgodności, o której mowa w art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, lub ustalenia zawarte w sprawozdaniu sporządzonym przez Komisję na podstawie art. 118 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Wszelkie takie zmiany nie mogą wprowadzać żadnych nowych kryteriów i uchylają kryteria jedynie w wyjątkowych przypadkach.

Artykuł 91

Natychmiastowe środki wykonawcze w przypadku poważnych naruszeń przepisów

1. W przypadku gdy jakiekolwiek istotne dane lub informacje pozwalają właściwym organom państw członkowskich sądzić, że osoba fizyczna dopuściła się poważnego naruszenia lub osoba prawna jest odpowiedzialna za poważne naruszenie, lub w przypadku gdy osoba fizyczna została przyłapana na dopuszczaniu się poważnego naruszenia, państwa członkowskie, oprócz dochodzenia w sprawie naruszenia zgodnie z przepisami art. 85, zgodnie ze swoim prawem krajowym, niezwłocznie przyjmują odpowiednie i natychmiastowe środki, takie jak:

a) zarządzenie zaprzestania działalności połowowej;

b) skierowanie statku rybackiego do portu;

c) skierowanie pojazdu transportowego w inne miejsce w celu przeprowadzenia inspekcji;

d) zarządzenie wniesienia zabezpieczenia;

e) zajęcie statku rybackiego, pojazdu transportowego, narzędzi połowowych, połowów lub produktów rybołówstwa lub zysków osiągniętych ze sprzedaży połowów lub produktów rybołówstwa;

f) ograniczenie lub zakaz wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa;

g) czasowe unieruchomienie danego statku rybackiego lub pojazdu transportowego;

h) zawieszenie upoważnienia do połowów;

i) zarządzenie tymczasowego zaprzestania działalności gospodarczej.

2. Charakter natychmiastowych środków, o których mowa w ust. 1, ma zapobiegać dalszemu dopuszczaniu się danego wykrytego poważnego naruszenia, umożliwić podjęcie wszelkich niezbędnych działań w celu zapewnienia zabezpieczenia dowodów odnoszących się do takiego naruszenia oraz pozwolić właściwym organom na ukończenie dochodzenia.

▼M8

3. Zainteresowane państwo członkowskie informuje państwo bandery – natychmiast i zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym – o środkach, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 91a

Kary w przypadku poważnych naruszeń przepisów

1. Bez uszczerbku dla innych kar stosowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i prawem krajowym państwa członkowskie zapewniają, aby poważne naruszenie, które doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury, podlegało administracyjnym karom finansowym w minimalnej wysokości równej co najmniej wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia i w maksymalnej wysokości równej co najmniej pięciokrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia.

2. W przypadku powtarzającego się w ramach trzyletniego okresu poważnego naruszenia, które doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury, państwa członkowskie zapewniają, aby poważne naruszenie podlegało administracyjnym karom finansowym w minimalnej wysokości równej co najmniej dwukrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia i w maksymalnej wysokości równej co najmniej ośmiokrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia.

3. Niezależnie od ust. 1 i 2 państwa członkowskie mogą w swoim krajowym systemie prawnym zamiast minimalnych kar administracyjnych ustanowić standardowe stawki administracyjnych kar finansowych.

Minimalne stawki standardowe nie mogą być niższe od średniej wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia. W przypadku powtarzającego się poważnego naruszenia, o którym mowa w ust. 2, minimalne stawki standardowe nie mogą być niższe niż dwukrotność tej średniej wartości.

Państwa członkowskie ustanawiające takie stawki standardowe mogą zezwolić sądom lub właściwym organom na odstąpienie od tych stawek standardowych, w razie potrzeby, aby kary były skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, oraz na nakładanie administracyjnych kar finansowych w maksymalnej wysokości równej co najmniej pięciokrotności wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia lub, w przypadku powtarzającego się poważnego naruszenia, o którym mowa w ust. 2, równej co najmniej ośmiokrotności tej wartości.

4. Minimalny poziom lub standardowa stawka administracyjnych kar finansowych ustanowione w ust. 1, 2 i 3 pozostają bez uszczerbku dla stosowania wszelkich przepisów dotyczących okoliczności łagodzących i innych czynników przewidzianych w prawie krajowym przy podejmowaniu decyzji o karach, które mają być stosowane w każdym indywidualnym przypadku.

▼M8

5. Przy obliczaniu wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia państwa członkowskie uwzględniają ceny krajowe pierwszej sprzedaży, ceny określone na głównych rynkach międzynarodowych właściwe dla danego gatunku i łowiska lub ceny podane na platformie Europejskiego Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury (EUMOFA) obowiązujące w czasie, kiedy dane naruszenie zostało popełnione.

6. W przypadku gdy poważne naruszenie nie doprowadziło do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury, państwa członkowskie ustalają zgodnie z art. 89a administracyjne kary finansowe na poziomie zapewniającym, by były one skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

7. Państwa członkowskie mogą również – lub na zasadzie alternatywy – stosować skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje karne, zapewniając jednocześnie, aby miały one skutek równoważny administracyjnym karom finansowym, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 91b

Kary dodatkowe

1. Karom przewidzianym w art. 89, 89a i 91a mogą towarzyszyć inne kary, w szczególności:

a) unieruchomienie statku(-ów) rybackiego(-ch) lub pojazdu(-ów) transportowego(-ych) biorącego(-ych) udział w naruszeniu;

b) konfiskata statku(-ów), pojazdu(-ów) transportowego(-ych), zakazanych narzędzi połowowych, połowów lub produktów rybołówstwa;

c) zawieszenie lub cofnięcie licencji połowowej lub upoważnienia do połowów;

d) ograniczenie lub odebranie praw połowowych;

e) odebranie prawa do uzyskania nowych praw połowowych;

f) zakaz korzystania z pomocy publicznej lub dotacji;

g) zawieszenie lub cofnięcie statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego przyznanego na podstawie art. 16 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;

h) usunięcie statku rybackiego z krajowego rejestru;

i) zawieszenie lub zaprzestanie całości lub części działalności gospodarczej operatora związanej ze wspólną polityką rybołówstwa;

j) zawieszenie lub cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności handlowej dotyczącej produktów rybołówstwa i akwakultury.

2. Państwa członkowskie określają czas trwania kar, o których mowa w ust. 1, zgodnie z prawem krajowym.

3. Gdy statek podlega unieruchomieniu na podstawie ust. 1 lit. a) zgodnie z decyzją państwa członkowskiego bandery lub gdy jego upoważnienie do połowów zostaje zawieszone lub cofnięte zgodnie z ust. 1 lit. c), państwo członkowskie bandery zawiesza jego licencję połowową na ten sam okres lub cofa ją.

▼M8

Artykuł 92

System punktów za poważne naruszenia przepisów

1. Państwa członkowskie stosują system punktów za poważne naruszenia, o których mowa w art. 90, z wyjątkiem poważnych naruszeń, które nie mają zastosowania do właściciela licencji połowowej lub kapitana.

2. Gdy osoba fizyczna dopuściła się poważnego naruszenia lub osoba prawna została uznana za odpowiedzialną za takie naruszenie, właścicielowi licencji połowowej danego statku rybackiego zostaje przydzielona odpowiednia liczba punktów wyliczona zgodnie z załącznikiem III.

3. Przypisane punkty są przenoszone na każdego przyszłego właściciela licencji połowowej dla danego statku łowczego w przypadku sprzedaży statku lub licencji, przekazania ich lub jakiejkolwiek innej zmiany ich właściciela po dacie popełnienia naruszenia, w tym do innego państwa członkowskiego.

4. Państwa członkowskie ustanawiają również system punktów, w którym kapitanowi statku, w wyniku poważnego naruszenia związanego z tym statkiem i popełnionego w okresie jego dowodzenia, przypisuje się zgodnie z załącznikiem III taką samą liczbę punktów co właścicielowi licencji połowowej. W przypadku gdy kapitan statku nie jest obywatelem państwa członkowskiego bandery, państwo członkowskie bandery powiadamia o liczbie punktów przypisanych kapitanowi państwo członkowskie, którego obywatelem jest kapitan, lub, w przypadku obywateli państw trzecich, dane zainteresowane państwo.

5. Gdy w odniesieniu do tej samej osoby fizycznej lub prawnej będącej właścicielem licencji połowowej lub do kapitana wykryto co najmniej dwa poważne naruszenia przepisów w trakcie jednej inspekcji, liczba punktów przypisanych zgodnie z ust. 2 wynosi maksymalnie 12 punktów za wszystkie te naruszenia.

6. Gdy całkowita liczba punktów wynosi co najmniej 18, licencja połowowa lub prawo do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan zostają automatycznie zawieszone na okres co najmniej dwóch miesięcy. Okres ten wynosi: cztery miesiące, jeżeli zawieszenie występuje po raz drugi, a liczba punktów wynosi co najmniej 36; osiem miesięcy, jeżeli zawieszenie występuje po raz trzeci, a liczba punktów wynosi co najmniej 54; oraz rok, jeżeli zawieszenie występuje po raz czwarty, a liczba punktów wynosi co najmniej 72. W przypadku gdy do zawieszenia doszło po raz piąty, a liczba punktów wynosi co najmniej 90, licencję połowową i prawo dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan wycofuje się, a statek rybacki nie jest wykorzystywany do komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza.

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoba fizyczna, wobec której nastąpiło zawieszenie lub cofnięcie prawa do dowodzenia statkiem rybackim na podstawie ust. 6, nie mogła prowadzić działalności jako kapitan na pokładzie statku rybackiego pływającego pod ich banderą. W przypadku zawieszenia prawa do dowodzenia niniejszy ustęp stosuje się wyłącznie przez okres zawieszenia.

8. Jeżeli właściciel licencji połowowej lub kapitan nie dopuści się poważnego naruszenia przepisów w okresie trzech lat od daty popełnienia ostatniego poważnego potwierdzonego naruszenia, anuluje się wszystkie punkty.

▼M8

9. W przypadku gdy państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie bandery stwierdziło na podstawie swojego prawa krajowego, że w ramach jego jurysdykcji dokonano poważnego naruszenia, powiadamia o tym państwo członkowskie bandery, by ustaliło i przydzieliło liczbę punktów zgodnie z załącznikiem III.

10. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy krajowe odpowiedzialne za utworzenie systemu przypisywania punktów za poważne naruszenia przepisów, przydzielanie odpowiedniej liczby punktów właścicielowi licencji połowowej i kapitanowi oraz przenoszenie punktów zgodnie z ust. 3.

11. Państwa członkowskie zapewniają, aby sposób prowadzenia postępowań krajowych nie powodował nieefektywności systemu punktów.

12. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie przepisów dotyczących:

a) działań następczych w związku z zawieszeniem i cofnięciem na stałe licencji połowowej lub prawa do prowadzenia działalności połowowej jako kapitan;

b) środków przyjętych w przypadku nielegalnych połowów w okresie zawieszenia lub po cofnięciu na stałe licencji połowowej lub prawa do prowadzenia działalności połowowej jako kapitan;

c) warunków uzasadniających anulowanie punktów;

d) rejestracji kapitanów upoważnionych do prowadzenia działalności połowowej oraz zapisu punktów przypisanych kapitanom.

13. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące:

a) powiadomień o decyzjach dotyczących przypisania punktów;

b) przeniesienia punktów zgodnie z ust. 3;

c) skreślenia z odpowiednich wykazów licencji połowowych lub pozbawienia prawa do dowodzenia statkiem rybackim jako kapitan w odniesieniu do osoby odpowiedzialnej za poważne naruszenia;

d) obowiązku przekazywania informacji o ustanowionym przez państwa członkowskie systemie punktów dla kapitanów statków rybackich.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 92a

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Osoby prawne są pociągane do odpowiedzialności z tytułu poważnych naruszeń, w przypadku gdy takich naruszeń dopuściła się w ich interesie jakakolwiek osoba fizyczna zajmująca istotne stanowisko w strukturach tej osoby prawnej, działając samodzielnie albo jako członek organu zainteresowanej osoby prawnej w oparciu o którykolwiek z poniższych elementów:

▼M8

a) prawo reprezentowania osoby prawnej;

b) uprawnienia do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej; lub

c) uprawnienia kontrolne w imieniu osoby prawnej.

2. Osoba prawna może także zostać pociągnięta do odpowiedzialności, w przypadku gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie w interesie tej osoby prawnej poważnego naruszenia przez osobę fizyczną działającą pod jej zwierzchnictwem.

3. Odpowiedzialność osób prawnych nie wyklucza możliwości wszczęcia postępowania przeciwko osobom fizycznym z tytułu popełnienia przez nie naruszenia, pomocnictwa w tym czynie lub podżegania do niego.

Artykuł 92b

Obowiązek powiadomienia o ostatecznym orzeczeniu

1. Właściwe organy państwa członkowskiego sprawującego jurysdykcję w odniesieniu do danego naruszenia niezwłocznie i zgodnie z procedurami mającymi zastosowanie na mocy prawa krajowego powiadamiają państwo bandery, państwo, którego obywatelem jest osoba fizyczna, która dopuściła się naruszenia, lub w którym osoba prawna uznana za odpowiedzialną za naruszenie ma siedzibę, oraz, w stosownych przypadkach, państwo nadbrzeżne, państwo portu lub państwo, w którym odbywa się przetwarzanie, o wszelkich ostatecznych orzeczeniach odnoszących się do takiego naruszenia.

W przypadku wykrycia na wodach unijnych lub w portach Unii poważnych naruszeń w odniesieniu do statków rybackich pływających pod banderą państwa trzeciego właściwe organy danego państwa członkowskiego niezwłocznie powiadamiają również Komisję o każdym ostatecznym orzeczeniu dotyczącym takich naruszeń.

2. W przypadku powiadomienia przez państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, państwo członkowskie bandery przypisuje odpowiednią liczbę punktów właścicielowi licencji połowowej i kapitanowi danego statku rybackiego.

Artykuł 93

Krajowe rejestry naruszeń przepisów

1. Państwa członkowskie zapisują w rejestrze krajowym wszystkie potwierdzone naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, popełnione przez statki rybackie pływające pod ich banderą lub przez ich obywateli oraz przez statki rybackie pływające pod banderą państwa trzeciego lub przez obywateli państw trzecich, w przypadku gdy naruszenia te zostały popełnione na wodach znajdujących się pod ich jurysdykcją lub na ich terytorium; zapisują również wszystkie wydane decyzje i nałożone kary oraz przypisaną im liczbę punktów. Naruszenia popełnione przez statki rybackie pływające pod ich banderą lub przez ich obywateli, będące przedmiotem sprawy o naruszenie przepisów w innych państwach członkowskich, są również zapisywane przez państwa członkowskie w ich krajowych rejestrach naruszeń przepisów po otrzymaniu powiadomienia o ostatecznym orzeczeniu wydanym przez państwo członkowskie sprawujące jurysdykcję na podstawie art. 92b.

▼M8

2. Przy podejmowaniu działań następczych w sprawie naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa państwo członkowskie może zwrócić się do innych państw członkowskich o dostarczenie informacji zawartych w ich krajowych rejestrach na temat statków rybackich i osób podejrzewanych przez wnioskujące państwo członkowskie o popełnienie danego naruszenia przepisów lub ujętych na gorącym uczynku przy popełnianiu danego naruszenia.

3. Gdy państwo członkowskie zwraca się do innego państwa członkowskiego o udzielenie informacji związanych z naruszeniem przepisów, to drugie państwo członkowskie udziela niezwłocznie odpowiednich informacji na temat odnośnych statków rybackich oraz osób fizycznych lub prawnych biorących udział w naruszeniu przepisów.

4. Dane zawarte w krajowym rejestrze naruszeń przepisów przechowywane są do celów niniejszego rozporządzenia tak długo jak to konieczne, jednak w każdym przypadku przez co najmniej pięć lat kalendarzowych, licząc od roku następującego po roku, w którym informacja została zapisana.

▼B

TYTUŁ IX

PROGRAMY KONTROLI

▼M8

Artykuł 93a

Krajowe programy kontroli

1. Państwa członkowskie ustanawiają roczne lub wieloletnie krajowe programy kontroli w zakresie inspekcji i kontroli przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

Krajowe programy kontroli opierają się na ryzyku i są aktualizowane raz do roku, w razie potrzeby, w szczególności z uwzględnieniem nowo przyjętych środków ochrony i kontroli oraz wszelkich dodatkowych danych.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich krajowych programach kontroli nie później niż trzy miesiące od ich ustanowienia lub aktualizacji.

2. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące krajowych programów kontroli oraz ustalenia wartości odniesienia dla kontroli i inspekcji z uwzględnieniem celów wspólnej polityki rybołówstwa oraz postępu technicznego i naukowego. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 93b

Sprawozdanie roczne państw członkowskich z kontroli i inspekcji

1. Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji i publikują na swojej stronie internetowej roczne sprawozdanie z kontroli i inspekcji przeprowadzonych w poprzednim roku. Do tego celu państwa członkowskie mogą odnieść się do informacji przekazanych na podstawie aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 95.

▼M8

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje:

a) istniejące zasoby dostępne na potrzeby kontroli i inspekcji: liczbę statków inspekcyjnych, oficjalnych statków powietrznych i oficjalnych zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych (BSP); inne środki kontroli i inspekcji; liczba zatrudnionych (ekwiwalent pełnego czasu pracy); przydzielone środki budżetowe;

b) liczba i rodzaj przeprowadzonych kontroli i inspekcji;

c) liczba i rodzaj wykrytych i potwierdzonych naruszeń, w tym poważnych naruszeń;

d) liczba działań następczych dla każdego rodzaju naruszenia, takich jak sankcje administracyjne, sankcje karne, środki natychmiastowego egzekwowania prawa lub liczba punktów przyznanych za potwierdzone naruszenia.

3. Do dnia 31 grudnia każdego roku Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej zestawienie informacji ze sprawozdań, o których mowa w ust. 1, obejmujących poprzedni rok. Komisja może zwrócić się do EFCA o pomoc w zestawieniu takich informacji.

4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące formatu i przekazywania sprawozdań, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

▼B

Artykuł 94

Wspólne programy kontroli

Państwa członkowskie mogą realizować, we współpracy ze sobą i ze swojej własnej inicjatywy, programy kontroli, inspekcji i nadzoru działalności połowowej.

Artykuł 95

Indywidualne programy kontroli i inspekcji

▼M8

1. Niektóre łowiska mogą być przedmiotem indywidualnych programów kontroli i inspekcji. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – i w porozumieniu z danymi państwami członkowskimi określić łowiska, które będą przedmiotem indywidualnych programów kontroli i inspekcji, w oparciu o potrzebę indywidualnej i skoordynowanej kontroli przedmiotowych łowisk. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

2. Akty wykonawcze przyjęte na podstawie ust. 1 określają cele, priorytety i procedury oraz wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych. Takie wartości odniesienia są ustalane na podstawie zarządzania ryzykiem i są poddawane okresowemu przeglądowi po przeprowadzeniu analizy uzyskanych wyników.

▼B

3. Po wejściu w życie planu wieloletniego oraz zanim będzie miał zastosowanie indywidualny program kontroli i inspekcji, każde państwo członkowskie ustanawia na podstawie zarządzania ryzykiem docelowe wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych.

▼B

4. Dane państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki mające na celu zapewnienie wdrożenia indywidualnych programów kontroli i inspekcji, w szczególności w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz do okresów i stref, w których mają one zostać wykorzystane.

TYTUŁ X

OCENA I KONTROLA PROWADZONE PRZEZ KOMISJĘ

Artykuł 96

Zasady ogólne

1. Komisja kontroluje i ocenia stosowanie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie, badając informacje i dokumenty oraz przeprowadzając weryfikacje, niezależne inspekcje i audyty, a także ułatwia koordynację i współpracę między nimi. W tym celu Komisja może, z własnej inicjatywy i za pomocą własnych środków, wszczynać i przeprowadzać dochodzenia, weryfikacje, inspekcje i audyty. Komisja może sprawdzać w szczególności:

a) wdrażanie i stosowanie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie i ich właściwe organy;

b) wdrażanie i stosowanie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa na wodach państwa trzeciego zgodnie z umową międzynarodową zawartą z tym państwem;

c) zgodność krajowych praktyk administracyjnych oraz działań w zakresie inspekcji i nadzoru z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa;

d) istnienie wymaganych dokumentów i ich zgodność z obowiązującymi przepisami;

e) okoliczności, w jakich państwa członkowskie prowadzą działania kontrolne;

f) wykrywanie naruszeń przepisów i postępowanie w sprawie takich naruszeń;

g) współpracę pomiędzy państwami członkowskimi.

2. Państwa członkowskie współpracują z Komisją, tak aby ułatwić jej wykonanie zadań. Państwa członkowskie zapewniają, aby weryfikacja, niezależna inspekcja i misje audytu przeprowadzane na mocy niniejszego tytułu nie były nagłaśniane ze szkodą dla misji. W sytuacjach, w których urzędnicy Komisji napotykają na trudności w trakcie wykonywania swoich obowiązków, dane państwa członkowskie zapewniają Komisji środki w celu wypełnienia jej zadań i umożliwiają urzędnikom Komisji dokonanie oceny konkretnych czynności kontrolnych i inspekcyjnych.

Państwa członkowskie udzielają Komisji pomocy, jakiej potrzebuje ona do wypełnienia swoich zadań.

▼B

Artykuł 97

Kompetencje urzędników Komisji

1. Urzędnicy Komisji mogą przeprowadzać weryfikacje i inspekcje na statkach rybackich, jak również w obiektach przedsiębiorstw i innych podmiotów prowadzących działalność odnoszącą się do wspólnej polityki rybołówstwa, i mają dostęp do wszelkich informacji i dokumentów niezbędnych do wykonywania ich obowiązków w takim samym zakresie i na tych samych warunkach co urzędnicy z państwa członkowskiego, w którym ma miejsce weryfikacja i inspekcja.

2. Urzędnicy Komisji są upoważnieni do kopiowania odpowiednich dokumentów i pobierania potrzebnych próbek, jeżeli mają uzasadnione powody, aby sądzić, że nie przestrzega się przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Mogą oni zażądać określenia tożsamości każdej osoby napotkanej w miejscach poddawanych inspekcji.

3. Urzędnicy Komisji nie mają uprawnień wychodzących poza uprawnienia inspektorów krajowych i nie mają uprawnień właściwych policji i organom ścigania.

4. Urzędnicy Komisji przedstawiają pisemne upoważnienie potwierdzające ich tożsamość i uprawnienia.

5. Komisja wydaje swoim urzędnikom pisemne instrukcje określające ich uprawnienia i cele ich działań.

Artykuł 98

Weryfikacje

1. W każdym przypadku, gdy Komisja uzna to za stosowne, jej urzędnicy mogą być obecni podczas działań kontrolnych prowadzanych przez krajowe organy kontrolne. W ramach tych misji weryfikacyjnych Komisja nawiązuje właściwe kontakty z państwami członkowskimi, mając na celu, jeżeli to tylko możliwe, ustanowienie zadowalającego dla obu stron programu weryfikacji.

2. Dane państwo członkowskie dba o to, by dane podmioty lub osoby również poddały się weryfikacjom, o których mowa w ust. 1.

3. Jeżeli czynności kontrolne i inspekcyjne zaplanowane w ramach pierwotnego programu weryfikacji nie mogą zostać przeprowadzone z przyczyn rzeczowych, urzędnicy Komisji – we współpracy i w porozumieniu z właściwymi organami danego państwa członkowskiego – zmieniają pierwotny program weryfikacji.

4. W odniesieniu do kontroli i inspekcji morskich lub powietrznych dowódca statku lub statku powietrznego jest jedyną osobą odpowiadającą za przeprowadzenie czynności w ramach kontroli i inspekcji. Przy wykonywaniu swoich zadań należycie uwzględnia on program weryfikacji, o którym mowa w ust. 1.

▼B

5. Komisja może spowodować, by jej urzędnikom odbywającym wizytację w państwie członkowskim w charakterze obserwatora towarzyszył jeden lub większa liczba urzędników innego państwa członkowskiego. Na wniosek Komisji wysyłające państwo członkowskie mianuje na obserwatorów, w razie potrzeby w krótkim terminie, wybranych urzędników krajowych. Państwa członkowskie mogą także sporządzić wykaz urzędników krajowych, których Komisja może zapraszać do udziału w takich kontrolach i inspekcjach. Komisja może wedle własnego uznania zapraszać do udziału urzędników krajowych figurujących w tym wykazie lub zgłoszonych Komisji. W stosownych przypadkach Komisja udostępnia wykaz wszystkim państwom członkowskim.

6. Urzędnicy Komisji mogą zdecydować – jeżeli uważają to za konieczne – aby misje weryfikacyjne, o których mowa w niniejszym artykule, przeprowadzać bez uprzedniego powiadomienia.

Artykuł 99

Inspekcje niezależne

1. Jeżeli istnieją powody, by przypuszczać, iż wystąpiły nieprawidłowości w stosowaniu przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, Komisja może przeprowadzić inspekcje niezależne. Inspekcje te są przeprowadzane z jej inicjatywy i bez obecności urzędników danego państwa członkowskiego.

2. Wszyscy operatorzy mogą podlegać inspekcjom niezależnym, jeżeli zostają one uznane za niezbędne.

3. W ramach niezależnych inspekcji na terytorium lub na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji danego państwa członkowskiego mają zastosowanie przepisy proceduralne tego państwa członkowskiego.

4. Jeżeli urzędnicy Komisji wykryją poważne naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia na terytorium lub wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji danego państwa członkowskiego, wówczas informują o tym niezwłocznie właściwe organy danego państwa członkowskiego, które podejmują wszelkie odpowiednie środki w odniesieniu do tego naruszenia.

Artykuł 100

Audyty

Komisja może przeprowadzać audyty systemów kontroli państw członkowskich. Audyty te mogą w szczególności zawierać ocenę:

a) systemu zarządzania kwotami i nakładem połowowym;

b) systemów zatwierdzania danych, w tym systemów kontroli krzyżowych systemów monitorowania statków, danych dotyczących połowów, nakładu połowowego i wprowadzania do obrotu oraz danych związanych z rejestrem floty rybackiej Wspólnoty, a także weryfikacji licencji połowowych i upoważnień do połowów;

c) organizacji administracyjnej, w tym dostatecznej ilości personelu będącego do dyspozycji i dostępnych środków, przeszkolenia personelu, określenia funkcji wszystkich organów odpowiedzialnych za kontrolę oraz mechanizmów wprowadzonych w celu koordynowania prac i wspólnej oceny wyników uzyskiwanych przez te organy;

▼B

d) systemów operacyjnych, w tym procedur kontroli wyznaczonych portów;

e) krajowych programów działań kontrolnych, w tym ustanowienia poziomów inspekcji i ich wdrożenia;

f) krajowych systemów kar, w tym adekwatności nałożonych kar, czasu trwania postępowania, korzyści ekonomicznych utraconych przez sprawców naruszenia przepisów oraz odstraszającego charakteru takich systemów kar.

Artykuł 101

Sprawozdania z weryfikacji, niezależnych inspekcji i audytu

1. Komisja informuje dane państwa członkowskie o wstępnych ustaleniach z weryfikacji i niezależnych inspekcji w terminie jednego dnia po ich przeprowadzeniu.

2. Po każdej weryfikacji, niezależnej inspekcji lub audycie urzędnicy Komisji sporządzają sprawozdanie z weryfikacji, niezależnej inspekcji lub audytu. Sprawozdanie to jest udostępniane danemu państwu członkowskiemu w terminie jednego miesiąca po przeprowadzeniu weryfikacji, niezależnej inspekcji lub audytu. Państwa członkowskie mają możliwość przedstawienia w terminie jednego miesiąca swoich uwag na temat ustaleń zawartych w sprawozdaniu.

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 2.

4. Komisja publikuje ostateczne sprawozdania z weryfikacji, niezależnej inspekcji i audytu, a także uwagi danych państw członkowskich, w bezpiecznej części swojej oficjalnej strony internetowej.

Artykuł 102

Postępowanie po sporządzeniu sprawozdań z weryfikacji, niezależnej inspekcji i audytu

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie wymagane przez nią informacje dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia. Składając wniosek o przekazanie informacji, Komisja określa rozsądny termin, w którym informacje te mają zostać przekazane.

2. Jeżeli Komisja stwierdzi, że wystąpiły nieprawidłowości w trakcie wykonywania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub że istniejące przepisy i metody w zakresie kontroli w pewnych państwach członkowskich nie są skuteczne, powiadamia o tym dane państwa członkowskie, które przeprowadzają następnie administracyjne postępowanie wyjaśniające, w którym mogą uczestniczyć urzędnicy Komisji.

▼M8

3. Dane państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wynikach postępowania wyjaśniającego i przesyłają jej sprawozdanie sporządzone nie później niż trzy miesiące po otrzymaniu wniosku Komisji. Komisja może, na podstawie należycie umotywowanego wniosku państwa członkowskiego, przedłużyć ten termin w granicach rozsądku w drodze aktów wykonawczych.

▼M8

4. Jeżeli administracyjne postępowanie wyjaśniające, o którym mowa w ust. 2, nie doprowadzi do usunięcia nieprawidłowości lub jeżeli Komisja stwierdzi braki w systemie kontroli państwa członkowskiego podczas weryfikacji lub niezależnych inspekcji, o których mowa w art. 98 i 99, lub w ramach audytu, o którym mowa w art. 100, Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustala z tym państwem członkowskim plan działania. Dane państwo członkowskie przyjmuje wszelkie niezbędne środki w celu realizacji tego planu działania.

▼B

TYTUŁ XI

ŚRODKI SŁUŻĄCE ZAPEWNIENIU REALIZACJI PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE CELÓW WSPÓLNEJ POLITYKI RYBOŁÓWSTWA

ROZDZIAŁ I

Środki finansowe

▼M4

_____

▼B

ROZDZIAŁ II

Zamykanie łowisk

Artykuł 104

Zamykanie łowisk z powodu niezgodności z celami wspólnej polityki rybołówstwa

▼M8

1. W przypadku gdy państwo członkowskie nie przestrzega swoich obowiązków dotyczących realizacji planu wieloletniego i gdy Komisja ma dowód, że nieprzestrzeganie tych obowiązków stanowi poważne zagrożenie dla ochrony danego stada lub danej grupy stad, Komisja może tymczasowo – w drodze aktów wykonawczych – zamknąć łowiska, których dotyczą te uchybienia, dla danego państwa członkowskiego.

▼B

2. Komisja przekazuje swoje ustalenia na piśmie oraz odpowiednią dokumentację danemu państwu członkowskiemu i ustala termin nieprzekraczający dziesięciu dni roboczych, w którym państwo członkowskie musi wykazać, że łowisko może być bezpiecznie eksploatowane.

3. Środki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy państwo członkowskie nie odpowie na wniosek Komisji w terminie ustalonym w ust. 2 lub jeżeli odpowiedź zostaje uznana za niezadowalającą lub jasno wskazuje, że niezbędne środki nie zostały wdrożone.

▼M8

4. Komisja odstępuje – w drodze aktów wykonawczych – od zamknięcia po przedstawieniu przez państwo członkowskie pisemnego i zadowalającego Komisję dowodu świadczącego o tym, że łowisko może być bezpiecznie eksploatowane.

▼M8

ROZDZIAŁ III

Odliczanie i dostosowania kwot i nakładu połowowego

▼B

Artykuł 105

Odliczanie kwot

1. Gdy Komisja ustali, że państwo członkowskie przekroczyło kwoty, które zostały mu przyznane, dokonuje odliczeń od przyszłych kwot tego państwa członkowskiego.

▼M8

2. W przypadku przekroczenia przyznanej w danym roku państwu członkowskiemu kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad Komisja dokonuje – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – odliczeń od rocznej kwoty, przydziału lub udziału państwa członkowskiego, które dokonało przełowienia, w następnym roku lub w następnych latach, przy zastosowaniu mnożnika zgodnie z następującą tabelą:

▼M5

Stopień przełowienia w stosunku do dozwolonych wielkości wyładunków	Mnożnik
Do 10 % włącznie	Przełowienie * 1,0
Powyżej 10 % do 20 % włącznie	Przełowienie * 1,2
Powyżej 20 % do 40 % włącznie	Przełowienie * 1,4
Powyżej 40 % do 50 % włącznie	Przełowienie * 1,8
Każde dalsze przełowienie powyżej 50 %	Przełowienie * 2,0

▼B

Jednakże we wszystkich przypadkach przełowienia odnoszących się do dozwolonych wyładunków wynoszących co najwyżej 100 ton zastosowanie ma odliczenie równe przełowieniu * 1,00.

▼M8

2a. W drodze odstępstwa od ust. 2 w przypadku przełowienia przez co najmniej jedno państwo członkowskie kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad dostępnego Unii na podstawie umowy międzynarodowej, Komisja – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – dokonuje odliczeń od danej kwoty, przydziału lub udziału tego państwa członkowskiego, które dokonało przełowienia, w tych samych ramach czasowych co odliczenia stosowane na podstawie danej umowy międzynarodowej oraz przy zastosowaniu mnożnika zgodnie z ust. 2 i 3.

▼M5

3. Oprócz mnożników, o których mowa w ust. 2, oraz pod warunkiem że stopień przełowienia w stosunku do dozwolonych wielkości wyładunków przekracza 10 %, stosuje się mnożnik wynoszący 1,5, jeżeli:

▼M5

a) państwo członkowskie wielokrotnie przekraczało w trakcie poprzednich dwóch lat przyznaną mu kwotę, przydział lub udział w stadzie lub grupie stad i przełowienia takie podlegały odliczeniom, o których mowa w ust. 2;

b) w dostępnych opiniach naukowych, technicznych i ekonomicznych, a w szczególności w sprawozdaniach sporządzonych przez STECF, stwierdzono, że przełowienie stanowi poważne zagrożenie dla ochrony danego stada; lub

c) stado jest objęte planem wieloletnim.

_____

▼M8

3a. W drodze odstępstwa od ust. 2 i 3, w przypadku gdy stosuje się również mnożnik na podstawie odpowiedniej umowy międzynarodowej dotyczącej udziału Unii, do odliczenia kwoty danego państwa członkowskiego ustalanego zgodnie z ust. 2a stosuje się ten z dwóch mnożników mających zastosowanie, który ma wyższą wartość.

4. W przypadku przekroczenia przyznanej w latach wcześniejszych państwu członkowskiemu kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad Komisja może – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – dokonać odliczeń kwot od przyszłych kwot tego państwa członkowskiego, aby uwzględnić poziom przełowienia.

5. Jeżeli odliczenie nie może być dokonane zgodnie z ust. 1 i 2 względem kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad, które zostały przełowione, ponieważ kwota, przydział lub udział w stadzie lub grupie stad nie jest przyznany danemu państwu członkowskiemu lub nie jest wystarczający, wówczas Komisja – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – może w następnym roku lub w następnych latach dokonać odliczeń od kwot dotyczących innych stad lub grup stad przyznanych temu państwu członkowskiemu w tym samym obszarze geograficznym lub o tej samej wartości handlowej zgodnie z ust. 1.

6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić szczegółowe przepisy dotyczące dostosowanej kwoty, w odniesieniu do której oblicza się przekroczenie, odliczeń kwot oraz czasu, przez jaki można dokonywać odliczeń. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

▼B

Artykuł 106

Odliczanie nakładu połowowego

▼M8

1. Gdy Komisja ustali, że państwo członkowskie przekroczyło nakład połowowy, który został mu przyznany, dokonuje – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – odliczeń od przyszłego nakładu połowowego tego państwa członkowskiego.

▼M8

2. Jeżeli nakład połowowy dostępny państwu członkowskiemu w obszarze geograficznym lub na łowisku został przekroczony, Komisja – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – dokonuje odliczeń od nakładu połowowego dostępnego państwu członkowskiemu w danym obszarze geograficznym lub łowisku, w następnym roku lub w następnych latach, przy zastosowaniu mnożnika zgodnie z następującą tabelą:

▼M5

Stopień przekroczenia dostępnego nakładu połowowego	Mnożnik
Do 10 % włącznie	Przekroczenie * 1,0
Powyżej 10 % do 20 % włącznie	Przekroczenie * 1,2
Powyżej 20 % do 40 % włącznie	Przekroczenie * 1,4
Powyżej 40 % do 50 % włącznie	Przekroczenie * 1,8
Każde dalsze przekroczenie powyżej 50 %	Przekroczenie * 2,0

▼M8

3. Jeżeli odliczenia zgodnie z ust. 2 nie można dokonać względem maksymalnego dozwolonego nakładu połowowego, który został przekroczony jako taki, ponieważ taki maksymalny dozwolony nakład połowowy nie jest dostępny danemu państwu członkowskiemu lub nie jest wystarczający, wówczas Komisja może – w drodze aktów wykonawczych i po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim – w następnym roku lub w następnych latach dokonać odliczeń od nakładu połowowego dostępnego temu państwu członkowskiemu w tym samym obszarze geograficznym zgodnie z ust. 2.

4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić szczegółowe przepisy dotyczące maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego, w odniesieniu do którego oblicza się wykorzystanie, odliczeń nakładu połowowego oraz czasu, przez jaki można dokonywać odliczeń. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

▼B

Artykuł 107

Odliczanie kwot z powodu nieprzestrzegania zasad wspólnej polityki rybołówstwa

▼M8

1. W przypadku gdy istnieją dowody, że przepisy dotyczące wspólnej polityki rybołówstwa nie są przestrzegane przez państwo członkowskie i że może z tego wynikać poważne zagrożenie dla ochrony stad podlegających uprawnieniom do połowów lub systemowi zarządzania nakładem połowowym, Komisja, w drodze aktów wykonawczych, może w następnym roku lub następnych latach dokonać odliczeń od rocznych kwot, przydziałów lub udziałów w stadzie lub grupie stad lub od nakładu połowowego dostępnych dla tego państwa członkowskiego, stosując zasadę proporcjonalności, z uwzględnieniem szkód poczynionych danym stadom.

▼B

2. Komisja przekazuje swoje ustalenia na piśmie danemu państwu członkowskiemu i ustala termin nieprzekraczający 15 dni roboczych, w którym państwo członkowskie musi wykazać, że łowisko może być bezpiecznie eksploatowane.

▼B

3. Środki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy państwo członkowskie nie odpowie na wniosek Komisji w terminie ustalonym w ust. 2 lub jeżeli odpowiedź zostaje uznana za niezadowalającą lub jasno wskazuje, że niezbędne środki nie zostały wdrożone.

▼M8

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 119a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do terminu, w którym państwa członkowskie muszą wykazać, że łowiska mogą być bezpiecznie eksploatowane, do materiału, jaki państwa członkowskie powinny umieścić w swojej odpowiedzi, i do oznaczania ilości, które mają zostać odliczone przy uwzględnieniu:

a) zakresu i charakteru nieprzestrzegania przepisów;

b) wagi zagrożenia dla ochrony stad;

c) szkód spowodowanych w stadzie przez nieprzestrzeganie przepisów.

Artykuł 107a

Dostosowanie uprawnień do połowów w przypadku zmniejszenia udziału Unii przypadającego na mocy umowy międzynarodowej

W przypadku gdy przełowienie przez co najmniej jedno państwo członkowskie kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad dostępnych Unii na podstawie umowy międzynarodowej prowadzi do zmniejszenia udziału Unii przypadającego na mocy tej umowy międzynarodowej, Rada, przy przydzielaniu uprawnień do połowów w odniesieniu do tego stada lub tej grupy stad na podstawie art. 43 ust. 3 TFUE i art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 na rok, dla którego dokonano tego zmniejszenia, dokonuje dostosowań kwot dla państw członkowskich, które nie dokonały przełowienia, poprzez zwiększenie ich do takiej wysokości, jaką te państwa członkowskie otrzymałyby, gdyby udział Unii na mocy tej umowy międzynarodowej nie został zmniejszony. Jeżeli takiego dostosowania nie można dokonać w danym roku ze względu na niewystarczający udział Unii, pozostałe ilości dostosowuje się w kolejnym roku.

▼B

ROZDZIAŁ IV

Środki nadzwyczajne

Artykuł 108

Środki nadzwyczajne

1. Jeżeli istnieją dowody, w tym dowody oparte na wynikach kontroli wyrywkowych przeprowadzonych przez Komisję, świadczące o tym, że działalność połowowa lub środki przyjęte przez państwo członkowskie lub państwa członkowskie są niezgodne ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi w ramach planów wieloletnich lub zagrażają ekosystemowi morskiemu oraz że sytuacja wymaga natychmiastowego podjęcia działań, Komisja może, na należycie umotywowany wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, ustanowić środki nadzwyczajne na maksymalny okres sześciu miesięcy. Komisja może podjąć nową decyzję o przedłużeniu stosowania środków nadzwyczajnych na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy.

▼B

2. Środki nadzwyczajne, o których mowa w ust. 1, są proporcjonalne do zagrożenia i mogą nimi być między innymi:

a) zawieszenie działalności połowowej statków pływających pod banderą danych państw członkowskich;

b) zamykanie łowisk;

c) zakazanie ►M5 unijnym ◄ operatorom przyjmowania wyładunków, umieszczania w sadzach w celu tuczenia i w celach chowu lub przeładunków ryb i produktów rybołówstwa złowionych przez statki pływające pod banderą danych państw członkowskich;

d) zakaz wprowadzania do obrotu lub wykorzystania do innych komercyjnych celów ryb i produktów rybołówstwa złowionych przez statki pływające pod banderą danych państw członkowskich;

e) zakaz dostarczania żywych ryb przeznaczonych do chowu w wodach podlegających jurysdykcji danych państw członkowskich;

f) zakaz przyjmowania żywych ryb złowionych przez statki pływające pod banderą danego państwa członkowskiego do celów chowu w wodach podlegających jurysdykcji innych państw członkowskich;

g) zakaz dokonywania połowów przez statki rybackie pływające pod banderą danego państwa członkowskiego w wodach podlegających jurysdykcji innych państw członkowskich;

h) odpowiednia zmiana danych dotyczących połowów przekazywanych przez państwa członkowskie.

3. Państwo członkowskie przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 1, jednocześnie Komisji i danym państwom członkowskim. Pozostałe państwa członkowskie mogą przedłożyć Komisji swoje uwagi na piśmie w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku. Komisja podejmuje decyzję w terminie 15 dni roboczych od otrzymania wniosku.

4. Środki nadzwyczajne mają skutek natychmiastowy. Powiadamia się o nich dane państwa członkowskie i publikuje się je w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5. Dane państwa członkowskie mogą się odwołać od decyzji Komisji do Rady w terminie 15 dni roboczych od otrzymania powiadomienia.

6. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie miesiąca od daty otrzymania odwołania.

▼B

TYTUŁ XII

DANE I INFORMACJE

ROZDZIAŁ I

Analiza i audyt danych

Artykuł 109

Ogólne zasady analizy danych

▼M8

1. Państwa członkowskie tworzą elektroniczną bazę danych do celów zatwierdzania danych zapisanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Zatwierdzanie zapisanych danych obejmuje poddanie ich kontroli krzyżowej, analizie i weryfikacji.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie dane zapisane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem były dokładne, kompletne i były przedkładane przez operatorów, kapitanów lub inne upoważnione osoby na podstawie niniejszego rozporządzenia z zachowaniem terminów określonych w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa.

2a. Do celu ust. 1 i 2:

a) państwa członkowskie za pomocą automatycznych algorytmów i mechanizmów komputerowych zatwierdzają następujące dane, w tym dane zapisane w kontekście umów w sprawie połowów, o których mowa w art. 3 ust. 1:

(i) dane dotyczące pozycji statku;

(ii) dane dotyczące działalności połowowej, w szczególności dane dotyczące wejścia na obszary połowowe i wyjścia z nich, dane dotyczące dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych, deklaracji przeładunkowych i uprzednich powiadomień;

(iii) dane dotyczące nakładu połowowego;

(iv) dane zawarte w deklaracjach przejęcia, dokumentach przewozowych i dokumentach sprzedaży;

(v) dane zawarte w licencjach połowowych i upoważnieniach do połowów;

(vi) dane dotyczące kontroli mocy silnika;

b) państwa członkowskie zatwierdzają również dane wymienione w lit. a), wykorzystując w szczególności następujące dane, o ile są dostępne:

(i) dane z systemu wykrywania statków;

(ii) dane dotyczące obserwacji;

(iii) dane AIS;

(iv) dane ze sprawozdań z inspekcji;

▼M8

(v) dane ze sprawozdań obserwatorów kontroli;

(vi) dane z systemów REM.

▼B

3. System zatwierdzania umożliwia natychmiastowe wykrywanie niespójności, błędów i brakujących informacji w danych.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby baza danych wyraźnie wyświetlała wszelkie niespójności danych wykryte przez system zatwierdzania danych. Baza danych zaznacza również wszystkie dane, które zostały skorygowane, oraz podaje przyczynę tej korekty.

▼M8

5. W razie wykrycia niespójności danych dane państwo członkowskie przeprowadza niezbędne postępowania wyjaśniające, analizy i kontrole krzyżowe oraz dokumentuje te czynności. Wyniki postępowań wyjaśniających i odpowiednią dokumentację przekazuje Komisji na żądanie. Jeżeli istnieją powody do tego, by podejrzewać, że dopuszczono się naruszenia przepisów, państwo członkowskie prowadzi również postępowania wyjaśniające i niezwłocznie przyjmuje konieczne natychmiastowe środki zgodnie z art. 85 i 91.

▼B

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby daty otrzymania, wprowadzenia, zatwierdzenia danych oraz daty podjęcia działań następczych w związku z wykrytymi niespójnościami były wyraźnie widoczne w bazie danych.

7. Jeżeli dane, o których mowa w ust. 2, nie zostają przekazane drogą elektroniczną, państwa członkowskie zapewniają ich natychmiastowe ręczne wprowadzenie do bazy danych.

▼M8

8. Państwa członkowskie ustanawiają i uaktualniają krajowy plan wdrożenia systemu zatwierdzania obejmującego dane wymienione w ust. 2a lit. a) i b) oraz działań podjętych w następstwie wykrycia niespójności. W planie tym państwa członkowskie określają priorytety zatwierdzania danych oraz późniejsze działania następcze podejmowane w związku wykryciem niespójności, postępując zgodnie z podejściem opartym na ryzyku. Państwa członkowskie przedkładają Komisji ten plan krajowy w terminie dwóch miesięcy od jego przyjęcia lub aktualizacji.

▼B

9. Jeżeli w następstwie własnych postępowań wyjaśniających Komisja wykryła niespójności w danych wprowadzonych do bazy danych państwa członkowskiego – oraz po przedstawieniu dokumentacji i skonsultowaniu się z danym państwem członkowskim – może zażądać od państwa członkowskiego zbadania powodów wystąpienia tych niespójności i, w razie potrzeby, skorygowania tych danych.

10. Uznaje się, że bazy danych stworzone i dane zebrane przez państwa członkowskie, o których to bazach danych i danych mowa w niniejszym rozporządzeniu, są autentyczne zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym.

▼M8

Artykuł 110

Dostęp do danych, przechowywanie i przetwarzanie danych

1. Państwa członkowskie zapewniają Komisji lub organowi przez nią wyznaczonemu, w każdej chwili i bez uprzedzenia, zdalny dostęp do następujących danych w formie niezagregowanej:

a) danych związanych z działalnością połowową, w tym danych dotyczących działalności połowowej w kontekście porozumień w sprawie połowów, o których mowa w art. 3 ust. 1;

(i) danych dotyczących pozycji statku;

(ii) danych dotyczących działalności połowowej, w szczególności danych dotyczących wejścia na obszary połowowe i wyjścia z nich, danych dotyczących dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych, deklaracji przeładunkowych i uprzednich powiadomień;

(iii) danych dotyczących nakładu połowowego;

(iv) danych zawartych w deklaracjach przejęcia, dokumentach przewozowych i dokumentach sprzedaży;

b) innych danych dotyczących kontroli:

(i) danych dotyczących obserwacji;

(ii) danych zawartych w licencjach połowowych i upoważnieniach do połowów;

(iii) danych ze sprawozdań z inspekcji;

(iv) danych dotyczących kontroli mocy silnika;

(v) danych ze sprawozdań obserwatorów kontroli;

(vi) krajowych programów kontrolnych;

(vii) wykazu urzędników krajowych;

c) elektronicznej bazy danych, o której mowa w art. 109, umożliwiającej weryfikację kompletności i jakości zgromadzonych danych.

2. Komisja lub wyznaczony przez nią organ może przetwarzać dane, o których mowa w ust. 1, w celu wypełniania swoich obowiązków zgodnie z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności do celów prowadzenia inspekcji, weryfikacji, audytów i kierowania zapytań lub zgodnie z postanowieniami zawartymi w porozumieniach z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi. Ponadto Komisja może wykorzystywać dane, o których mowa w ust. 1, do opracowywania, tworzenia i rozpowszechniania statystyk europejskich, w szczególności przez Eurostat zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 ([1]) i zgodnie z jego misją.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164).

▼M8

3. Do celów prowadzenia badań naukowych lub wydawania opinii naukowych dane wymienione w ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iv) oraz dane dotyczące połowów, odrzutów i wyładunków wymienione w ust. 1 lit. b) ppkt (iii) i (v) mogą, w razie potrzeby, zostać przedłożone niezależnym organom naukowym, które są uznawane na poziomie unijnym, krajowym lub międzynarodowym. Przed przekazaniem takich danych państwa członkowskie rozważają, czy badania naukowe mogą być prowadzone na podstawie danych spseudonimizowanych lub zanonimizowanych.

We wszelkich opiniach lub publikacjach opartych na takich danych dane te są anonimizowane.

4. Państwa członkowskie ustanawiają, wdrażają i utrzymują stosowne bazy danych dotyczących połowów zawierające dane, o których mowa w ust. 1.

5. Na uzasadniony wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi dane dotyczące naruszeń. Dane te obejmują w szczególności datę naruszenia, datę ostatecznej decyzji oraz zastosowane kary i środki, w tym przyznane punkty.

Artykuł 111

Wymiana danych

1. Każde państwo członkowskie bandery zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę odpowiednich informacji z innymi zainteresowanymi państwami członkowskimi, w szczególności w odniesieniu do:

a) danych dotyczących pozycji statku, gdy jego statki rybackie przebywają na wodach innego państwa członkowskiego;

b) informacji zawartych w dzienniku połowowym, gdy jego statki rybackie dokonują połowów na wodach innego państwa członkowskiego, lub wyładunków lub przeładunków w portach innego państwa członkowskiego;

c) deklaracji wyładunkowych i deklaracji przeładunkowych, gdy ten wyładunek lub przeładunek ma miejsce w portach innego państwa członkowskiego;

d) uprzednich powiadomień, gdy port, którego one dotyczą, znajduje się w innym państwie członkowskim;

e) dokumentów sprzedaży, dokumentów przewozowych i deklaracji przejęcia, gdy sprzedaż, przewóz lub przejęcie odbywają się w innym państwie członkowskim;

f) sprawozdań z inspekcji i z nadzoru oraz analizy ryzyka dla statków rybackich poddawanych inspekcji na wodach lub w portach innego państwa członkowskiego.

2. Każde nadbrzeżne państwo członkowskie zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę odpowiednich informacji z innymi zainteresowanymi państwami członkowskimi i Komisją lub wyznaczonym przez nią organem, w szczególności przez przesyłanie:

a) informacji z dokumentów sprzedaży dla państwa członkowskiego bandery, gdy pierwsza sprzedaż pochodzi ze statku rybackiego pływającego pod banderą innego państwa członkowskiego;

▼M8

b) informacji z deklaracji przejęcia, gdy ryby są przechowywane w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery lub państwo członkowskie wyładunku;

c) informacji z dokumentów sprzedaży i deklaracji przejęcia dla państwa członkowskiego, w którym nastąpił wyładunek;

d) dokumentów przewozowych dla państwa członkowskiego bandery, państwa członkowskiego przeznaczenia i tranzytu przewozu;

e) sprawozdań z inspekcji i z nadzoru.

3. Każde państwo członkowskie bandery zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę odpowiednich informacji dotyczących statków pływających pod jego banderą z Komisją lub organem przez nią wyznaczonym; w szczególności w odniesieniu do:

a) danych dotyczących pozycji statku;

b) informacji z dziennika połowowego;

c) deklaracji wyładunkowych i deklaracji przeładunkowych;

d) uprzedniego powiadomienia;

e) dokumentów sprzedaży, dokumentów przewozowych i deklaracji przejęcia;

f) sprawozdań z inspekcji i z nadzoru.

Artykuł 111a

Jednolite warunki w zakresie wdrażania przepisów dotyczących danych

Do celów przepisów wykonujących niniejszy rozdział Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące:

a) jakości danych, zgodności z terminami przekazywania danych przez operatorów, zatwierdzania danych, w tym przeprowadzania kontroli krzyżowych, analizy i weryfikacji;

b) wymiany danych między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją lub organem przez nią wyznaczonym;

c) dostępu Komisji lub organu przez nią wyznaczonego do danych;

d) dostępu organów naukowych Unii i Eurostatu do danych;

e) interoperacyjności i normalizacji baz danych;

f) danych wymienionych w art. 110 ust. 1 i 2, w tym dodatkowych szczególnych zabezpieczeń w zakresie przetwarzania danych osobowych i przepisów dotyczących bezpieczeństwa mających zastosowanie do baz danych.

▼M8

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

▼B

ROZDZIAŁ II

Poufność danych

▼M8

Artykuł 112

Ochrona danych osobowych

1. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ([1]) i (UE) 2018/1725 ([2]) oraz przepisy krajowe transponujące dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 ([3]) mają zastosowanie do przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia przez państwa członkowskie, Komisję i organ przez nią wyznaczony.

2. Dane osobowe zgromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą być przetwarzane wyłącznie w następujących celach, pod warunkiem że celów tych nie można osiągnąć przy użyciu danych, które nie pozwalają na identyfikację osób, których dane dotyczą:

a) monitorowanie uprawnień do połowów, w tym wykorzystania kwot połowowych;

b) zatwierdzanie danych;

c) monitorowanie działalności połowowej prowadzonej przez unijne statki rybackie lub działalności połowowej statków rybackich na wodach Unii;

d) monitorowanie kontroli działalności połowowej prowadzonej przez państwa członkowskie i w łańcuchu dostaw;

e) prowadzenie inspekcji, weryfikacji, audytów i kierowania zapytań;

f) opracowanie porozumień międzynarodowych i środków ochrony oraz zgodności z tymi porozumieniami i środkami;

g) zarządzanie ryzykiem, ocena polityki i ocena skutków;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

([3]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

▼**M8**

h) badania naukowe i opinie naukowe oraz tworzenie statystyk;

i) zapytania dotyczące skarg i naruszeń oraz postępowań sądowych lub administracyjnych;

j) ustanawianie lub przedstawianie dowodów dotyczących praw połowowych poszczególnych statków, państw członkowskich lub Unii.

3. Dane osobowe gromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów wymienionych w ust. 2, a w żadnym razie nie dłużej niż przez pięć lat od dnia, w którym państwo członkowskie lub Komisja uzyskały odpowiednie dane.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3:

a) dane osobowe gromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów wymienionych w ust. 2 lit. e) oraz i), a w żadnym razie nie dłużej niż do zakończenia danego postępowania administracyjnego lub sądowego lub do czasu potrzebnego na zastosowanie kar na podstawie niniejszego rozporządzenia, takich jak system punktów;

b) dane osobowe zawarte w informacjach wymienionych w art. 109 ust. 2a lit. a) ppkt (i)–(v) nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów wymienionych w ust. 2 lit. f) oraz j) niniejszego artykułu, a w żadnym razie nie dłużej niż przez dziesięć lat od dnia uzyskania odpowiednich danych przez państwo członkowskie, Komisję lub organ przez nią wyznaczony;

c) dane osobowe zawarte w informacjach wymienionych w art. 109 ust. 2a lit. a) ppkt (i)–(iv) nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne do celów wymienionych w ust. 2 lit. g) oraz h) niniejszego artykułu, a w żadnym razie nie dłużej niż przez 25 lat od dnia uzyskania odpowiednich danych przez państwo członkowskie, Komisję lub organ przez nią wyznaczony. Jeżeli informacje te są zatrzymywane przez dłuższy okres, gdy jest to konieczne do celów wymienionych w ust. 2 lit. g) i h) niniejszego artykułu, dane osobowe są anonimizowane lub pseudonimizowane.

5. Organy państw członkowskich uznaje się za administratorów w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679, w związku z przetwarzaniem danych osobowych, które gromadzą na podstawie niniejszego rozporządzenia.

6. Komisję uznaje się za administratora w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725, w związku z przetwarzaniem danych osobowych, które gromadzą na podstawie niniejszego rozporządzenia.

7. Komisja lub organ przez nią wyznaczony i organy państw członkowskich zapewniają bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych, które odbywa się w związku ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia. Komisja lub organ przez nią wyznaczony i organy państw członkowskich współpracują w zakresie zadań związanych z bezpieczeństwem.

▼M8

8. W szczególności Komisja przyjmuje konieczne środki, w tym plan bezpieczeństwa, plan ciągłości działania i plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej w celu:

a) fizycznej ochrony danych, w tym poprzez opracowywanie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej;

b) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania nośników danych;

c) uniemożliwienia nieuprawnionego wprowadzania danych i nieuprawnionego oglądania, zmieniania lub usuwania zapisanych danych osobowych;

d) uniemożliwienia nieuprawnionego przetwarzania danych i jakiegokolwiek nieuprawnionego kopiowania, modyfikowania lub usuwania danych;

e) zapewnienia, aby osoby upoważnione do dostępu do odpowiednich baz danych dotyczących połowów miały dostęp jedynie do danych objętych ich upoważnieniem dostępu, wyłącznie za pomocą niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika oraz poufnych haseł;

f) zapewnienia możliwości sprawdzenia i ustalenia, którym organom można przekazywać dane osobowe oraz które dane, kiedy, przez kogo i w jakim celu są przetwarzane w odpowiednich bazach danych dotyczących połowów;

g) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania danych osobowych w trakcie przekazywania danych osobowych do baz danych dotyczących połowów lub z takich baz danych lub podczas przewozu nośników danych, w szczególności za pomocą odpowiednich technik szyfrowania;

h) monitorowania skuteczności środków bezpieczeństwa, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz przyjmowania niezbędnych środków organizacyjnych w obszarze kontroli wewnętrznej, aby zapewnić zgodność z przepisami niniejszego rozporządzenia.

9. Organy państw członkowskich przyjmują środki równoważne tym, o których mowa w ust. 8, w zakresie bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez organy mające prawo dostępu do którejkolwiek z odpowiednich baz danych dotyczących połowów.

▼B

Artykuł 113

Poufność tajemnicy zawodowej i handlowej

▼M8

1. Państwa członkowskie i Komisja podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby dane objęte tajemnicą zawodową i handlową, gromadzone, otrzymywane i przesyłane w ramach niniejszego rozporządzenia, były traktowane zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami dotyczącymi tajemnicy zawodowej i handlowej.

▼**M8**

2. Dane, o których mowa w ust. 1, wymieniane między państwami członkowskimi a Komisją mogą być przesyłane osobom innym niż osoby z państw członkowskich lub z Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, których funkcje wymagają dostępu do takich danych, wyłącznie za zgodą państwa członkowskiego lub Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, które dostarczyły te dane. W przypadku odmowy państwo członkowskie, Komisja lub organ przez nią wyznaczony podaje powody odmowy przesłania danych. Brak odpowiedzi na wniosek o wyrażenie zgody w terminie jednego miesiąca uznaje się za zgodę.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, nie są wykorzystywane w żadnym innym celu niż cel przewidziany w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem za zgodą państwa członkowskiego, Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, który przekazał te dane, i pod warunkiem że przepisy obowiązujące w państwie członkowskim organu otrzymującego dane nie zabraniają takiego wykorzystania. W przypadku odmowy państwo członkowskie, Komisja lub organ przez nią wyznaczony podaje powody odmowy.

▼**B**

4. Dane przekazane w ramach niniejszego rozporządzenia osobom pracującym dla właściwych organów, sądów, innych organów publicznych i Komisji lub wyznaczonego przez nią organu, których ujawnienie przyniosłoby szkodę w odniesieniu do:

a) ochrony prywatności i integralności jednostki, zgodnie z prawodawstwem ►**M5** unijnym ◄ dotyczącym ochrony danych osobowych;

b) interesów handlowych osoby fizycznej lub prawnej, w tym własności intelektualnej;

c) postępowania sądowego lub porady prawnej; lub

d) zakresu inspekcji lub postępowań wyjaśniających;

podlegają obowiązującym przepisom dotyczącym poufności. Informacje mogą być zawsze ujawnione, gdy okaże się to konieczne do zaprzestania lub zakazania naruszania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

5. Dane, o których mowa w ust. 1, objęte są taką samą ochroną jak podobne dane na mocy ustawodawstwa krajowego państwa członkowskiego, które je otrzymuje, oraz na mocy odpowiednich przepisów mających zastosowanie do instytucji ►**M5** unijnych ◄.

6. Niniejszy artykuł nie może być traktowany jako przeszkoda w wykorzystywaniu danych uzyskanych na mocy niniejszego rozporządzenia w ramach działań i postępowań prawnych podjętych wskutek nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Właściwe organy państwa członkowskiego przekazującego dane są informowane o wszelkich przypadkach wykorzystywania tych danych do tych celów.

▼B

7. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z międzynarodowych konwencji, dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych.

ROZDZIAŁ III

Oficjalne strony internetowe

▼M8

Artykuł 114

Oficjalne strony internetowe

Do celów niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie tworzą i uaktualniają oficjalne strony internetowe dla operatorów i ogółu społeczeństwa zawierające co najmniej informacje wymienione w art. 115.

Artykuł 115

Treść oficjalnych stron internetowych

Na swoich oficjalnych stronach internetowych państwa członkowskie niezwłocznie podają następujące informacje – lub podają do nich bezpośredni link:

a) nazwy i adresy właściwych organów odpowiadających za wydawanie licencji połowowych, o których mowa w art. 6, i upoważnień do połowów, o których mowa w art. 7 i 7a;

b) wykaz wyznaczonych portów, z określeniem godzin pracy, do celów przeładunku, o których mowa w art. 20;

c) miesiąc po wejściu w życie planu wieloletniego oraz po zatwierdzeniu przez Komisję – wykaz wyznaczonych portów, o których mowa w art. 43, z określeniem godzin pracy i, w terminie następnych 30 dni, związane z nimi warunki zapisywania i zgłaszania ilości w odniesieniu do każdego wyładunku gatunków objętych planem wieloletnim;

d) decyzje o doraźnych zamknięciach, w tym jasno określające geograficzny obszar łowisk, których dotyczy zamknięcie, czas trwania zamknięcia oraz warunki regulujące połowy w tym obszarze podczas zamknięcia;

e) dane punktu kontaktowego do przesyłania lub przekazywania dzienników połowowych, uprzednich powiadomień, deklaracji przeładunkowych, deklaracji wyładunkowych, dokumentów sprzedaży, deklaracji przejęcia i dokumentów przewozowych, o których mowa w art. 14, 17, 20, 23, 54d, 55, 62, 66 i 68;

f) mapy ze współrzędnymi obszarów objętych tymczasowym doraźnym zamknięciem wraz z określeniem czasu trwania zamknięcia oraz warunków regulujących połowy w tych obszarach w trakcie zamknięcia;

▼M8

g) decyzję o zamknięciu łowiska na podstawie art. 35, w tym wszelkie niezbędne szczegółowe informacje;

h) wykaz obszarów ograniczonych połowów i odpowiadające im ograniczenia;

i) wykaz operatorów, którzy na podstawie art. 60 ust. 5 są upoważnieni do przeprowadzenia ważenia, z określeniem portu i wagi najazdowej;

j) krajowy program kontroli, o którym mowa w art. 93a, z wyjątkiem tych części, których ujawnienie mogłoby osłabić skuteczność kontroli;

k) roczne sprawozdanie z kontroli i inspekcji oraz link do strony internetowej Komisji, w tym zestawienie informacji ze sprawozdań, o których mowa w art. 93b ust. 1;

l) krótszy termin uprzedniego powiadomienia określony na podstawie art. 17 ust. 1a.

▼B

TYTUŁ XIII

WYKONANIE

Artykuł 117

Współpraca administracyjna

1. W celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia organy odpowiedzialne za wykonanie niniejszego rozporządzenia w państwach członkowskich współpracują ze sobą, z właściwymi organami państw trzecich, z Komisją oraz z wyznaczonym przez nią organem.

2. Na potrzeby, o których mowa w ust. 1, ustanawia się system wzajemnej pomocy obejmujący przepisy dotyczące wymiany informacji w odpowiedzi na złożony wniosek lub z własnej inicjatywy.

3. Państwa członkowskie, w których miała miejsce działalność połowowa, przekazują Komisji, na jej wniosek i drogą elektroniczną, wszelkie odpowiednie informacje w tym samym czasie, kiedy są one przekazywane państwu członkowskiemu bandery statku rybackiego.

▼M8

4. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy w sprawie wzajemnej pomocy dotyczące:

a) współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi, państwami trzecimi, Komisją i organem przez nią wyznaczonym;

b) wyznaczenia jednego organu państwa członkowskiego;

c) informowania o środkach następczych przyjętych przez organy krajowe w wyniku wymiany informacji;

▼M8

d) wniosków o pomoc, w tym wniosków o udzielenie informacji, o przyjęcie środków i o zawiadomienia administracyjne, a także określania terminów na udzielenie odpowiedzi;

e) informacji przekazywanych bez uprzedniego wniosku;

f) stosunków państw członkowskich z Komisją i państwami trzecimi.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

▼B

Artykuł 118

Obowiązki w zakresie sprawozdawczości

1. Co pięć lat państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdania dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Na podstawie sprawozdań złożonych przez państwa członkowskie oraz na podstawie własnych obserwacji Komisja sporządza co pięć lat sprawozdanie, które przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

3. Ocena skutków niniejszego rozporządzenia dla wspólnej polityki rybołówstwa zostanie przeprowadzona przez Komisję pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

4. Państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie określające przepisy, które zostały zastosowane do sporządzenia sprawozdań na temat danych podstawowych.

▼M8

5. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące treści i formy sprawozdań sporządzanych przez państwa członkowskie.

Te akty wykonawcze Nsą przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 119 ust. 2.

Artykuł 119

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury, ustanowiony w art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([1]).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 119a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

▼M8

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o którym mowa w art. 9a ust. 5, art. 15b ust. 1, art. 17 ust. 6, art. 21 ust. 6, art. 22 ust. 3, art. 24 ust. 4, art. 41 ust. 4, art. 44 ust. 4, art. 58 ust. 10, 11 i 12, art. 60a ust. 2, art. 73 ust. 9, art. 74 ust. 11, art. 75 ust. 2, art. 90 ust. 4, art. 92 ust. 12 i art. 107 ust. 4, powierza się Komisji na czas nieokreślony.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 9a ust. 5, art. 15b ust. 1, art. 17 ust. 6, art. 21 ust. 6, art. 22 ust. 3, art. 24 ust. 4, art. 41 ust. 4, art. 44 ust. 4, art. 58 ust. 10, 11 i 12, art. 60a ust. 2, art. 73 ust. 9, art. 74 ust. 11, art. 75 ust. 2, art. 90 ust. 4, art. 92 ust. 12 i art. 107 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ([1]).

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 9a ust. 5, art. 15b ust. 1, art. 17 ust. 6, art. 21 ust. 6, art. 22 ust. 3, art. 24 ust. 4, art. 41 ust. 4, art. 44 ust. 4, art. 58 ust. 10, 11 i 12, art. 60a ust. 2, art. 73 ust. 9, art. 74 ust. 11, art. 75 ust. 2, art. 90 ust. 4, art. 92 ust. 12 i art. 107 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

▼C4

TYTUŁ XIV

▼B

ZMIANY I UCHYLENIA

▼M6

———————

▼B

Artykuł 121

Zmiany do innych rozporządzeń

1. W rozporządzeniu (WE) nr 847/96 skreśla się art. 5.

([1]) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

▼B

2. W rozporządzeniu (WE) nr 2371/2002 wprowadza się następujące zmiany:

a) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 21*

Wspólnotowy system kontroli i egzekucji przepisów

Dostęp do wód i zasobów oraz prowadzenie działalności, jak to określono w art. 1, podlegają kontroli; egzekwuje się także przestrzeganie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. W tym celu ustanawia się wspólnotowy system kontroli, inspekcji i egzekwowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.”;

b) skreśla się art. 22–28.

3. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 811/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającym środki dla odnowy zasobów morszczuka północnego ([1]) skreśla się art. 7, 8, 10, 11, 12 i 13.

4. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 2115/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. wprowadzającym program odbudowy zasobów halibuta grenlandzkiego w ramach Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku ([2]) skreśla się art. 7.

5. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 2166/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiającym środki służące odnowieniu zasobów morszczuka nowozelandzkiego i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego ([3]) skreśla się rozdział IV.

6. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 388/2006 z dnia 23 lutego 2006 r. ustanawiającym wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w Zatoce Biskajskiej ([4]) skreśla się rozdział IV.

7. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 509/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiającym wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w zachodniej części kanału La Manche ([5]) skreśla się rozdział IV.

8. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 676/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. ustanawiającym wieloletni plan zarządzania połowami gładzicy i soli w Morzu Północnym ([6]) skreśla się rozdział IV.

([1]) Dz.U. L 150 z 30.4.2004, s. 1.
([2]) Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 3.
([3]) Dz.U. L 345 z 28.12.2005, s. 5.
([4]) Dz.U. L 65 z 7.3.2006, s. 1.
([5]) Dz.U. L 122 z 11.5.2007, s. 7.
([6]) Dz.U. L 157 z 19.6.2007, s. 1.

▼B

9. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 1098/2007 dnia 18 września 2007 r. ustanawiającym wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów ([1]) skreśla się art. 10 ust. 3 i 4, art. 11 ust. 2 i 3, art. 12, 13, 15, art. 18 ust. 2 i 3, art. 19 i 20, art. 22 akapit drugi, art. 23, 24 i 25.

10. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 1300/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającym wieloletni plan dotyczący zasobów śledzia występujących przy zachodnim wybrzeżu Szkocji oraz połowów tych zasobów ([2]) skreśla się art. 5 i 6.

11. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 1342/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającym długoterminowy plan w zakresie zasobów dorsza i połowów tych zasobów ([3]) skreśla się art. 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28 i 29.

Artykuł 122

Uchylenia

1. Uchyla się rozporządzenie (EWG) nr 2847/93, z wyjątkiem art. 6, 8 i 11, które zostają uchylone ze skutkiem od daty wejścia w życie przepisów wykonawczych do art. 14, 21 i 23 niniejszego rozporządzenia, oraz z wyjątkiem art. 5, art. 9 ust. 5 i art. 13, 21 i 34, które zostają uchylone ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r.

2. Rozporządzenie (WE) nr 1627/94 uchyla się ze skutkiem od daty wejścia w życie przepisów wykonawczych do art. 7 niniejszego rozporządzenia.

3. Rozporządzenie (WE) nr 1966/2006 uchyla się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r.

Artykuł 123

Odesłania

Odesłania do uchylonych rozporządzeń i przepisów skreślonych zgodnie z art. 121 traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku II.

▼C4

TYTUŁ XV

▼B

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 124

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

([1]) Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 1.
([2]) Dz.U. L 344 z 20.12.2008, s. 6.
([3]) Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 20.

▼B

Jednakże:

a) art. 33 ust. 6 i 9, art. 37, 43, 58, 60, 61, 63, 67, 68, 73, 78 i 84, art. 90 ust. 2, 3 i 4, art. 93 i 117 oraz art. 121 ust. 3–11 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2011 r.;

b) art. 6, 7, 14, 21 i 23 mają zastosowanie od dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych do nich;

c) art. 92 stosuje się po upływie sześciu miesięcy od wejścia w życie przepisów wykonawczych do niego.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼M8

_____

▼B

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 2847/93	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1 i 2
art. 1 ust. 2	art. 5 ust. 3
art. 1 ust. 3	art. 2
art. 2	art. 5
art. 3	art. 9
art. 4 ust. 1	art. 5
art. 4 ust. 2	art. 75
art. 5 lit. a) i b)	art. 74
art. 5 lit. c)	art. 8
art. 6	art. 14, 15 i 16
art. 7	art. 17 i 18
art. 8	art. 23, 24 i 25
art. 9 ust. 1, 2, 3, 4, 4a, 5, 6, 7, 8 i 9	art. 62, 63, 64, 65 i 68
art. 9 ust. 4b i 5	art. 66 i 67
art. 11	art. 20, 21 i 22
art. 13	art. 68
art. 14	art. 59
art. 15 ust. 1, 2 i 4	art. 33 i 34
art. 15 ust. 3	art. 36
art. 16	art. 117
art. 17	art. 5
art. 19	art. 112 i 113
tytuł IIA	tytuł IV rozdział I sekcja 2
art. 20 ust. 1	art. 47
art. 20 ust. 2	art. 49
art. 21 ust. 1	art. 33
art. 21 ust. 2	art. 35
art. 21 ust. 3	art. 36
art. 21 ust. 4	art. 37
art. 21a	art. 35
art. 21b	art. 34

▼B

Rozporządzenie (EWG) nr 2847/93	Niniejsze rozporządzenie
art. 21c	art. 36
art. 23	art. 105
tytuł V	tytuł IV rozdział II i art. 109
art. 28 ust. 1	art. 56
art. 28 ust. 2	art. 57 i 70
art. 28 ust. 2a	art. 56
art. 29	art. 96, 97, 98 i 99
art. 30	art. 102
art. 31 ust. 1 i 2	art. 89 i 90
art. 31 ust. 4	art. 86
art. 32 ust. 1	art. 85
art. 32 ust. 2	art. 88
art. 33	art. 86
art. 34	art. 117
art. 34a	art. 117
art. 34b	art. 98
art. 34c	art. 95
art. 35	art. 118
art. 36	art. 119
art. 37	art. 112 i 113
art. 38	art. 3
art. 39	art. 122
art. 40	art. 124
Rozporządzenie (WE) nr 1627/94	Niniejsze rozporządzenie
całe rozporządzenie	art. 7
Rozporządzenie (WE) nr 847/96	Niniejsze rozporządzenie
art. 5	art. 106
Rozporządzenie (WE) nr 2371/2002	Niniejsze rozporządzenie
art. 21	art. 1 i 2
art. 22 ust. 1	art. 6, 7, 8, 9, 14 i 75
art. 22 ust. 2	art. 58, 59, 62, 68 i 75
art. 23 ust. 3	art. 5 ust. 3, art. 5 ust. 5 i art. 11
art. 23 ust. 4	art. 105 i 106

▼B

Rozporządzenie (EWG) nr 2847/93	Niniejsze rozporządzenie
art. 24	art. 5, tytuł VII i art. 71 i 91
art. 25	rozdziały III i IV tytułu VII i art. 89
art. 26 ust. 1	art. 96
art. 26 ust. 2	art. 108
art. 26 ust. 4	art. 36
art. 27 ust. 1	art. 96–99
art. 27 ust. 2	art. 101 i 102
art. 28 ust. 1	art. 117
art. 28 ust. 3	art. 80, 81 i 83
art. 28 ust. 4	art. 79
art. 28 ust. 5	art. 74
Rozporządzenie (WE) nr 811/2004	Niniejsze rozporządzenie
art. 7	art. 14 ust. 2
art. 8	art. 17
art. 10	art. 14 ust. 3
art. 11	art. 44
art. 12	art. 60 ust. 6
Rozporządzenie (WE) nr 2166/2005	Niniejsze rozporządzenie
art. 9	art. 14 ust. 3
art. 10	art. 60 ust. 1
art. 12	art. 44
art. 13	art. 60 ust. 6
Rozporządzenie (WE) nr 2115/2005	Niniejsze rozporządzenie
art. 7	art. 14 ust. 3
Rozporządzenie (WE) nr 388/2006	Niniejsze rozporządzenie
art. 7	art. 14 ust. 3
art. 8	art. 60 ust. 1
art. 10	art. 44
art. 11	art. 60 ust. 6
Rozporządzenie (WE) nr 509/2007	Niniejsze rozporządzenie
art. 6	art. 14 ust. 3
art. 8	art. 44
art. 9	art. 60 ust. 6
Rozporządzenie (WE) nr 676/2007	Niniejsze rozporządzenie
art. 10	art. 14 ust. 2

▼B

Rozporządzenie (EWG) nr 2847/93	Niniejsze rozporządzenie
art. 11	art. 14 ust. 3
art. 12	art. 60 ust. 1
art. 14	art. 44
art. 15	art. 60 ust. 6
Rozporządzenie (WE) nr 1098/2007	Niniejsze rozporządzenie
art. 15	art. 14 ust. 3
art. 19	art. 60 ust. 1
art. 24	art. 46
Rozporządzenie (WE) nr 1342/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 19 ust. 1	art. 109 ust. 2
art. 19 ust. 2	art. 115
art. 20	art. 60
art. 22	art. 42
art. 23	art. 46
art. 24	art. 17
art. 25	art. 43
art. 26	art. 14 ust. 2
art. 27	art. 44
art. 28	art. 60 ust. 6

▼**M8**

ZAŁĄCZNIK III

Punkty przydzielane posiadaczom unijnych licencji połowowych lub unijnym kapitanom za poważne naruszenia

Artykuł	Poważne naruszenie	Punkty
art. 90 ust. 2 lit. a)	Prowadzenie połowów bez ważnej licencji, upoważnienia lub pozwolenia wydanych przez państwo bandery lub odpowiednie państwo nadbrzeżne.	7
art. 90 ust. 2 lit. b)	Fałszowanie lub zatajanie oznakowań, oznaczeń identyfikacyjnych lub rejestracji statku rybackiego.	5
art. 90 ust. 2 lit. c)	Ukrywanie dowodów związanych z dochodzeniem, manipulowanie nimi lub ich usuwanie.	5
art. 90 ust. 2 lit. d)	Utrudnianie pracy urzędników lub obserwatorów podczas wykonywania przez nich obowiązków.	7
art. 90 ust. 2 lit. e)	Dokonywanie przeładunku bez wymaganego zezwolenia lub w przypadku, gdy jest to zakazane.	7
art. 90 ust. 2 lit. f)	Prowadzenie operacji przekazywania lub umieszczania w sadzach, w szczególności te o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2023/2053, z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.	5
art. 90 ust. 2 lit. g)	Dokonywanie przeładunku ze statków ujętych w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, jak również dokonywanie przeładunku na takie statki lub prowadzenie z nimi operacji przekazywania, uczestnictwo we wspólnych operacjach połowowych z takimi statkami, udzielanie im wsparcia lub ich zaopatrywanie.	7
art. 90 ust. 2 lit. h)	Uczestnictwo, w tym jako beneficjent rzeczywisty zdefiniowany w art. 3 pkt 6 dyrektywy (UE) 2015/849, w prowadzeniu operacji przez statek ujęty w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, o której mowa w art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, w zarządzaniu takim statkiem i we własności tego statku lub świadczenie usług, w tym logistycznych, ubezpieczeniowych i innych usług finansowych, na rzecz operatorów związanych z takim statkiem.	7
art. 90 ust. 2 lit. i)	Prowadzenie działalności połowowej z naruszeniem przepisów mających zastosowanie na obszarze ograniczonych połowów.	6
art. 90 ust. 2 lit. j)	Połowy, odłów, zatrzymywanie na pokładzie, przeładunek, wyładunek, przechowywanie, sprzedaż, wystawianie lub oferowanie do sprzedaży gatunków, w odniesieniu do których takie działania są zakazane, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 10 i 11 rozporządzenia (UE) 2019/1241.	7
art. 90 ust. 2 lit. k)	Prowadzenie działalności połowowej z udziałem gatunków objętych limitami połowowymi, w odniesieniu do których operator nie dysponuje kwotą lub nie ma dostępu do kwoty państwa członkowskiego bandery, gatunków, w odniesieniu do których kwota została wyczerpana, lub gatunków objętych moratorium na połowy, tymczasowym zakazem lub okresem zamkniętym, z wyjątkiem przypadkowych połowów, chyba że działalność stanowi poważne naruszenie na podstawie art. 90 ust. 2 lit. j).	7
art. 90 ust. 2 lit. m)	Stosowanie zakazanych narzędzi połowowych lub metod, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) 2019/1241 lub we wszelkich innych równoważnych przepisach wspólnej polityki rybołówstwa.	7

▼M8

Artykuł	Poważne naruszenie	Punkty
art. 90 ust. 2 lit. n)	Fałszowanie dokumentów, informacji lub danych, zapisanych na papierze lub przechowywanych w formie elektronicznej, o których mowa w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa.	5
art. 90 ust. 2 lit. o)	Manipulowanie przy silniku lub urządzeniach do monitorowania ciągłej mocy silnika mające na celu zwiększenie mocy statku ponad maksymalną ciągłą moc silnika zgodną z certyfikatem silnika.	6
art. 90 ust. 2 lit. p)	Prowadzenie działalności połowowej z wykorzystaniem pracy przymusowej, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 Konwencji MOP nr 29 dotyczącej pracy przymusowej.	7
art. 90 ust. 3 lit. a)	Wykorzystanie sfałszowanych lub nieważnych dokumentów, informacji lub danych, zapisanych na papierze lub przechowywanych w formie elektronicznej, o których mowa w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa.	5
art. 90 ust. 3 lit. b)	Niedopełnienie obowiązków dokładnego zapisywania, przechowywania i przekazywania danych związanych z działalnością połowową, w tym danych przekazywanych za pośrednictwem systemu monitorowania statków, a także danych dotyczących uprzednich powiadomień, deklaracji połowowych, deklaracji przeładunkowych, dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych, rejestrów ważenia, deklaracji przejęcia, dokumentów przewozowych lub dokumentów sprzedaży zgodnie z wymogami przepisów wspólnej polityki rybołówstwa z wyjątkiem obowiązków odnoszących się do marginesu tolerancji, o którym mowa w art. 90 ust. 3 lit. c).	3
art. 90 ust. 3 lit. c)	Niedopełnienie obowiązku dokładnego zapisu szacunkowych ilości w granicach dopuszczalnego marginesu tolerancji, zgodnie z art. 14 ust. 3 i 4 oraz art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia oraz art. 13 rozporządzenia (UE) 2016/1139.	3
art. 90 ust. 3 lit. d)	Niedopełnienie obowiązków dotyczących właściwości lub stosowania narzędzi połowowych, dźwiękowych urządzeń odstraszających, selektywności lub urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, w szczególności w odniesieniu do oznaczeń i identyfikacji, obszarów, głębokości, okresów, liczby narzędzi i rozmiaru oczek sieci, lub urządzeń sortujących, separatora wody lub przetwarzania lub nieprzestrzeganie środków w zakresie ograniczania przypadkowych połowów gatunków wrażliwych zgodnie z wymogami przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, chyba że działanie stanowi poważne naruszenie na podstawie art. 90 ust. 2.	4
art. 90 ust. 3 lit. e)	Niedopełnienie obowiązku wyciągnięcia i zatrzymania na pokładzie statku rybackiego, również w związku z powodowaniem wyślizgiwania się, lub niedopełnienie obowiązku wyładunku lub, w stosownych przypadkach, przeładunku lub przekazania gatunków objętych obowiązkiem wyładunku, w tym połowów o rozmiarze mniejszym niż minimalny rozmiar do celów ochrony, będące naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa mających zastosowanie do połowów lub danych obszarów połowowych.	5
art. 90 ust. 3 lit. f)	Prowadzenie działalności połowowej na obszarze regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem w sposób niezgodny z mającymi zastosowanie środkami ochrony i zarządzania tej organizacji lub z ich naruszeniem, chyba że działalność ta stanowi poważne naruszenie na podstawie art. 90 ust. 2 lub na podstawie innych liter art. 90 ust. 3.	5
art. 90 ust. 3 lit. i)	Dopuszczenie się wielokrotnych naruszeń przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.	5

▼**M8**

Artykuł	Poważne naruszenie	Punkty
art. 90 ust. 3 lit. k)	Wykorzystywanie mocy silnika przekraczającej maksymalną ciągłą moc silnika certyfikowaną i zarejestrowaną w rejestrze floty rybackiej państwa członkowskiego.	5
art. 90 ust. 3 lit. l)	Wyładunki w portach państw trzecich bez uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w art. 19a.	5
art. 90 ust. 3 lit. n)	Nielegalne zbycie narzędzi połowowych lub narzędzi na morzu ze statku rybackiego.	5
art. 90 ust. 3 lit. j)	Prowadzenie któregokolwiek z działań, o których mowa w art. 90 ust. 2 lit. g), w odniesieniu do statku prowadzącego połowy NNN w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, ale niewymienionego w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem.	5

▼M8

ZAŁĄCZNIK IV [1]

Kryteria kwalifikacji danego działania jako poważne naruszenie zgodnie z art. 90 ust. 3

Działanie	Kryteria
art. 90 ust. 3 lit. a) Wykorzystanie sfałszowanych lub nieważnych dokumentów, informacji lub danych, zapisanych na papierze lub przechowywanych w formie elektronicznej, o których mowa w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa.	a) Dokumenty, dane lub informacje celowo wykorzystywane w interesie własnym lub w interesie strony trzeciej w celu uzyskania korzyści; b) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. a), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed dniem popełnienia odnośnego naruszenia.
art. 90 ust. 3 lit. b) Niedopełnienie obowiązków dokładnego zapisywania, przechowywania i przekazywania danych związanych z działalnością połowową, w tym danych przekazywanych za pośrednictwem systemu monitorowania statków, a także danych dotyczących uprzednich powiadomień, deklaracji połowowych, deklaracji przeładunkowych, dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych, rejestrów ważenia, deklaracji przejęcia, dokumentów przewozowych lub dokumentów sprzedaży zgodnie z wymogami przepisów wspólnej polityki rybołówstwa z wyjątkiem obowiązków odnoszących się do marginesu tolerancji, o którym mowa w art. 90 ust. 3 lit. c).	a) W przypadku gdy produkty rybołówstwa związane z naruszeniem stanowią co najmniej 10 % całkowitej masy odnośnych produktów; b) niezapisywanie i niezgłaszanie połowów gatunków podlegających obowiązkowi wyładunku w podziale na gatunki, zaciąg, obszar, dzień lub rejs połowowy, w zależności od wagi czynu zabronionego, która zostanie określona przez właściwe organy państwa członkowskiego, z uwzględnieniem w szczególności charakteru i zakresu działalności, w tym szkody lub poziomu szkód dla danych zasobów rybnych i środowiska morskiego; c) ingerowanie w instalację lub funkcjonowanie systemu monitorowania statku, AIS, dziennika połowowego, systemu REM, systemu ważenia, urządzenia do monitorowania ciągłej mocy silnika lub każdego innego mającego zastosowanie systemu monitorowania danego państwa członkowskiego, w tym wyłączanie takiego systemu, z wyjątkiem przypadków, gdy zostało to zatwierdzone przez właściwe organy; d) brak danych i informacji zapisanych lub przesłanych do ośrodka monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery; e) niedopełnienie obowiązku powiadomienia organów państw członkowskich o nieprawidłowym działaniu systemu monitorowania statków, AIS, dziennika połowowego, systemu REM lub jakiegokolwiek innego urządzenia lub systemu monitorowania na podstawie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa; f) nieprzekazanie danych dotyczących działalności połowowej i operacji połowowych, w tym dokumentów sprzedaży, w przypadku gdy wyładunek lub przeładunek lub operacja połowowa miały miejsce poza wodami Unii; g) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. b), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.

[1] Przy obliczaniu wartości produktów rybołówstwa lub akwakultury uzyskanych w wyniku popełnienia naruszenia, o którym mowa w niniejszym załączniku, państwa członkowskie uwzględniają ceny krajowe pierwszej sprzedaży, ceny określone na głównych rynkach międzynarodowych właściwe dla danego gatunku i łowiska lub ceny podane na platformie Europejskiego Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury (EUMOFA) obowiązujące w czasie, kiedy dane naruszenie zostało popełnione.

▼M8

Działanie	Kryteria
art. 90 ust. 3 lit. c) Niedopełnienie obowiązku dokładnego zapisu szacunkowych ilości w granicach dopuszczalnego marginesu tolerancji, zgodnie z art. 14 ust. 3 i 4 oraz art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia oraz art. 13 rozporządzenia (UE) 2016/1139.	a) W przypadku gdy ilość produktów rybołówstwa przekraczająca dozwolony margines tolerancji jest równa lub wyższa niż 100 % dopuszczalnego marginesu tolerancji, obliczonego jako dopuszczalna kwota w procentach lub kilogramach lub, w przypadkach objętych art. 14 ust. 4 lit. a), gdy ilość produktów rybołówstwa przekraczająca dozwolony margines tolerancji wynosi 50 % lub więcej dopuszczalnego marginesu tolerancji, obliczonego jako dopuszczalna kwota w procentach; b) niezależnie od kryterium określonego w lit. a), do dnia 10 stycznia 2028 r. w odniesieniu do gatunków złowionych w ramach połowów tuńczyka tropikalnego okrężnicą, które są wyładowywane bez sortowania i które stanowią co najmniej 2 % masy wszystkich wyładowanych gatunków i do których art. 14 ust. 4 lit. a) nie ma zastosowania: w przypadku gdy różnica między szacunkami zapisanymi w dzienniku połowowym a ilościami wyładowanymi lub wynikającymi z inspekcji wynosi co najmniej 25 % na gatunek; c) niezależnie od kryterium określonego w lit. a), do dnia 10 stycznia 2028 r. w odniesieniu do gatunków objętych art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1139: w przypadku gdy różnica między szacunkami zapisanymi w dzienniku połowowym a ilościami wyładowanymi lub wynikającymi z inspekcji wynosi co najmniej 25 % na gatunek; d) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. c), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.
art. 90 ust. 3 lit. d) Niedopełnienie obowiązków dotyczących właściwości lub stosowania narzędzi połowowych, dźwiękowych urządzeń odstraszających, selektywności lub urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, w szczególności w odniesieniu do oznaczeń i identyfikacji, obszarów, głębokości, okresów, liczby narzędzi i rozmiaru oczek sieci, lub urządzeń sortujących, separatora wody lub przetwarzania lub nieprzestrzeganie środków w zakresie ograniczania przypadkowych połowów gatunków wrażliwych zgodnie z wymogami przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, chyba że działanie stanowi poważne naruszenie na podstawie art. 90 ust. 2.	a) Bierne narzędzia połowowe i urządzenia do sztucznej koncentracji ryb albo nie mają żadnego prawidłowego oznakowania, albo mają nieprawidłowe oznakowanie, etykietowanie lub związane z nimi cechy, co ma wpływ na ponad połowę narzędzi połowowych lub urządzeń do sztucznej koncentracji ryb; b) nie stosuje się więcej niż 10 % wymaganej liczby akustycznych urządzeń odstraszających lub więcej niż 10 % wymaganej liczby akustycznych urządzeń odstraszających nie działa prawidłowo; c) liczba stosowanych biernych narzędzi połowowych i urządzeń do sztucznej koncentracji ryb przekracza o 10 % dopuszczalną liczbę takich narzędzi lub urządzeń; d) rozmiar całości lub części aktywnego narzędzia połowowego przekracza dozwolony rozmiar takiego narzędzia o 10 %; e) cechy selektywności narzędzi wymagane na podstawie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa zostały zmienione poprzez zmniejszenie o 3 mm lub 5 % wielkości tych elementów narzędzia, które decydują o selektywności, takich jak rozmiar oczek, średnica przędzy lub rozmiar haka, w zależności od tego, która z tych wartości jest większa; f) niestosowanie innych metod i urządzeń zgodnie z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa w celu optymalizacji selektywności, takich jak panele ewakuacyjne, kratownice sortujące lub otwory wyjściowe; g) stosowanie urządzeń, które utrudniają lub w inny sposób skutecznie zmniejszają właściwości narzędzi połowowych lub metod i urządzeń, o których mowa w lit. f);

▼M8

Działanie	Kryteria
	h) znajdujące się na pokładzie statku urządzenia do sortowania lub separator wody są stosowane do gatunków, w odniesieniu do których używanie takich urządzeń jest zakazane i które są objęte uprawnieniami do połowów, planami wieloletnimi, planami inspekcji i kontroli lub obowiązkiem wyładunku; i) narzędzia połowowe są stosowane w miejscu, w którym odległość do brzegu odbiega od dozwolonej odległości o więcej niż 10 % lub w którym głębokość morza odbiega od dozwolonej głębokości; j) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. d), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.
art. 90 ust. 3 lit. e) Niedopełnienie obowiązku wyciągnięcia i zatrzymania na pokładzie statku rybackiego, również w związku z powodowaniem wyślizgiwania się, lub niedopełnienie obowiązku wyładunku lub, w stosownych przypadkach, przeładunku lub przekazania gatunków objętych obowiązkiem wyładunku, w tym połowów o rozmiarze mniejszym niż minimalny rozmiar do celów ochrony, będące naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa mających zastosowanie do połowów lub danych obszarów połowowych.	a) Połowy związane z naruszeniem przepisów stanowią wartość równą lub większą niż 1 000 EUR lub 10 % całkowitej wartości odnośnych produktów rybołówstwa; lub stanowią ilości równe lub większe niż 200 kg; b) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. e), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.
art. 90 ust. 3 lit. f) Prowadzenie działalności połowowej na obszarze regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem w sposób niezgodny z mającymi zastosowanie środkami ochrony i zarządzania tej organizacji lub z ich naruszeniem, chyba że działalność ta stanowi poważne naruszenie na podstawie art. 90 ust. 2 lub na podstawie innych liter art. 90 ust. 3.	a) Naruszenie kwalifikuje się jako poważne naruszenie na podstawie mających zastosowanie przepisów regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem; b) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. f), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.
art. 90 ust. 3 lit. g) Udostępnianie na rynku produktów rybołówstwa lub akwakultury z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, chyba że działalność ta stanowi poważne naruszenie na podstawie art. 90 ust. 2 lub innych liter art. 90 ust. 3.	a) Operatorzy, kapitanowie lub ich przedstawiciele dokonują pierwszej sprzedaży z niezarejestrowanym centrum aukcyjnym, kupującym lub organizacją producentów; b) brak minimalnych obowiązkowych informacji dla konsumenta przewidzianych w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 w odniesieniu do partii o masie równej lub przekraczającej 20 kg lub o wartości równej lub przekraczającej 1 000 EUR; c) niepełne informacje dotyczące identyfikowalności w odniesieniu do partii o masie równej lub przekraczającej 20 kg lub o wartości równej lub przekraczającej 1 000 EUR; d) produkty są przywożone z naruszeniem rozporządzenia (WE) nr 1005/2008; e) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. g), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.

▼**M8**

Działanie	Kryteria
art. 90 ust. 3 lit. h) Prowadzenie rekreacyjnej działalności połowowej z naruszeniem przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub sprzedawanie produktów rybołówstwa pochodzących z połowów rekreacyjnych.	a) Sprzedaż produktów rybołówstwa pochodzących z połowów rekreacyjnych o wartości równej lub przekraczającej 50 EUR lub w ilościach równych lub przekraczających 10 kg; b) dwa osobniki lub więcej zatrzymanych okazów jest niedozwolonych lub jeden lub więcej osobników należy do gatunków objętych zakazem; c) 25 % lub więcej zatrzymanych okazów nie spełnia wymogów dotyczących minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony; d) zatrzymywanie gatunków w ilościach przekraczających limity ilościowe lub połowowe lub przekraczających mające zastosowanie kwoty o 50%; e) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. h), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.
art. 90 ust. 3 lit. i) Dopuszczenie się wielokrotnych naruszeń przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.	Dopuszczenie się co najmniej trzech naruszeń, o których mowa w art. 90 ust. 3, wykrytych w trakcie tej samej inspekcji, tego samego nadzoru lub dochodzenia, które osobno nie są uznawane za poważne.
art. 90 ust. 3 lit. j) Prowadzenie któregokolwiek z działań, o których mowa w art. 90 ust. 2 lit. g), w odniesieniu do statku prowadzącego połowy NNN w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, ale niewymienionego w wykazie statków NNN prowadzonym przez Unię lub regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem.	a) Przeładunek ze statku w związku z rejsem połowowym, w przypadku gdy statek ten został wykorzystany do popełnienia poważnego naruszenia, przeładunek na taki statek lub prowadzenie operacji transferu z takim statkiem, udział we wspólnych operacjach połowowych z nim, wspieranie go lub zaopatrywanie; b) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. j), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.
art. 90 ust. 3 lit. k) Wykorzystywanie mocy silnika przekraczającej maksymalną ciągłą moc silnika certyfikowaną i zarejestrowaną w rejestrze floty rybackiej państwa członkowskiego.	a) Gdy różnica między mocą zweryfikowaną a mocą certyfikowaną i zarejestrowaną przekracza 20%; b) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. k), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.
art. 90 ust. 3 lit. l) Wyładunki w portach państw trzecich bez uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w art. 19a.	Właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. l), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.

▼**M8**

Działanie	Kryteria
art. 90 ust. 3 lit. m) Prowadzenie działalności gospodarczej bezpośrednio związanej z połowami NNN, w tym handel produktami rybołówstwa pochodzącymi z połowów NNN, przywóz takich produktów, ich wywóz, przetwarzanie i wprowadzanie takich produktów do obrotu.	a) Nie przedstawiono ani nie przedłożono wszystkich wymaganych prawnie dokumentów; b) dokonanie przywozu, mimo że go odmówiono na podstawie art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008; c) przywóz bez spełnienia art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008; d) statek został umieszczony w unijnym wykazie statków NNN lub w wykazie takich statków prowadzonym przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem; e) właściwy organ państwa członkowskiego potwierdził, że dana osoba fizyczna lub osoba prawna dopuściła się poważnego naruszenia na podstawie art. 90 ust. 3 lit. m), lub została uznana za odpowiedzialną za nie, w prawomocnym wyroku lub prawomocnej decyzji wydanych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy przed datą popełnienia odnośnego naruszenia.
art. 90 ust. 3 lit. n) Nielegalne zbycie narzędzi połowowych lub narzędzi na morzu ze statku rybackiego.	a) Zbycie jest celowe i powoduje lub może spowodować poważne szkody w środowisku morskim, w tym w żywych zasobach morza i ekosystemach morskich; b) zbycie jest celowe i odbywa się na obszarze ograniczonych połowów; c) zbycie jest celowe i dotyczy narzędzi połowowych zakazanych na podstawie art. 7 ust. 1 lit. a), b), c), d) oraz g) rozporządzenia (UE) 2019/1241.